

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ....

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐาน

๑. ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ....

☐ กฎหมายใหม่

☒ แก้ไขเพิ่มเติม/ปรับปรุง

☐ ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ

กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางพุทธศาสนา ๕ วัน ได้แก่ วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา และวันออกพรรษา โดยเพิ่มเติมข้อยกเว้นจากเดิมที่ยกเว้นเฉพาะการขายในอาคารที่ให้บริการแก่ผู้โดยสารภายในสนามบินที่ให้บริการเที่ยวบินระหว่างประเทศ เพิ่มเติมข้อยกเว้นสำหรับการขายในสถานที่ ดังนี้

๑) การขายในสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

๒) การขายในสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หรือบริเวณที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

๓) การขายในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

๔) การขายในสถานที่ซึ่งใช้จัดกิจกรรมพิเศษระดับชาติหรือนานาชาติ และมีคนจำนวนมากไปทำกิจกรรมร่วมกันตามรายชื่อสถานที่ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

นอกจากนี้ มีการกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมให้ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ที่ได้รับการยกเว้นดังกล่าว ต้องจัดให้มีการคัดกรองและมาตรการที่จำเป็น เพื่อการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม ความปลอดภัยของประชาชน และการจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเด็กและเยาวชน

ร่างประกาศฉบับนี้มีหลักการสำคัญในการกำหนดมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำกัดการเข้าถึงเพื่อลดปัญหาจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีการพิจารณาผลกระทบอย่างรอบด้าน ทั้งด้านการคุ้มครองสุขภาพและสังคม รวมถึงด้านเศรษฐกิจ โดยคงไว้ซึ่งวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางพุทธศาสนาทั้ง ๕ วัน และเพิ่มเติมข้อยกเว้นเท่าที่จำเป็น ซึ่งเป็นแนวทางที่สมดุลกับผู้มีส่วนได้เสีย ทั้งประชาชนที่สมควรได้รับการคุ้มครองด้านสุขภาพ และผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่อาจได้รับอุปสรรคจากการกำหนดมาตรการดังกล่าว อีกทั้งยังคงไว้ซึ่งหลักการที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย

๒.๒ เหตุผล

เนื่องจากเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ นายกรัฐมนตรีได้เสนอในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีว่า โดยที่รัฐบาลประกาศนโยบายในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นปีแห่งการท่องเที่ยวไทย Amazing Thailand Grand Tourism and Sports Year 2025 มีการส่งเสริมการจัดเทศกาลระดับโลกต่าง ๆ รวมถึงการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดทั้งปีทั้งในเมืองหลักและเมืองน่าเที่ยว ซึ่งจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อาทิ โรงแรม ร้านอาหาร และสถานบริการอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อร้องเรียนเกี่ยวกับข้อจำกัดทางกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันเกี่ยวกับการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้นักท่องเที่ยว จึงมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงกระทรวงสาธารณสุขศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการแก้ไขและปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เป็นอุปสรรคและข้อจำกัดในด้านต่าง ๆ รวมถึงการกำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยจะต้องคำนึงถึงความสงบเรียบร้อยของสังคม และความปลอดภัยของประชาชน ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามที่นายกรัฐมนตรีเสนอ กระทรวงสาธารณสุข โดยกรมควบคุมโรคได้นำเสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๘

เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๘ คณะกรรมการฯ มีมติเห็นชอบร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. .... เพื่อแก้ไขปรับปรุงประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๖๗ อันจะช่วยลดอุปสรรคและข้อจำกัดในด้านต่าง ๆ และเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ผู้เกี่ยวข้อง ผู้ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ....

๑.๑ หน่วยงานของรัฐ/พนักงานเจ้าหน้าที่

๑.๒ ประชาชนทั่วไป

๑.๓ ผู้ประกอบการร้านค้า ร้านอาหาร

๑.๔ สมาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย/สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย/สมาคมร้านค้า/สมาคมร้านอาหาร/สมาคมผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

๑.๕ ภาคประชาสังคม

๑.๖ ท่าอากาศยานนานาชาติ

๑.๗ ผู้ประกอบการสถานบริการ

๑.๘ ผู้ประกอบการสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ

๑.๙ สถานที่จัดกิจกรรมพิเศษ

๑.๑๐ โรงแรม

๑.๑๑ นักวิชาการ

๒. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการแก้ไขปรับปรุงประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน ๕ วันสำคัญทางพุทธศาสนา โดยกำหนดข้อยกเว้นเพิ่มเติมให้การขายในบางสถานที่ เพื่อไม่ให้เป็นการอุปสรรคกับการประกอบอาชีพจนเกินไป และสอดคล้องกับนโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาล โดยยังคงไว้ซึ่งหลักการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

๒.๒ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มข้อยกเว้นให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันห้ามขาย สำหรับการขายในสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

๒.๓ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มข้อยกเว้นให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันห้ามขาย สำหรับการขายในสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หรือบริเวณที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดสถานประกอบการที่ได้รับการยกเว้น โดยคำแนะนำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

๒.๔ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มข้อยกเว้นให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันห้ามขาย สำหรับการขายในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

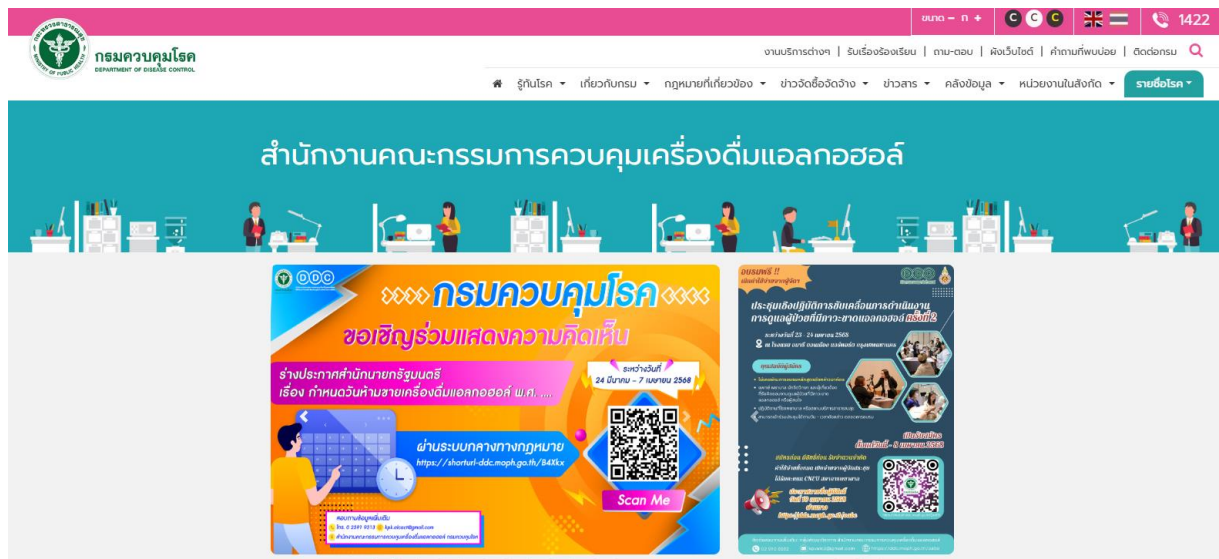
๒.๕ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มข้อยกเว้นให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันห้ามขาย สำหรับการขายในสถานที่ซึ่งใช้จัดกิจกรรมพิเศษระดับชาติหรือนานาชาติ และมีคนจำนวนมากไปทำกิจกรรมร่วมกัน โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดรายชื่อสถานที่ที่ได้รับการยกเว้น โดยคำแนะนำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๒.๖ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดเงื่อนไขให้การขายในสถานที่ที่ได้รับการยกเว้นนั้น ๆ ต้องจัดให้มีการคัดกรองและมาตรการที่จำเป็นเพื่อการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม ความปลอดภัยของประชาชน และการจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน

๓. ระยะเวลาและวิธีการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มีนาคม - ๗ เมษายน ๒๕๖๘ รวมระยะเวลา ๑๕ วัน

๓.๒ วิธีการประชาสัมพันธ์ เชิญชวนให้ผู้เกี่ยวข้อง ผู้ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบ ร่วมแสดงความคิดเห็น ผ่านการส่งไปรษณีย์ รวมถึงเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผ่านทางเว็บไซต์ของกรมควบคุมโรค เว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์ และ Facebook ของสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดัดแปลงแอลกอฮอล์

๓.๓ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

๑) มีหนังสือประชาสัมพันธ์ไปยังภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง อาทิ ผู้ประกอบการ ภาคประชาสังคม สมาคมต่าง ๆ รวมถึงประชาชน เพื่อทราบ และเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (<https://www.law.go.th>)

๒) มีหนังสือไปยังหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อทราบ และเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมควบคุมโรค (<https://forms.gle/po6g31afqRwZ96x7A>) ประกอบด้วย

- (๑) ผู้อำนวยการกองกฎหมาย กรมควบคุมโรค
- (๒) ผู้อำนวยการสถาบันป้องกันควบคุมโรคเขตเมือง
- (๓) ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑ - ๑๒
- (๔) ผู้อำนวยการกองงานคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ
- (๕) ผู้อำนวยการกองกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- (๖) ผู้อำนวยการกองป้องกันการบาดเจ็บ
- (๗) ผู้อำนวยการกองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- (๘) ผู้อำนวยการสถาบันบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติบรมราชชนนี
- (๙) ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขฉุกเฉิน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- (๑๐) ผู้อำนวยการสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร
- (๑๑) ผู้อำนวยการสำนักงานเขต ๕๐ เขต
- (๑๒) ผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
- (๑๓) ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข
- (๑๔) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ๗๖ จังหวัด
- (๑๕) เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม
- (๑๖) เลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
- (๑๗) เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
- (๑๘) เลขาธิการสำนักงานอัยการสูงสุด
- (๑๙) เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม
- (๒๐) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
- (๒๑) อธิบดีกรมการปกครอง
- (๒๒) อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
- (๒๓) อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- (๒๔) อธิบดีกรมคุมประพฤติ
- (๒๕) อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม
- (๒๖) เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม
- (๒๗) อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
- (๒๘) อธิบดีกรมการศาสนา
- (๒๙) เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
- (๓๐) เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
- (๓๑) อธิบดีกรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง
- (๓๒) อธิบดีกรมศุลกากร กระทรวงการคลัง
- (๓๓) อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า
- (๓๔) อธิบดีกรมการค้าภายใน
- (๓๕) อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ
- (๓๖) อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
- (๓๗) อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา
- (๓๘) อธิบดีกรมการขนส่งทางบก

- (๓๙) ผู้ว่าการการรถไฟแห่งประเทศไทย
- (๔๐) อธิบดีกรมเจ้าท่า
- (๔๑) อธิบดีกรมท่าอากาศยาน
- (๔๒) อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์
- (๔๓) ผู้แทนองค์การอนามัยโลกประจำประเทศไทย
- (๔๔) ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ
- (๔๕) เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (๔๖) อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
- (๔๗) อธิบดีกรมการท่องเที่ยว
- (๔๘) อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
- (๔๙) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๕๐) ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด
- (๕๑) สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย
- (๕๒) ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
- (๕๓) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- (๕๔) ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
- (๕๕) ปลัดกระทรวงมหาดไทย
- (๕๖) ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- (๕๗) ปลัดกระทรวงกลาโหม
- (๕๘) ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
- (๕๙) ปลัดกระทรวงยุติธรรม
- (๖๐) ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- (๖๑) ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- (๖๒) ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม
- (๖๓) ปลัดกระทรวงการคลัง
- (๖๔) ปลัดกระทรวงพาณิชย์
- (๖๕) ปลัดกระทรวงคมนาคม
- (๖๖) ปลัดกรุงเทพมหานคร

← → ↻ <https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSPcZz-jU5oSHmoOoigfEuqcuxOLyfbCf90yIXa5n...> 110% ☆

Getting Started ฐานข้อมูลรายงานวิจัย... ASUS Software Portal ... MyASUS Software - G... ตารางงานนอกเวลา.xlsx McAfee LiveSafe หน้าแรก | กรมควบคุมโรค ระบบกลางทางกฎหมาย

กรมควบคุมโรค ขอเชิญร่วมแสดงความคิดเห็น

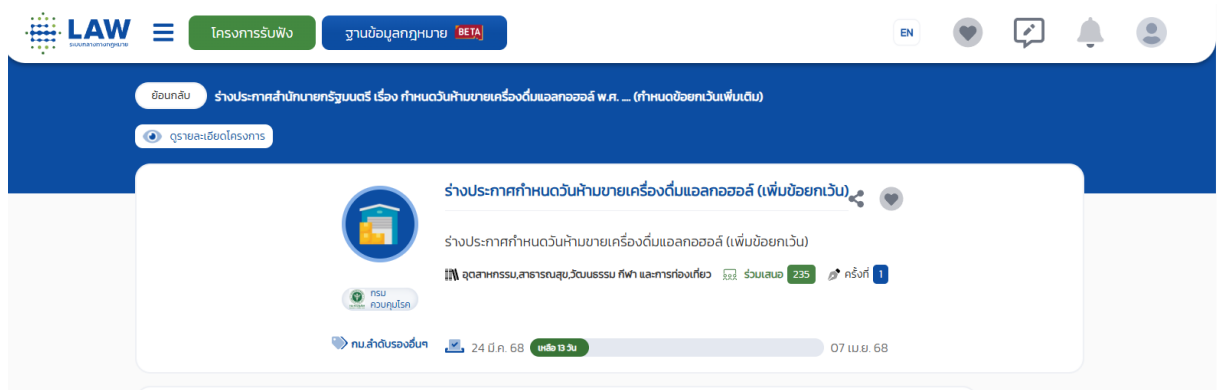
ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ....

ระหว่างวันที่ 24 มีนาคม - 7 เมษายน 2568

การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ....

ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. .... (เพิ่มข้อยกเว้น)

๔. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น รวมทั้งสิ้น ๑๓,๗๐๒ คน

๑) จากระบบกลางทางกฎหมาย (ภาคเอกชน) (<https://www.law.go.th>) จำนวน ๑๒,๗๙๒ คน

๒) จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมควบคุมโรค (หน่วยงานภาครัฐ) (<https://forms.gle/po6g31afqRwZ96x7A>) จำนวน ๙๑๐ คน

๔.๒ ผลการรับฟังความคิดเห็น

ผลการรับฟังความคิดเห็นจากระบบกลางทางกฎหมาย (<https://www.law.go.th>) และจากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมควบคุมโรค (<https://forms.gle/po6g31afqRwZ96x7A>) สรุปได้ดังนี้

ประเด็นที่	ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมควบคุมโรค (หน่วยงานภาครัฐ)		ระบบกลางทางกฎหมาย (ภาคเอกชน)		รวม	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1	734 (80.7%)	176 (19.3%)	4,477 (35%)	8,315 (65%)	5,211 (38.03%)	8,491 (61.97%)
2	684 (75.2%)	226 (24.8%)	4,087 (31.95%)	8,705 (68.05%)	4,771 (34.82%)	8,931 (65.18%)
3	690 (75.9%)	220 (24.1%)	4,372 (34.18%)	8,420 (65.82%)	5,062 (36.94%)	8,640 (63.06%)
4	682 (74.9%)	228 (25.1%)	4,295 (33.58%)	8,497 (66.42%)	4,977 (36.32%)	8,725 (63.68%)
5	685 (75.3%)	225 (24.7%)	4,364 (34.12%)	8,428 (65.88%)	5,049 (36.85%)	8,653 (63.15%)
6	789 (86.7%)	121 (13.3%)	4,512 (35.27%)	8,280 (64.73%)	5,301 (38.69%)	8,401 (61.31%)

ประเด็นที่ ๑ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการแก้ไขปรับปรุงประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน ๕ วันสำคัญทางพุทธศาสนา โดยกำหนดข้อยกเว้นเพิ่มเติมให้การขายในบางสถานที่เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคกับการประกอบอาชีพจนเกินไป และสอดคล้องกับนโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาล โดยยังคงไว้ซึ่งหลักการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

แสดงความคิดเห็น

(๑) หน่วยงานของรัฐ/พนักงานเจ้าหน้าที่

- เห็นด้วย

สำนักงานอัยการสูงสุด/กองกฎหมาย กรมควบคุมโรค/สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/สำนักงานป้องกันและควบคุมโรคที่ ๑๒ จังหวัดสงขลา/สำนักงานขนส่งจังหวัด/สำนักงานสถิติแห่งชาติ/สำนักงานสถิติจังหวัด/กรมธุรกิจพลังงาน/สำนักงานป้องกันและควบคุมโรคที่ ๔ จังหวัดสระบุรี/กรมคุมประพฤติ/กรมประชาสัมพันธ์/องค์การบริหารส่วนจังหวัด/องค์การบริหารส่วนตำบล/กรมการท่องเที่ยว/กรมสุขภาพจิต/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ/โรงพยาบาลจิตเวชเลยราชนครินทร์/สำนักงานธรรมาภิบาลพื้นที่/กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม/สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด/เทศบาลนคร/เทศบาลตำบล/สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์/สำนักงานที่ดินจังหวัด/กรมที่ดิน/สำนักงานการคลังจังหวัด/เทศบาลเมือง/สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี/โรงพยาบาลควนขนุน/สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ/สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา/สำนักกฎหมาย กรมการขนส่งทางบก/กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด/กองสาธารณสุขในองค์การบริหารส่วนจังหวัด/กรมส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับอำเภอ/สำนักงานเขต/กรมการค้าภายใน/กระทรวงมหาดไทย/กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมในเทศบาลเมือง/กรมการค้าภายใน/สำนักงานป้องกันและควบคุมโรคที่ ๒ จังหวัดพิษณุโลก/การรถไฟแห่งประเทศไทย

แสดงความเห็นเพิ่มเติม

๑) สำนักงานคลังจังหวัด/เทศบาลเมือง/กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม/เทศบาลตำบล/กระทรวงสาธารณสุข : เนื่องจากเพื่อความสงบ ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม ความปลอดภัยของประชาชน และความเหมาะสมของเด็กและเยาวชน แม้จะมีการอนุญาตให้จำหน่ายได้ แต่ยังคงต้องมีการกำหนดอายุขั้นต่ำเพื่อป้องกันการเข้าถึงของเด็กและเยาวชนด้วย อีกทั้งต้องมีมาตรการที่เข้มข้นในการจัดการ มีการกำหนดโทษที่สูงขึ้นสำหรับผู้ฝ่าฝืน รวมถึงป้องกันการกระทำที่ไม่เหมาะสมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อีกด้วย

๒) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดชัยนาท : เนื่องจากพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งยากในการควบคุมว่าผู้ใดควรหยุดดื่มหรือสามารถดื่มได้ หากมีการกำหนดเงื่อนไขที่ชัดเจนย่อมเป็นสิ่งที่ดีกว่า

๓) กรมทรัพย์สินทางปัญญา/กองกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข/สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี/สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/สำนักงานคลังจังหวัด/องค์การบริหารส่วนตำบล/โรงพยาบาลฮอด/สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด/โรงพยาบาลแม่เมาะ/เทศบาลตำบล/กองกฎหมาย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกากระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ/สำนักงานธรรมาภิบาลพื้นที่/โรงเรียนเมืองกลางประชานุกูล/เทศบาลตำบล/สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค/สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ/สำนักกฎหมาย กรมการขนส่งทางบก/กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ/กรมการปกครอง/กองบริหารการสาธารณสุข/สำนักงานแรงงานจังหวัด/องค์การบริหารส่วนจังหวัด/กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด/สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัด/สถาบันป้องกันควบคุมโรคเขตเมือง กรมควบคุมโรค/ศูนย์บริการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร/สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและ

สังคมแห่งชาติ : เนื่องจากช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าของผู้ประกอบการ เพิ่มความสามารถทางด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของประเทศ อีกทั้งเป็นไปตามนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล ควรปรับปรุงประกาศให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๔) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ : เนื่องจากประเทศไทยมิได้มีแต่เพียงพุทธศาสนิกชนเท่านั้น จึงควรให้มีการจำหน่ายได้ภายในวันพระดังกล่าว

๕) สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๕ จังหวัดราชบุรี/สำนักงานสภิติจังหวัด : เนื่องจากร่างประกาศดังกล่าวมีการกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ค่อนข้างครอบคลุมแล้ว

๖) โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์ : ต้องระบุให้ชัดเจนว่าจะสามารถขายได้ที่ใดบ้าง

๗) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/กระทรวงสาธารณสุข/ศูนย์สุขภาพจิตที่ ๓/โรงเรียนทรายมูลวิทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาลตำบล : เนื่องจากหากกำหนดวันห้ามขายในวันพระดังกล่าวจะเกิดการขาดรายได้ของผู้ประกอบการรายย่อย อีกทั้งการห้ามจำหน่ายภายในระยะเวลาสั้น ๆ คงไม่มีผลกระทบที่จะทำให้ผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หยุดดื่มได้

๘) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม : ต้องมีการควบคุมในเรื่องของการขับขี่ยานพาหนะและจำกัดสถานที่การให้บริการให้เหมาะสม

๙) สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัด : แม้จะมีการกำหนดห้ามขายก็ไม่สามารถลดปัญหาได้ เพราะมีการลักลอบขายอยู่ดี

๑๐) กรมท่าอากาศยาน กระทรวงคมนาคม : กรมท่าอากาศยานมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการท่าอากาศยานที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย และให้ได้มาตรฐานสากลตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมท่าอากาศยาน กระทรวงคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนั้น สถานที่ซึ่งได้รับการยกเว้นให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เพิ่มเติมขึ้นมา จึงไม่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลหรืออำนาจหน้าที่ของกรมท่าอากาศยาน ประกอบกับการเพิ่มเติมสถานที่ซึ่งได้รับการยกเว้นให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะลดข้อจำกัดทางกฎหมายในการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่นักท่องเที่ยว อันจะเป็นการสนับสนุนและลดอุปสรรคให้กับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อาทิ โรงแรม ร้านอาหาร และสถานบริการอื่น รวมทั้งสอดคล้องกับประกาศนโยบายของรัฐบาลที่ผลักดันในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นปีแห่งการท่องเที่ยวไทย Amazing Thailand Grand Tourism and Sports Year 2025 กรณีจึงไม่มีข้อขัดข้องหรือความคิดเห็นเพิ่มเติมแต่ประการใด

๑๑) หน่วยงานของรัฐ/พนักงานเจ้าหน้าที่อื่น ๆ เห็นด้วย เนื่องจากเป็นมาตรการที่จะจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

- ไม่เห็นด้วย

สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ/กรมควบคุมโรค/สำนักงานขนส่งจังหวัด/เทศบาลตำบล/สำนักงานสาธารณสุข/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

มีความเห็นเพิ่มเติม

๑) ศูนย์กฎหมายสุขภาพและจริยศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์/หน่วยงานของรัฐและพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น ๆ : เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งที่ต้องควบคุมเพราะสร้างความเสียหายต่อชีวิตร่างกาย ทรัพย์สิน สุขภาพของตนเองผู้ดื่มและคนอื่น ๆ ได้ อีกทั้งไม่มีการศึกษาผลกระทบ ผลดี ผลเสียของการปรับปรุงประกาศห้ามขายในวันพระทั้ง ๕ วัน

๒) เทศบาลเมือง/สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ/สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/สำนักงานขนส่งจังหวัด/โรงเรียนเลิงนกทา/เทศบาลตำบล/กลุ่มงานจิตเวชและยาเสพติด/โรงพยาบาลบัวเขต/หน่วยงานของรัฐและพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น ๆ : ควรมีการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับก่อนเป็นบทบังคับที่มีสภาพบังคับที่เหมาะสมอยู่แล้ว อีกทั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะเพิ่มปัจจัยเสี่ยง

ในการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนที่มากขึ้น และกระทบต่อความสงบสุขของสังคมโดยรวม อีกทั้งการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงระยะเวลาตามปกตินั้น ผู้จำหน่ายก็มียอดขายที่สูงสุดอยู่แล้ว การเว้นช่วงวันสำคัญทางศาสนาจึงถือเป็นโอกาสสำหรับผู้ดื่มจะได้พักการดื่ม พ้นพुरु้งกายบ้าง

๓) องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาลตำบล/สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด/กรมการขนส่งทางบก/สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด/กระทรวงมหาดไทย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/โรงเรียนทราญมูลวิทยา/หน่วยงานของรัฐและพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น ๆ : เนื่องจากเป็นวันสำคัญทางพุทธศาสนา จึงควรรักษาวัฒนธรรมอันดีของสังคมเอาไว้ การจัดเลี้ยงสามารถจัดในวันอื่น ๆ แทนได้

๔) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ : เนื่องจากจะเป็นการเพิ่มความยากลำบากในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ อีกทั้งเกรงว่าจะเป็นการเปิดช่องและเอื้อให้กลุ่มทุนใหญ่ได้รับผลประโยชน์มากขึ้น

๕) สำนักงานคลังจังหวัด/สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑๒ จังหวัดสงขลา/สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด/สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ/สำนักงานขนส่งจังหวัด/โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์/เทศบาลเมือง/องค์การบริหารส่วนจังหวัด/สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัด/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/สำนักงานผังเมืองจังหวัด : เนื่องจากการห้ามขายในวันห้ามขาย โดยกำหนดให้เป็นวันสำคัญทางพุทธศาสนา เจตนารมณ์ต้องการให้ประชาชนได้ตระหนักถึงความสำคัญและลดอัตราการดื่มลง แม้ในทางปฏิบัติจะบังคับได้ยาก แต่ดีกว่าไม่มีข้อห้ามเลย ดังนั้น สิ่งใดที่ห้ามอยู่แล้วควรห้ามต่อไปโดยเด็ดขาด และไม่ควรมีข้อยกเว้นให้กับบางสถานที่ จะต้องมีความเสมอภาคกันในการบังคับใช้กฎหมาย หากมีการยกเว้นให้กับประชาชนบางส่วนก็จะทำให้การบังคับใช้ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

๖) กรมธุรกิจพลังงาน : เนื่องจากการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนาเป็นมาตรการที่มีมานาน และสะท้อนถึงค่านิยมของสังคมไทยที่ให้ความสำคัญกับศีลธรรมและวัฒนธรรม ควรส่งเสริมและรักษาไว้เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยและวัฒนธรรมอันดีในสังคม จะเห็นได้ว่าที่ผ่านมาการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ประเทศไทยต้องสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินมากมาย ส่งผลกระทบต่อทั้งเศรษฐกิจและสังคมทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาไม่ว่าจะเป็นปัญหาความยากจน ปัญหาแตกแยกในครอบครัว อาชญากรรม การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนได้ง่ายขึ้น ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของผู้บริโภคในระยะยาว ตลอดจนการสูญเสียอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุทางถนน ซึ่งส่วนใหญ่ล้วนมาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในเทศกาลสำคัญต่าง ๆ หากมองในแง่ผลกระทบทางเศรษฐกิจแล้ว การที่รัฐออกกฎหมายเพื่อห้ามขายใน ๕ วันสำคัญทางศาสนา เมื่อเทียบกับปริมาณการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งปีแล้วไม่ได้ส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญ คิดเป็นมูลค่าประมาณ ๔ พันล้านบาทไม่ถึงร้อยละ ๑ ของมูลค่าการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งปีที่มีประมาณ ๕ แสนล้านบาท ฉะนั้น การห้ามดังกล่าวไม่ได้เป็นอุปสรรคในการประกอบอาชีพมากเกินไป ตลอดจนยังคงไว้ในหลักการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

๗) สำนักงานคลังจังหวัด/โรงพยาบาลร่งควาง : เนื่องจากวันสำคัญทางพุทธศาสนาเพียงแค่ ๕ วัน เป็นจำนวนที่ไม่มากเมื่อเทียบระยะเวลาใน ๑ ปี

๘) เทศบาลนคร : เนื่องจากจะเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กดื่มหน้าใหม่ตามมา

๙) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย : เนื่องจากกลุ่มที่ซื้อแอลกอฮอล์เป็นคนไทยมากกว่าคนต่างชาติ การจำกัดโดยการห้ามขายจึงเหมาะสมกับสังคมมากกว่า

๑๐) เทศบาลตำบล : เนื่องจากในประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีควรมีการระบุให้ครอบคลุมถึงผู้ที่อาจมีโอกาสเข้ามาเกี่ยวข้อง

๑๑) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย : ควรดำเนินการให้ผ่อนปรนและยกเว้นให้กับทุกคน ไม่ใช่แค่ส่วนใดส่วนหนึ่งเท่านั้น

๑๒) องค์การบริหารส่วนตำบล : เนื่องจากประกาศฉบับเดิมมีความเหมาะสมอยู่แล้ว ซึ่งประชาชนทราบและถือปฏิบัติมาต่อเนื่อง แต่ร่างประกาศฉบับใหม่ขัดต่อหลักการที่มาของการงดเว้นใน ๕ วันสำคัญ โดยอาจเอื้อต่อผู้ประกอบการที่ไม่เข้าข่ายช้อยกเว้น นอกจากนี้ สถานที่ต่าง ๆ ที่เพิ่มเป็นช้อยกเว้นถือเป็นส่วนหนึ่งของความสงเรียบริยของบ้านเมืองเช่นเดียวกับบ้านเรือนประชาชนที่ต้องถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดบนราชอาณาจักรไทย

๑๓) การกำหนดหลักเกณฑ์ควรเป็นไปในทางการจัดโซนนิ่งมากกว่าการกำหนดวันห้ามขาย

๑๔) ควรมีการขายโดยทั่วไปรวมถึงร้านค้าชุมชน (โชห่วย) แต่ควรกำหนดช่วงเวลาการจำหน่าย รวมถึงเจ้าหน้าที่หน่วยงานที่รับผิดชอบควรจะดำเนินการกวดขันให้เป็นไปตามกฎหมาย

๑๕) การผ่อนปรนในช่วงระยะเวลาดังกล่าวจะเป็นการเพิ่มภาระให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานตามกฎหมาย บุคลากรทางการแพทย์และการสาธารณสุขจะต้องรับภาระเพิ่มขึ้นจากการเกิดอุบัติเหตุอันมีสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อีกทั้งงบประมาณและกำลังคนภาครัฐจะไม่เพียงพอต่อการทำงาน

๑๖) ควรคงไว้ตามเดิมโดยไม่มีช้อยกเว้นให้สถานที่ใด ๆ การห้ามขายไม่ได้เป็นอุปสรรคในการประกอบอาชีพ ไม่กระทบสุขภาพประชาชน แต่ถ้ายกเว้นอาจส่งผลกระทบได้

(๒) ประชาชนทั่วไป

- เห็นด้วย

๑) หากมีการผ่อนปรนข้อห้ามในเรื่องวันห้ามขายก็จะเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว กระตุ้นเศรษฐกิจผู้ประกอบการสถานบันเทิงก็จะได้ไม่ขาดรายได้ โดยการห้ามขายทั้งหมดนั้นจะมีผลกระทบกับกลุ่มคนหลายอาชีพ รวมทั้งนักท่องเที่ยวที่เป็นแหล่งรายได้สำคัญของประเทศ นอกจากนี้ ภาครัฐจะต้องมีมาตรการป้องกันอยู่แล้ว คงจะไม่มีปัญหา

๒) แม้จะห้ามขายในวันพระดังกล่าวก็น่าจะสามารถลดปริมาณผู้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ ซึ่งผู้ดื่มก็มักจะซื้อเอาไว้ก่อนถึงวันกำหนดห้ามขาย อีกทั้งไม่มีหลักฐานเชิงประจักษ์แสดงให้เห็นว่าหากมีการห้ามจำหน่ายใน ๕ วันพระใหญ่จะช่วยลดจำนวนของผู้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลงได้

๓) เนื่องจากการกระจายโอกาสและภาระให้กับทั้งฝ่ายที่ไม่บริโภคและผู้บริโภค ทั้งสองฝ่ายจะได้ไม่มีฝ่ายใดเสียเปรียบ

๔) วันหยุดในวันพระใหญ่ก็ไม่ต่างกับวันหยุดเสาร์อาทิตย์ ในขณะที่วันเสาร์อาทิตย์ยังคงขายได้ อีกทั้งการห้ามขายในวันพระใหญ่เป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ ไม่เกิดประโยชน์เท่าใดนัก

๕) การมีหลักเกณฑ์ขึ้นมาจะสามารถช่วยลดการเกิดปัญหาอาชญากรรม ทะเลาะวิวาท และอุบัติเหตุ

๖) การห้ามขายในวันพระใหญ่ ๕ วันเป็นหลักการตามศาสนาพุทธแต่ไปกระทบต่อผู้ที่นับถือศาสนาอื่น

๗) ควรเปิดให้ขายปกติในบางสถานที่ โดยกำหนดกรอบในการขายให้ชัดเจน

๘) เป็นสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการเลือกว่าจะบริโภคในวันหรือเวลาไหน ไม่ควรมีการจำกัดสถานที่ในการขาย

๙) การนำวันสำคัญทางศาสนาของศาสนาพุทธมาผูกโยงในการกำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น เป็นข้อกำหนดที่มีมิติที่ราบเกินไป ในกรณีที่ผู้นับถือศาสนาพุทธเองไม่ได้เคร่งต่อหลักการของทางศาสนา หรือกรณีผู้ที่ต้องการจะบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ แต่มีการกำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยเอาวันสำคัญของศาสนาพุทธเป็นที่ตั้งนั้น เป็นหลักการที่ไม่สมเหตุสมผล อีกทั้งยังส่งกระทบกับภาคผู้ประกอบการรวมถึงนักท่องเที่ยวที่ไม่ทราบถึงข้อกำหนดเฉพาะเจาะจงนี้ไม่มากนัก ดังนั้น ข้อกำหนดการห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ดังกล่าวควรมีการปรับปรุงให้สมเหตุสมผล

- ไม่เห็นด้วย

๑) ควรงดการขายทุกสถานที่ในวันสำคัญดังกล่าว เป็นการไม่เด็ดขาดในการขายควรที่จะงดการขายและจำหน่ายอย่างเด็ดขาดโดยไม่มีช้อยกเว้น

๒) การห้ามขายใน ๕ วันสำคัญทางพุทธศาสนา บางครั้งก็ไม่สามารถควบคุมให้อยู่ในกฎเกณฑ์ได้ หากมีข้อยกเว้นจะเป็นการเปิดช่องทางให้ควบคุมยากขึ้น ประชาชนสับสน ห้ามเป็นภาพรวมแบบเดิมเข้าใจง่าย สอดส่องง่าย ปฏิบัติง่าย

๓) การห้ามขายในวันสำคัญทางพุทธศาสนานั้นดีอยู่แล้ว การขายในวันปกติทั่วไปก็เพียงพอแล้ว

๔) เนื่องจากเป็นวันสำคัญทางพุทธศาสนาควรรักษาไว้ซึ่งประเพณีอันดีงาม

๕) อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุมากขึ้นหรือเกิดความวุ่นวาย การกำหนดวันห้ามขายเป็นไปเพื่อป้องกันการก่อเหตุร้ายแรงหรือเกิดอุบัติเหตุทำให้ผู้อื่นเสียชีวิต การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่งผลเสียต่อสุขภาพของประชาชน

๖) หากประชาชนต้องการดื่มไม่ว่าวันไหนก็ดื่ม สามารถซื้อไว้มาก่อนได้ และศาสนาคริสต์ก็ไม่ได้ห้ามขนาดนั้น

๗) ไม่ควรมีการยกเว้นในวันดังกล่าว หากจะผ่อนปรนควรพิจารณาปรับเป็นในโซนของพื้นที่ หากต้องการส่งเสริมการท่องเที่ยว อาจจะปรับปรุงโซนพื้นที่ที่มีนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก อาทิ ภูเก็ต พัทยา กรุงเทพมหานคร ถนนข้าวสาร ถนนสีลม หากพูดถึงการจำกัดวันและเวลาที่ไม่ส่งผลอยู่แล้ว ประชาชนสามารถซื้อและกักตุนไว้มาก่อนล่วงหน้าได้ แต่ควรให้สถานบริการทั่วไปมีวันหยุดพักบ้าง อย่างเช่นวันพระใหญ่ก็เป็นเหตุสมควรในพื้นที่ที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยวของชาวต่างชาติ เพราะการเปิดให้บริการคงไม่มีร้านไหนที่ทำตามประกาศว่าเปิดขายได้ ถ้าเห็นผู้รับบริการมาแล้วให้หยุดขาย และสังเกตอาการ หากมีเมามาไม่ไหวขับขี่ยานพาหนะด้วยตนเอง สุดท้ายแล้วก็เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐต้องมาดำเนินการต่อ เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องตั้งด่านเพื่อตรวจจับคนที่มีปริมาณแอลกอฮอล์เกิน ส่งผลต่อเรื่องการทุจริตรับเงิน คนที่ไม่อยากเสียเวลาก็พร้อมจ่ายเงิน แต่คนที่ไม่พร้อมจ่ายเงินหรือมีอาการเมามาก ๆ ก็ต้องรอขึ้นศาล การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รวมถึงกำลังพล ก็ไม่เคยเพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ในทุกระดับ กรณีอุบัติเหตุตามท้องถนนมากมายมาจากกรณีดื่มแล้วขับประชาชนทั่วไป เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน มีความสูญเสียที่มาจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นการเพิ่มจำนวนผู้ป่วยในโรงพยาบาลโดยใช้เหตุอันสมควร การที่จะปรับปรุงประกาศฉบับนี้อาจไม่ใช่เหตุจำเป็นสมควรเร่งด่วนที่จะต้องปรับปรุง การส่งเสริมการท่องเที่ยวมีตั้งมากมาย

๘) ที่ผ่านมารัฐกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มักใช้ช่วงเวลาดังกล่าวจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย เนื่องจากวันพระใหญ่มักเป็นวันหยุดยาว ทำให้มีกิจกรรมคอนเสิร์ตหรือลานเบียร์ ควรมีวันที่เว้นไว้บ้างเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดี ปั่นตัวอย่างให้เด็กเยาวชน ในอดีตปัญหาที่เกิดขึ้นตามมา คือ เหตุการณ์ทะเลาะวิวาท อุบัติเหตุ และความรุนแรงในวันหยุดยาว ซึ่งส่งผลกระทบต่อพื้นที่การท่องเที่ยวและผู้คนในสังคม ทั้งนี้ คนที่จะดื่มก็จะทราบล่วงหน้าและสามารถซื้อล่วงหน้าได้อยู่แล้ว กฎหมายเดิมลดผลกระทบทางสังคมดีอยู่แล้ว ข้อมูลจากศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนก็ยืนยันอยู่แล้วว่าลดปัญหาได้จริง

๙) การห้ามแบบเดิมดีและเหมาะสมอยู่แล้ว การไม่ให้ขายในสถานที่ที่ควรเป็นสิ่งสมควร ไม่เห็นว่าจะมีผลเสียอะไร

๑๐) ควรให้ขายได้ทุกสถานที่ กฎหมายไม่ควรจะออกมาในลักษณะเลือกปฏิบัติ ไม่เชื่อว่าการยกเว้นแบบนี้จะกระตุ้นการท่องเที่ยวเพื่อเม็ดเงินทางเศรษฐกิจได้ สุดท้ายธรรมชาติก็เกิดความเสียหาย และต้องเอาเงินภาษีประชาชนมาฟื้นฟูอยู่ดี การยกเว้นเพื่อแลกกับเม็ดเงินจากการท่องเที่ยวจากการให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันพระใหญ่ได้คุ้มกันหรือไม่ รัฐบาลต้องแสดงความสามารถในการกระตุ้นเศรษฐกิจจากช่องทางอื่น ๆ บ้าง ไม่ใช่อนุญาตให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวอย่างเดียว

๑๑) ประเทศไทยไม่ใช่รัฐศาสนา ควรยกเลิกการห้ามขายทั้งหมด เพราะการขายไม่ส่งผลกระทบต่อสังคม อีกทั้งประชาชนในประเทศก็ไม่ได้มีแต่ผู้นับถือศาสนาพุทธ

๑๒) การกำหนดวันห้ามขายโดยนำศาสนามาเป็นตัวบ่งชี้ในการบัญญัติกฎหมาย แสดงให้เห็นถึงความคร่ำครึของหน่วยงานและผู้เสนอที่ยังไม่หลุดพ้นจากกรอบความคิดที่คับแคบ และขาดความคิดสร้างสรรค์ในการหามาตรการอื่นมาใช้แทน

๑๓) ควรเปิดโอกาสให้สามารถขายได้ในทุก ๆ วันโดยไม่มีเงื่อนไข ต้องทำให้เกิดความเท่าเทียมโดยไม่มีข้อยกเว้น เนื่องจากผู้ประกอบการรายใหญ่ในสถานประกอบการจะได้เปรียบ ผู้ค้ารายย่อยที่เปิดร้านชำควรให้ขายได้ทุกที่ ทั้งนี้จะต้องกำหนดอายุขั้นต่ำของผู้ซื้อด้วย

๑๔) การห้ามขายแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนาอาจไม่ได้ช่วยลดผลกระทบที่เกิดขึ้น ควรเน้นที่การปลูกฝัง/รณรงค์ในเยาวชนหรือเด็กในด้านความรู้ว่าหากดื่มแล้วจะมีผลที่ตามมาอย่างไร และบอกถึงโทษของการดื่ม เพราะกฎหมายฉบับนี้เน้นมุ่งคุ้มครองเยาวชนหรือเด็กในการเข้าถึง ซึ่งในยุคปัจจุบันเยาวชนหรือเด็กสามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้น เพราะได้รับสื่อทางโซเชียลมากขึ้น ผู้ที่ดื่มก็คือดื่ม ไม่ได้มองว่าต้องงดดื่มวันไหนหรือเมื่อไหร่ เน้นปลูกฝังให้นักดื่มมีจิตสำนึกเรื่องการดื่มแล้วไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่นน่าจะดีกว่า

๑๕) มาตรการควบคุมไม่ชัดเจน อาจมีกรณีที่เกิดเยาวชนอาจเข้าถึงได้ จึงยังไม่ควรปรับแก้กฎหมาย

๑๖) โดยปกติคนไทยดื่มทุกวันทุกเวลาอยู่แล้ว การมีมาตรการนี้จะทำให้คนไทยขาดวินัย ขาดความยับยั้งชั่งใจและทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย หากทางภาครัฐอยากให้ประเทศปกครองไปด้วยความสงบเรียบร้อย ก็ควรช่วยให้คนไทยมีวินัยมากขึ้นสักนิดหนึ่งก็ยงดี สงสารประชาชนผู้ไม่รู้เรื่องอะไรแต่ต้องมาสังเวชชีวิตเพราะความประมาทจากการเมา อยากให้ภาครัฐได้ลองทบทวนดูใหม่อีกครั้งว่าอยากบริหารประเทศหรืออยากทำลายประเทศ

(๓) ผู้ประกอบการร้านค้า ร้านอาหาร

- เห็นด้วย

๑) ไม่ควรมีการห้ามขายไม่ว่าจะวันใด ๆ

๒) การห้ามขายในวันดังกล่าวจะเป็นการสร้างปัญหาในการประกอบอาชีพ หากมีการผ่อนปรนก็จะลดอุปสรรคในการประกอบอาชีพของร้านค้าร้านอาหารได้ อีกทั้งไม่เห็นประโยชน์ของการห้ามขายในวันพระใหญ่ ทั้งห้าวันว่าจะเกิดประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจในพื้นที่บ้าง

๓) ควรยกเลิกวันห้ามขายแอลกอฮอล์ให้สามารถขายได้ทุกวัน ถึงแม้จะเป็นวันพระใหญ่ เพราะว่าเป็นการขัดต่อสิทธิของประชาชนทั้งผู้ซื้อและผู้ขาย เป็นการขัดต่อสิทธิทั่วไปของประชาชน

๔) การห้ามขายเพียงบางวันก็ไม่ส่งผลให้จำนวนผู้บริโภคแอลกอฮอล์ลดลงอย่างมีนัยสำคัญแต่อย่างใด ทางแก้ของปัญหาสำหรับผู้บริโภคแอลกอฮอล์ที่ส่งผลกระทบต่อสังคม ควรจะเป็นไปในแนวทางของการเพิ่มอัตราโทษและการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังมากกว่าการกำหนดวันห้ามขาย

๕) ต้องปรับปรุงแก้ไขหรือยกเลิกประกาศฉบับปัจจุบันซึ่งห้ามการขายในทุกสถานที่ มีผลให้ไม่สามารถขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ท่องเที่ยวได้ เพื่อป้องกันความสับสนของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

- ไม่เห็นด้วย

๑) การกำหนดให้ขายในบางสถานที่เป็นการจำกัดหรือเอื้อให้เฉพาะบางสถานที่เช่นกัน เกิดการแข่งขันทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม หากมีการกำหนดตามประกาศฉบับใหม่ก็จะทำให้ร้านค้ารายใหญ่เป็นผู้ได้ประโยชน์ ไม่เกิดการกระจายรายได้ไปยังร้านค้าเล็ก ๆ และจังหวัดห่างไกลอื่น ๆ การยกเว้นจะต้องทำโดยมีบรรทัดฐานเดียวกัน

๒) ควรยกเลิกวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ควรให้สามารถขายได้ทุกวันถึงแม้จะเป็นวันพระใหญ่ เพราะเป็นการขัดต่อสิทธิของประชาชนทั้งผู้ซื้อและผู้ขาย เป็นการขัดต่อสิทธิทั่วไปของประชาชน

๓) ประชาชนชาวไทยไม่ได้มีแค่ผู้นับถือศาสนาพุทธเท่านั้น

๔) มาตรการเดิมที่มีอยู่เพียงพอและดีอยู่แล้ว

๕) หากจะมีการอนุญาตให้สามารถขายได้ก็ไม่ควรกำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ

๖) แม้จะไม่มีกรรยกเว้นในวันพระใหญ่ก็ได้ส่งผลกระทบอะไร แต่เป็นการดีเสียอีกที่ร่างกายจะได้พักผ่อน

(๔) สภาพอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย/สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย/สมาคมร้านค้า/สมาคมร้านอาหาร/สมาคมผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

- เห็นด้วย

๑) เนื่องจากนักท่องเที่ยวต่างชาติอาจไม่เข้าใจบริบทของพุทธศาสนามากนัก ซึ่งจะส่งผลให้ประเทศเสียโอกาสทางเศรษฐกิจ

๒) กระทบกับการท่องเที่ยว ชาวต่างชาติมาพักผ่อน ต้องการดื่มเครื่องดื่มเพื่อพักผ่อน ไม่ได้เข้าใจหรือต้องการเข้าใจในบริบทของประเทศและศาสนาอื่น ๆ การที่ประเทศไทยมีข้อกำหนดมากมาย ทำให้เสียโอกาสทางการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะภาษาที่แพงเกินไปมากกว่าประเทศเพื่อนบ้านหรือในเอเชีย การกำหนดห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันพระใหญ่ และการกำหนดเวลาขาย

- ไม่เห็นด้วย

ควรยกเลิกการห้ามขายในทุกกรณี ทั้งวัน เวลา สถานที่ เนื่องจากการห้ามเป็นการลิดรอนสิทธิ

(๕) ภาคประชาสังคม

- เห็นด้วย

๑) ส่งเสริมความมีศีลธรรมอันดี หากเป็นไปได้ ห้ามจำหน่ายทุกวันพระ และทุกวันธรรมสวนะ

๒) ในสถานประกอบการ ร้านอาหาร สถานบันเทิงควรขายได้

- ไม่เห็นด้วย

๑) ควรมีการจำกัดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างเข้มงวดและเป็นรูปธรรม เพื่อลดความเสี่ยงในการเกิดปัญหาทางสังคมอื่น ๆ ตามมา เช่น อุบัติเหตุบนท้องถนน การเพิ่มนักดื่มหน้าใหม่ เป็นต้น

๒) เนื่องจากยังไม่มีการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบของประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนี้ ซึ่งในหลักการที่ระบุไว้ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาของประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

๓) ควรมีการส่งเสริมศีลธรรมอันดีที่มีอยู่ของสังคม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์จัดเป็นสิ่งที่ของอบายมุข ไม่ก่อผลดีต่อผู้บริโภคและยังนำความเสื่อมทรมามาสู่สังคมอีกด้วย นอกจากนี้ ประเทศไทยเป็นสังคมเมืองพุทธ อีกทั้งการห้ามขายในวันพระใหญ่เพียง ๕ วันก็ไม่ทำให้ผู้ประกอบการเสียหายเท่าใด ควรส่งเสริมให้คนเข้าวัดฟังธรรม

๔) เนื่องจากต้องการส่งเสริมการปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา การงดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันพระใหญ่ช่วยให้พุทธศาสนิกชนมีสมาธิและความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา อาทิ การทำบุญ ตักบาตร ฟังเทศน์ และเวียนเทียน โดยไม่มีสิ่งรบกวนจากการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เกิดการส่งเสริมสุขภาพของประชาชน การลดการบริโภคแอลกอฮอล์แม้เพียงบางวันก็ช่วยส่งเสริมสุขภาพที่ดี ลดความเสี่ยงต่อโรคที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และมีสติในการใช้ชีวิต

๕) วันพระใหญ่ที่ห้ามขายแค่ ๕ วัน เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนลด ละ เลิก ไม่น่ากระทบการท่องเที่ยวมากนัก ไม่ควรเอาเหตุนี้มาอ้าง เพราะนักท่องเที่ยวมาแล้วก็ไป แต่คนไทยจะเสียสุขภาพมีผลกระทบกับการใช้ชีวิตและยังเพิ่มคนมาเป็นภาระทางการแพทย์

๖) คนไทยกว่าร้อยละ ๙๐ นับถือพุทธศาสนา การบัญญัติให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมคนส่วนใหญ่ถูกต้องแล้ว รัฐไม่ควรเห็นแก่ประโยชน์ของคนจำนวนน้อย โดยละเลยคนส่วนใหญ่

๗) การจำกัดวันในการขายเป็นหนึ่งในมาตรการในการจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อลดผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นมาตรการหนึ่งที่ควรคงไว้

๘) การทำมาหากินยังมีอีกหลายวิธีที่จะหาเงิน จำเป็นด้วยหรือที่จะต้องมาขายสิ่งเสพติด เพื่อที่จะทำลายสุขภาพของคน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีแต่สร้างปัญหาในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะผู้ดื่มเองที่เสียเงินแล้วยังเสียสุขภาพ มีปัญหาครอบครัว สร้างปัญหาในชุมชน และเป็นภาระของสังคม

๙) กว่าจะช่วยให้คนติดเหล้าเลิกดื่มได้สักคนเป็นเรื่องที่ยากมากอยู่แล้ว ที่ขายอยู่ก็ทำให้คนดื่มมากอยู่แล้ว คินคนไม่ดื่มให้สังคมให้ครอบครัวบ้างก็เป็นเรื่องที่ดีไม่น้อย แม้ยกเว้นไม่ให้ขายในวันพระคนก็ยังฝืนดื่ม แต่ก็ยังมีคนที่มึนสติยังคิดถูกคิดได้หยุดดื่มกันบ้าง ถ้าให้ขายได้อย่างไม่มีข้อยกเว้น คนก็จะไม่มีหลักอะไรให้เรียกสติตัวเอง กลับมาเลย กลายเป็นนักดื่ม เป็นขี้เมาติดเหล้า และเป็นคนป่วยในที่สุด

๑๐) ภาคนึงส่งเสริมการขาย แต่คนทำงานภาคประชาสังคมต้องเสียสละในการที่จะช่วยคนติดเหล้าให้เลิกยากมาก

๑๑) ทำให้กฎหมายไม่ศักดิ์สิทธิ์ ยกเว้นไปเสียทั้งหมด

๑๒) แอลกอฮอล์เป็นเครื่องดื่มที่ทำลายสุขภาพ รัฐควรส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพดีและมีอาชีพที่ไม่เบียดเบียนตัวเองและผู้อื่น

๑๓) หลักเกณฑ์แบบเดิมดีอยู่แล้ว ไม่ควรผ่อนปรนไปมากกว่านี้

๑๔) การผ่อนปรนโดยให้ขายได้ใน ๕ วันพระใหญ่คงไม่ทำให้ประเทศมีรายได้เพิ่มมากขึ้นเท่าใด ไม่น่าจะมีผลกระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการค้าขายหรือกำไรมากนัก

(๖) ทำอากาศยานนานาชาติ

- เห็นด้วย

๑) เนื่องจากบางสถานที่ที่มีผู้ใช้งานหลากหลายเชื้อชาติ ศาสนา เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการท่องเที่ยวของรัฐบาล จึงควรที่จะยกเว้นให้ขายได้ในบางพื้นที่ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเป็นปกติ ซึ่งมีกลุ่มผู้ใช้งานหลากหลายศาสนาไม่มีแต่พุทธศาสนิกชนอย่างเดียว

๒) เนื่องจากการให้บริการของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิมีลักษณะเป็นการให้บริการเที่ยวบินระหว่างประเทศที่มีผู้โดยสารที่มีชาวต่างชาติจำนวนมาก รวมทั้งผู้ให้บริการภายในอาคารผู้โดยสารได้จัดสถานที่ให้บริการไว้โดยเฉพาะและเป็นสัดส่วน มีระบบการรักษาความปลอดภัยตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศและมีกฎหมายที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย มีเจ้าหน้าที่ตำรวจจากสถานีตำรวจภูธรท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายที่สามารถรักษาความปลอดภัยท่าอากาศยานได้

๓) การยกเว้นให้สามารถขายได้ในวันสำคัญทางพุทธศาสนาเป็นการส่วนหนึ่งของการส่งเสริมการดื่มสุรา

- ไม่เห็นด้วย

เป็นห่วงความปลอดภัยของผู้โดยสารที่มาใช้บริการ

(๗) ผู้ประกอบการสถานบริการ

- เห็นด้วย

๑) แม้จะมีการห้ามขายในวันสำคัญทางพุทธศาสนา แต่ที่ผ่านมามักพบเห็นมีการซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างแพร่หลาย อีกทั้งประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวก็ควรจะให้มีการขายได้

๒) แม้จะมีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางพุทธศาสนา ก็ยังมีประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาไม่ได้หายไปไหน จึงไม่เห็นถึงความจำเป็นในการห้ามขายวันดังกล่าว

- ไม่เห็นด้วย

การกำหนดข้อยกเว้นเพิ่มเติมให้การขายในบางสถานที่ที่เป็นสิ่งที่ไม่เป็นธรรม เป็นการกีดกันทางการค้า และเป็นการสร้างภาระให้กับร้านอาหารมากจนเกินไป อันเป็นกรณีขัดต่อรัฐธรรมนูญ นักท่องเที่ยวมีสิทธิเสรีภาพที่จะไปใช้บริการตามร้านอาหารทั่วไป ไม่จำเป็นจะต้องเป็นเพียงสถานที่ที่ได้รับยกเว้น อาจจะก่อให้เกิดปัญหาทะเลาะเบาะแว้งระหว่างนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการร้านอาหารได้ง่าย อีกทั้งยังเป็นกรณีที่ก่อให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันจากเจ้าหน้าที่ที่จงใจจะเรียกรับผลประโยชน์ เพื่อปล่อยให้สถานที่ที่ไม่ได้รับการยกเว้นสามารถขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ในวันพระใหญ่

(๘) ผู้ประกอบการสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ

- เห็นด้วย

๑) ควรยกเลิกการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางพุทธศาสนาทั้งหมด เพราะคนไทยบางส่วนและนักท่องเที่ยวที่ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ จะได้รับผลกระทบจากมาตรการนี้โดยตรง ควรให้ทุกคนเลือกแนวทางชีวิตตัวเองว่าควรดื่มหรือไม่ควร มากกว่าการบังคับใช้กฎหมายแต่เพียงอย่างเดียว

๒) เนื่องจากเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว เพิ่มเงินให้ไหลเวียนเข้าสู่ระบบมากขึ้น สร้างเงินหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ

- ไม่เห็นด้วย

เนื่องจากเป็นวันสำคัญทางพุทธศาสนา อีกทั้งไม่ประสงค์จะเห็นความเสื่อมโทรมของสังคมที่เกิดจากการมั่วเมา อุบัติเหตุที่เพิ่มสูงขึ้น อาชญากรรมที่เกิดจากการขาดสติของผู้ดื่ม

(๙) สถานที่จัดกิจกรรมพิเศษ

- เห็นด้วย

๑) การแก้ไขกฎหมายฉบับนี้เป็นการปรับปรุงกฎหมายให้มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับโครงสร้างเศรษฐกิจและส่งเสริมนโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาล ขณะเดียวกันก็ยังคงรักษาหลักการควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับที่เหมาะสม

๒) เนื่องจากเป็นวันพระใหญ่จึงไม่ควรสร้างบาปเพิ่มจากการขายหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อันเป็นสิ่งอบายมุขในทางพุทธศาสนา

- ไม่เห็นด้วย

๑) เด็กและเยาวชนควรมีสิ่งดี ๆ จากกิจกรรมที่เรียนรู้

๒) มีผลกระทบกับกิจกรรมสร้างสรรค์ในวันสำคัญที่แหล่งเรียนรู้จัดกิจกรรมกับโรงเรียนและวัด รวมถึงเด็กและเยาวชนบางกลุ่มที่ต้องไปโบสถ์ในวันอาทิตย์ ดังนั้น ผู้นำหรือแกนนำชุมชนจะลดความสำคัญของกิจกรรมลงและมุ่งหาผลกำไรจากการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันดังกล่าว ผลกระทบของกิจกรรมสร้างสรรค์ที่ถดถอยได้ยาก และให้ความสำคัญกับผลกำไรจากการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อีกทั้งผู้ปกครองหรือแม้กระทั่งเด็กและเยาวชนเองก็อาจประสบปัญหาครอบครัวตามมาภายหลังได้

๓) มีข้อค้นพบและข้อเสนอข้อมูลเดิมจากการรัฐประหารปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ในรัฐบาลของพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้มีการออกพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยมีข้อกำหนดเรื่องช่วงเวลาห้ามขายไว้ว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันหรือเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และหากฝ่าฝืนมีโทษกำหนดไว้ คือ จำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ต่อมาสมัยรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้ออกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒ กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ชัดเจนว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา และวันเข้าพรรษา ยกเว้นการขายในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม”

หลังรัฐประหารปี พ.ศ. ๒๕๕๗ รัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ก็ได้เพิ่มวันห้ามขายสุราเข้าไป จากเดิมที่ห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา และวันเข้าพรรษา ยกเว้นการขายเฉพาะร้านค้าปลอดอากรภายในอาคารท่าอากาศยานนานาชาติ ก็เพิ่มวันออกพรรษาเข้าไป

ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาสถิติการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินลดลงอย่างเห็นได้ชัดเจน ก่อนมีพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีความรุนแรงจากปัญหาผลกระทบจากการดื่มทั้งเมาแล้วขับ การทะเลาะวิวาท ฆ่า ช่มชู้ กระทำชำเรา แท้ง ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นอยู่บ้าง แต่การควบคุมส่งผลกระทบลดลง แตกต่างจากกรณีที่ไม่มีการควบคุม

(๑๐) โรงแรม

- เห็นด้วย

๑) ข้อห้ามดังกล่าวทำให้เกิดความไม่สะดวกในการให้บริการกับลูกค้าชาวต่างชาติที่มาใช้บริการในโรงแรม

๒) เนื่องจากคำนึงถึงเหตุผลของรายได้และความยั่งยืนในทางเศรษฐกิจ

- ไม่เห็นด้วย

แม้จะมีการผ่อนปรนในสถานที่ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีให้ขายได้ในวันพระ แต่นักท่องเที่ยวต่างชาติไม่สามารถใช้จ่ายเงินซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ และนักท่องเที่ยวก็พักในประเทศไทยเพียงไม่กี่วัน

(๑๑) นักวิชาการ

- เห็นด้วย

๑) เพื่อไม่ให้เป็นการอุปสรรคกับการประกอบอาชีพจนเกินไป สอดคล้องกับนโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาล

๒) หากจำกัดการบริโภคในวันดังกล่าวซึ่งเป็นระยะเวลาเพียงสั้น ๆ ก็ไม่ได้ทำให้ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในปัจจุบันหมดไปได้

๓) ควรยกเลิกการห้ามขายแบบไม่มีเงื่อนไข โดยอาจยกเว้นในสถานศึกษาตามความเหมาะสม

๔) การดื่มแอลกอฮอล์จะทำให้คนเมาแล้วขาดสติ อาจก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว อุบัติเหตุเหมือนวันอื่น ๆ ซึ่งพบบ่อยจนเป็นปกติอยู่แล้ว ไม่ใช่เรื่องที่ดี

- ไม่เห็นด้วย

๑) จำนวนวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย มีการกำหนดไว้น้อยกว่าของต่างประเทศ อาทิ ห้ามขายวันอาทิตย์ทุกสัปดาห์ เพื่อเป็นวันพักผ่อน สำหรับประเทศไทยมีวันห้ามขาย ๕ วัน เพื่อให้ได้พักการบริโภคแอลกอฮอล์ ซึ่งการห้ามขายในวันพระใหญ่ทั้ง ๕ วัน ก็เป็นการห้ามที่เข้ากับบริบทของสังคมไทย

๒) เนื่องจากที่ผ่านมาได้มีการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวซึ่งไม่มีปัญหาอะไรเกิดขึ้น อีกทั้งเป็นการห้ามแค่ระยะเวลาเพียงไม่กี่วันเท่านั้น

๓) ตามหลักวิชาการการดื่มสุราเป็นสาเหตุแห่งการเกิดโรค NCDs และตามฐานข้อมูลคนวัยแรงงานเกิดอุบัติเหตุเสียชีวิตมากที่สุดในช่วงเวลาหยุดพักผ่อนและสังสรรค์ ช่วงเวลา ๐๙.๐๐ ถึง ๒๓.๐๐ น.

๔) เนื่องจากเป็นการเปิดโอกาสให้มีการขายอย่างแพร่หลาย

คำชี้แจง

๑. กรณีการผ่อนปรนกำหนดข้อยกเว้นในวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะขัดต่อหลักการทางพุทธศาสนาที่เน้นถึงการลด ละ เลิกสิ่งของมีนมนานั่นขอชี้แจงว่า ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. .... ยังคงหลักการในการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางพุทธศาสนา โดยมีการผ่อนปรนเฉพาะสถานที่ที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว เพื่อประโยชน์ด้านเศรษฐกิจของประเทศ และลดอุปสรรคในการประกอบอาชีพเท่าที่จำเป็น ซึ่งแต่เดิมยกเว้นเฉพาะอาคารที่ให้บริการแก่ผู้โดยสารภายในสนามบินที่ให้บริการเที่ยวบินระหว่างประเทศ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๖๗ มีการยกเว้นเพิ่มเติมในบางสถานที่ ได้แก่ สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ สถานประกอบการซึ่งเปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หรือบริเวณที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม และสถานที่ซึ่งใช้จัดกิจกรรมพิเศษระดับชาติหรือนานาชาติและมีคนจำนวนมากไปทำกิจกรรมร่วมกัน ทั้งนี้ ไม่ได้มีการยกเว้นให้การขายในร้านขายของชำ ร้านค้า หรือร้านอาหารทั่วไป จึงเป็นการผ่อนปรนใน การปรับปรุงแก้ไขประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าวจึงเป็นการแก้ไขโดยยังคงหลักการที่ยึดโยงกับวัฒนธรรมและการดำรงไว้ซึ่งศีลธรรมอันดีตามหลักพุทธศาสนา อีกทั้งสถานที่ที่ได้รับการยกเว้นเป็นสถานที่ที่มีมาตรการในการป้องกันผลกระทบอยู่แล้ว สอดคล้องกับความเห็นบางส่วนที่มองว่าสถานที่ที่ได้รับการยกเว้น เป็นสถานที่ที่มีมาตรการในการควบคุมความ

ปลอดภัยในระดับหนึ่งแล้ว เช่น สนามบินที่ให้บริการเที่ยวบินระหว่างประเทศต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกรมท่าอากาศยานและหลักเกณฑ์ความปลอดภัยขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO) สถานบริการมีการควบคุมการเข้าถึงของเด็กและเยาวชนตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโรงแรมเป็นพื้นที่เฉพาะสำหรับลูกค้า เป็นสถานที่ที่มีมาตรการตรวจสอบผู้เข้าใช้บริการ โดยกำหนดให้ผู้จัดการต้องจัดให้มีการบันทึกการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พักและจำนวนผู้พักในแต่ละห้องลงในบัตรทะเบียนผู้พักในทันทีที่มีการเข้าพัก และให้ผู้พักคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ลงลายมือชื่อในบัตรทะเบียนผู้พัก โดยหากผู้พักมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์และเข้าพักตามลำพัง ให้ผู้จัดการหรือผู้แทนลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย และนำไปบันทึกลงในทะเบียนผู้พักให้แล้วเสร็จภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงหลังจากมีการลงทะเบียนเข้าพัก นอกจากนี้ ผู้จัดการมีหน้าที่ดูแลไม่ให้บุคคลใดหลบซ่อนหรือมั่วสุมในเขตโรงแรม ในลักษณะอันควรเชื่อว่าจะก่อความไม่สงบขึ้นในบ้านเมือง หรือจะมีการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรม และต้องแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ทราบโดยทันทีในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจมีหรือได้มีการหลบซ่อนหรือมั่วสุมหรือการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรม เป็นต้น

๒. กรณีหลักการของประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นการหลักการที่ดีอยู่แล้วไม่ควรจะต้องแก้ไขปรับปรุงนั้นขอชี้แจงว่า ในปัจจุบันหน่วยงานภาครัฐจะต้องดำเนินการตามหลักการทบทวนกฎหมายหรือกฎเกณฑ์ที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันเพื่อยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายหรือกฎเกณฑ์ที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพเพื่อไม่ให้เป็นการระงับประชาชน หรือหลักการ Regulatory Guillotine ตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ประกอบกับพระราชบัญญัติหลักการจัดทำร่างกฎหมายและประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงพอที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพเพื่อไม่ให้เป็นการระงับประชาชน ภาครัฐจึงต้องมีการทบทวนกฎหมายเป็นระยะ โดยพิจารณาอย่างถี่ถ้วนเพื่อให้เกิดความสมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการคุ้มครองสุขภาพ ทั้งนี้ เมื่อสถานการณ์ในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับปัจจัยด้านอื่น ๆ ของประเทศซึ่งจำเป็นต้องมีมาตรการสนับสนุนเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจการท่องเที่ยว จึงจำเป็นที่จะต้องมีการผ่อนปรนให้กับการขายในบางสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับภาคการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับหลักการปรับปรุงกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพโดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นการระงับประชาชน

๓. กรณีการปรับปรุงประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีโดยกำหนดข้อยกเว้นให้บางสถานที่เป็นการเลือกปฏิบัติเนื่องจากร้านค้าอื่น ๆ หรือผู้ประกอบการภาคส่วนอื่นไม่ได้รับผลประโยชน์ และการยกเว้นดังกล่าวอาจเป็นการจำกัดเสรีภาพของประชาชนมากเกินไป จึงไม่ควรมีการผ่อนปรนให้สามารถขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แค่เฉพาะสถานประกอบการบางประเภทหรืออนุญาตให้จำหน่ายได้ในบางบริเวณเท่านั้น แต่ควรอนุญาตให้สามารถจำหน่ายได้เป็นการทั่วไปนั้นขอชี้แจงว่า ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าวมีผู้เกี่ยวข้องหลายภาคส่วน การพิจารณาจึงต้องพิจารณาทั้งผลกระทบด้านเศรษฐกิจอันเป็นผลมาจากการที่ภาคธุรกิจถูกจำกัดสิทธิในการดำเนินธุรกิจ รวมถึงผลกระทบด้านสุขภาพและสังคมที่เกิดจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หากมีการผ่อนปรนให้กับผู้ประกอบการทุกรายหรือทุกสถานที่อาจทำให้เกิดผลกระทบเชิงลบที่รุนแรง เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าหลักการในร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนี้มีการกำหนดห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางพุทธศาสนา ๕ วัน ซึ่งเป็นมาตรการที่มีผลบังคับใช้มาเป็นระยะเวลานาน ประชาชน ร้านค้า ร้านอาหารล้วนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าวเป็นอย่างดี สอดคล้องกับมิติเชิงวัฒนธรรมและศาสนาที่แทรกซึมอยู่ในวิถีชีวิตของประชาชน มาตรการดังกล่าวจึงสมควรคงไว้และผ่อนคลายเป็นเท่าที่จำเป็น อันจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

ทั้งนี้ แม้มาตรา ๒๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ จะบัญญัติว่า “สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย นอกจากที่บัญญัติคุ้มครองไว้เป็นการเฉพาะในรัฐธรรมนูญแล้ว การใดที่มีได้ห้ามหรือจำกัดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือในกฎหมายอื่น บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะทำเช่นนั้นได้และได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ ตราบเท่าที่การใช้สิทธิหรือเสรีภาพเช่นว่านั้นไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น” แต่การจำกัดสิทธิเสรีภาพเพียงเท่าที่จำเป็นสามารถกระทำได้ ดังนั้น แม้การห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการประกอบอาชีพ แต่เมื่อพิจารณาถึงความเสี่ยงที่จะกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ รวมถึงความปลอดภัยของประชาชน การจำกัดสิทธิเสรีภาพดังกล่าวจึงถือเป็นการรักษาไว้ซึ่งสมดุลระหว่างการให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชนกับการปกป้องผลประโยชน์สาธารณะที่อาจได้รับผลกระทบจากพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

๔. กรณีการกำหนดวันห้ามขายไม่ได้ส่งผลต่อจำนวนผู้บริโภคนั้น ขอชี้แจงว่ามาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย สอดคล้องตามหลักสากลและคำแนะนำขององค์การอนามัยโลก โดยการจะลดผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รวมถึงจำนวนผู้บริโภคต้องอาศัยมาตรการและปัจจัยหลายมิติ ไม่สามารถสำเร็จได้ด้วยมาตรการใดมาตรการหนึ่ง นอกจากนี้ จากการศึกษาข้อมูลวิชาการเกี่ยวกับสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนและหลังมีพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ พบว่า ความชุกของประชากรในช่วง ๒๐ ปี มีแนวโน้มลดลงร้อยละ ๔.๖ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๖๔ หากพิจารณาจากการจำแนกเพศ ความชุกของเพศชายลดลง ร้อยละ ๙.๕ ในขณะที่เพศหญิงเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ร้อยละ ๑ ในส่วนของความชุกนักดื่มหน้าใหม่ ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่าปี พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๖๐ และปี พ.ศ. ๒๕๖๔ นักดื่มหน้าใหม่มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ร้อยละ ๙.๓ การที่ความชุกของนักดื่มน้อยลงในขณะนี้นักดื่มหน้าใหม่เพิ่มขึ้น อาจเป็นไปได้ว่าความชุกนักดื่มที่ลดลงมาจากการที่นักดื่มที่เคยดื่มและหยุดดื่มมีมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบปริมาณการบริโภคแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ต่อหัวประชากรต่อปีของประชากรไทยก่อนและหลังใช้บังคับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ พบว่า ก่อนมีกฎหมายปริมาณการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง +๐.๑๘ ลิตรต่อคนต่อปี โดยการทดสอบทางสถิติเป็นการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และหลังมีกฎหมายพบว่า การเพิ่มของปริมาณการบริโภคมีแนวโน้มชะลอตัวลง โดยมีการบริโภคที่เพิ่มขึ้นลดลงเหลือ +๐.๐๒ ลิตรต่อคนต่อปี โดยจากการทดสอบทางสถิติเป็นการเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญ อาจกล่าวได้ว่าพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีประสิทธิผลในการชะลอการเพิ่มขึ้นของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญ^๑ จึงเห็นว่ามาตรการกำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งเป็นหนึ่งในมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีส่วนช่วยชะลอการเพิ่มขึ้นของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

๕. กรณีการผ่อนปรนมาตรการตามร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีจะทำให้เกิดผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นนั้นขอชี้แจงว่า ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีได้กำหนดเงื่อนไขของสถานที่ที่ได้รับการยกเว้น ต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นด้วย เช่น มาตรการคัดกรอง มาตรการจำกัดการเข้าถึงของเด็กและเยาวชน มาตรการรักษาความปลอดภัย เป็นต้น ซึ่งเป็นความพยายามในการป้องกันผลกระทบจากการผ่อนคลายเป็นดั่งกล่าว หากฝ่าฝืนไม่จัดให้มีมาตรการก็จะถือเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีโทษทางอาญา

^๑ อุดมศักดิ์ แซ่โจ้วและคณะ, ‘แนวทางการสื่อสารข้อมูลเพื่อสนับสนุนมาตรการลดผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. นครศรีธรรมราช : ศูนย์ความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์ข้อมูลเพื่อวิทยาการสุขภาพ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์’ (๒๕๖๖).

ประเด็นที่ ๒ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มข้อยกเว้นให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันห้ามขาย สำหรับการขายในสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

แสดงความคิดเห็น

(๑) หน่วยงานของรัฐ/พนักงานเจ้าหน้าที่

- เห็นด้วย

กระทรวงสาธารณสุข/กระทรวงมหาดไทย/สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๔ จังหวัดสระบุรี/สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๕ จังหวัดราชบุรี/สำนักงานเขต/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/เทศบาลนคร/เทศบาลเมือง/องค์การบริหารส่วนจังหวัด/องค์การบริหารส่วนตำบล/สำนักงานที่ดินจังหวัด/ศูนย์สุขภาพจิตที่ ๓/สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด/กรมส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับอำเภอ/สำนักงานคลังจังหวัด/กองกฎหมายกรมควบคุมโรค/สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/สำนักงานขนส่งจังหวัด/กรมธุรกิจพลังงาน/กรมประชาสัมพันธ์/กรมการท่องเที่ยว/กรมการขนส่งทางบก/สำนักงานขนส่งจังหวัด/กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ/กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/กรมที่ดิน/กรมการค้าภายใน/โรงพยาบาลจิตเวชเลยราชนครินทร์/โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์/สำนักงานสถิติจังหวัด/สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ/สำนักงานธนารักษ์พื้นที่/สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด/ที่ทำการปกครองจังหวัด/โรงพยาบาลขอนแก่น/โรงพยาบาลวังทรายพูน/สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด/การรถไฟแห่งประเทศไทย

มีความเห็นเพิ่มเติม

๑) กรมการปกครอง : เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยสถานบริการได้กำหนดมาตรการให้ผู้ได้รับอนุญาตตั้งสถานบริการมีหน้าที่ควบคุมดูแลมิให้บุคคลที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปใช้บริการ ไม่ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้บุคคลที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปใช้บริการ โดยจะต้องตรวจสอบเอกสารราชการที่มีภาพถ่ายและระบุอายุของผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการ อีกทั้งกฎหมายว่าด้วยสถานบริการยังได้กำหนดมาตรการควบคุมด้านอื่น ๆ เช่น ห้ามผู้ใดนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ ห้ามมิให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นต้น ดังนั้น การกำหนดให้สถานบริการสามารถจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางพุทธศาสนาได้จึงไม่กระทบต่อการควบคุมดูแลของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และจะช่วยส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวได้

๒) กองกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข/สำนักงานคลังจังหวัด/สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/สำนักงานขนส่งจังหวัด/โรงพยาบาลฮอด/โรงพยาบาลแม่เมาะ/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/เทศบาลตำบล/กองกฎหมาย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกากระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ/สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค/องค์การบริหารส่วนตำบล/สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัด/สถาบันป้องกันควบคุมโรคเขตเมือง กรมควบคุมโรค/สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด : เนื่องจากจะเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของประเทศตามนโยบายของรัฐบาล เพื่อลดอุปสรรคและข้อจำกัดด้านต่าง ๆ ในเชิงพาณิชย์ อีกทั้งในช่วงวันสำคัญทางศาสนาบางครั้งก็เป็นวันหยุดยาว จึงควรยกเว้นให้มีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงวันหยุดพักผ่อน เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ และเพิ่มรายได้ให้แก่สถานประกอบการ ซึ่งนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวนมากไม่ทราบว่าวันดังกล่าวจะมีการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อาจเกิดความไม่ประทับใจและส่งผลกระทบต่อแหล่งรายได้ของประเทศ ทั้งนี้ต้องมีมาตรการป้องกันการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเด็กและเยาวชนอย่างเข้มงวดด้วย

๓) กระทรวงสาธารณสุข/สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์/สำนักงานคลังจังหวัด : เนื่องจากจะช่วยลดการลักลอบขายที่ผิดกฎหมาย ซึ่งการขายในสถานบริการที่อยู่ในแหล่งท่องเที่ยวก็มีการขายโดยทั่วไปอยู่แล้ว เป็นที่ทราบกันดีว่าหาซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เหล่านี้ได้แม้จะเป็นวันห้ามขายอยู่แล้วก็ตาม อีกทั้งการอนุญาตให้ขายได้ควรจะมีการจำกัดบริเวณพื้นที่เฉพาะเพื่อไม่ให้กระทบต่อประชาชนที่ไม่เกี่ยวข้อง

๔) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัด/สถาบันพัฒนาบุคลากรด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย : ต้องมีการกำหนดให้ขายได้เฉพาะในพื้นที่ปิดและควบคุมเวลาการจำหน่ายให้ชัดเจน

๕) กรมทรัพย์สินทางปัญญา/สำนักงานธนารักษ์พื้นที่/ศูนย์บริการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร : เป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าของผู้ประกอบการ สามารถนำเงินทุนที่ได้ไปหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ

๖) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/สำนักงานสถิติจังหวัด : สมควรให้มีการขายได้เพราะเป็นสถานบริการอยู่แล้ว จึงเป็นที่เหมาะสมที่จะให้มีการขายได้

๗) สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๕ จังหวัดราชบุรี/กรมสุขภาพจิต/สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด/สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ/ศูนย์สุขภาพจิตที่ ๓ : เนื่องจากร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนี้เป็นการสร้างสมดุลกับทุก ๆ ฝ่าย อีกทั้งไม่ได้เป็นอุปสรรคกับการประกอบอาชีพ การให้บริการจนเกินไป และจะทำให้สถานบริการดำเนินการไปในทางเดียวกันภายใต้หลักการที่ชัดเจน

๘) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ : การอนุญาตให้ขายได้ในสถานบริการไม่ได้มีผลกระทบต่อศาสนาแต่อย่างใด เพราะประชาชนที่เคร่งในพุทธศาสนาจะไม่เลือกเข้าสถานบริการเพื่อบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

๙) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ : เนื่องจากสถานบริการเป็นพื้นที่ปิดคงไม่ก่อให้เกิดผลกระทบกับบุคคลภายนอก และการบริโภคในสถานบริการก็อาจลดอุบัติเหตุได้มากกว่าการบริโภคข้างนอก

๑๐) กรมคุมประพฤติ/กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย : การดื่มในสถานบริการช่วยลดปัญหาและผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ อีกทั้งยังเป็นการช่วยให้ผู้ประกอบการไม่ขาดรายได้ นักท่องเที่ยวสามารถใช้จ่ายเงินในวันดังกล่าวเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ

๑๑) สำนักงานขนส่งจังหวัดพังงา : ประชากรของประเทศไม่ได้มีแค่ผู้นับถือศาสนาพุทธเท่านั้น

๑๒) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุโขทัย : เนื่องจากวันดังกล่าวเป็นวันหยุด จะช่วยลดอุบัติเหตุได้อีกทาง

๑๓) สำนักงานศาลยุติธรรม : สถานบริการเป็นสถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ทางการค้า ดังนั้น การผ่อนปรนให้สถานบริการสามารถขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นอกจากจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการแล้ว ยังสามารถกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยการผลักดันการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวอีกหนึ่งช่องทาง เนื่องจากสามารถให้บริการนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น

๑๔) กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม : ควรพิจารณาความเหมาะสมในการผ่อนปรนการขายในวันสำคัญทางศาสนาให้เฉพาะการขายในสถานบริการตามกำหนดเวลาเปิดปิดของสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ โดยกำหนดให้มีการควบคุมอย่างเคร่งครัดของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

๑๕) โรงเรียนทรายมูลวิทยา : การงดขายในบางวันไม่ได้ช่วยลดปริมาณของนักดื่มลงได้

๑๖) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/โรงเรียนประสานมิตรวิทยา : ควรมีมาตรการควบคุมที่รัดกุม เช่น การกำหนดช่วงเวลาและสถานที่ขายให้ชัดเจน ตลอดจนการรณรงค์ให้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญของวันสำคัญทางพุทธศาสนา เพื่อให้สามารถรักษาสมดุลระหว่างการเคารพหลักศาสนาและการส่งเสริมเศรษฐกิจได้อย่างเหมาะสม

- ไม่เห็นด้วย

องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาลเมือง/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด/สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด/สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ/สำนักงานผังเมืองจังหวัด

มีความเห็นเพิ่มเติม

๑) ศูนย์กฎหมายสุขภาพและจริยศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ : เนื่องจากไม่มีการศึกษาผลกระทบ ผลดี ผลเสียของการปรับปรุงประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

๒) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/กลุ่มงานจิตเวชและยาเสพติด โรงพยาบาลบัวเขต/สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัด/สำนักงานเขต : ควรกำหนดให้มีมาตรการในการทำให้ประชาชนงดเหล้า อาทิ การงดเหล้าเข้าพรรษา มากกว่าส่งเสริมให้ประชาชนซื้อเหล้าแล้วเข้าสถานบริการ อีกทั้งหลักเกณฑ์ควรจะเป็นการบังคับใช้กับสถานที่ต่าง ๆ อย่างเท่าเทียม หากมีการยกเว้นแค่บางส่วนจะเป็นการสร้างความปลอดภัย นอกจากนี้ หากเปิดโอกาสให้สามารถขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ทุกวันจะเกิดผลกระทบต่องสังคมตามมา ปริมาณอาชญากรรมและอุบัติเหตุจะสูงขึ้น

๓) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/โรงพยาบาลแม่ทะ จังหวัดลำปาง/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล : วันสำคัญทางพุทธศาสนาเป็นสิ่งสำคัญให้คนลด ละ เลิกอบายมุข ซึ่งศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติไทยและดำรงอยู่กับสังคมไทยมาอย่างยาวนาน

๔) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล : การห้ามขายในวันพระคงไม่ทำให้รายได้ของประเทศสูญหายไปมาก อีกทั้งหากเปิดให้มีการขายกันได้ก็จะยากต่อการควบคุม

๕) กรมธุรกิจพลังงาน : การขายให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบริการ หากไม่มีกฎระเบียบที่ชัดเจนและไม่มีการสร้างความเข้าใจในหลักการยกเว้นให้สถานบริการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ อาจกระตุ้นให้มีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่อื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในข้อยกเว้น ทำให้การควบคุมยากยิ่งขึ้น

๖) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/เทศบาลนคร : หลักเกณฑ์เดิมมีความเหมาะสมเพียงพอแล้ว นอกจากนี้ การผ่อนปรนให้กับสถานบริการเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่สถานบริการขนาดใหญ่ซึ่งมีทุน มากกว่าจะเป็นการส่งเสริมผู้ประกอบการรายย่อย

๗) หน่วยงานของรัฐและพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น ๆ : ควรใช้กฎหมายหรือเหตุผลเดียวกัน ไม่ควรเน้นให้ผ่อนปรนได้เฉพาะบางส่วนเท่านั้น

(๒) ประชาชนทั่วไป

- เห็นด้วย

๑) ควรให้มีการขายได้ในทุกวัน

๒) หากมีกำหนดวันห้ามขายดังกล่าวจะทำให้ร้านค้าที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต้องปิดไปด้วย

๓) เนื่องจากเป็นการเพิ่มโอกาสในการหารายได้ของผู้ประกอบการรายย่อย ลดอุปสรรคที่เกิขึ้นเป็นประจำที่ผู้ประกอบการต้องแบกรับ โดยควรจะมีการผ่อนปรนเพิ่มสำหรับร้านค้าอื่น ๆ นอกเหนือจากสถานบริการด้วย

๔) หากมีการผ่อนปรนในวันดังกล่าวจะเพิ่มรายได้และทำให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น เพิ่มการใช้จ่ายเงินของนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเป็นรายได้ของประเทศ

๕) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยมิได้มีแค่ผู้นับถือศาสนาพุทธเท่านั้น

๖) การมีหลักเกณฑ์ที่ระบุแน่ชัดจะเป็นแนวทางในการลดและควบคุมปัญหาสังคม เหตุอาชญากรรม อุบัติเหตุ การเสียชีวิต และรักษาให้สุขภาพของประชาชนโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ดี

๗) สถานบริการย่อมต้องมีการจำหน่ายสินค้าเหล่านี้เป็นเรื่องปกติอยู่แล้ว

๘) หลักเกณฑ์จะช่วยให้ประเทศยังคงรักษาวัฒนธรรมอันดีงามได้ต่อไป

๙) เป็นสิทธิส่วนบุคคลไม่ควรเอาศาสนามาเป็นเกณฑ์ตัดสิน

๑๐) ไม่สามารถห้ามบุคคลใดไม่ให้ดื่มสุราได้ แต่ควรเน้นไปที่การรณรงค์ให้เห็นถึงข้อดีข้อเสียมากกว่า

- ไม่เห็นด้วย

๑) เนื่องจากเป็นวันสำคัญทางศาสนาและเพื่อเป็นการรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันดีงามของประเทศ

๒) เนื่องจากจะเป็นการทำให้การรักษากฎหมายหย่อนยานและไร้ประสิทธิภาพ อีกทั้งการบริโภคยังนำมาซึ่งผลกระทบต่องสังคม เช่น การเกิดอุบัติเหตุ การทะเลาะวิวาท อาชญากรรม เป็นต้น

๓) หากมีการยกเว้นให้กับสถานบริการก็จะเป็นธรรมกับร้านค้าอื่น ๆ ที่อยู่ภายนอกสถานบริการ

๔) การผ่อนปรนยกเว้นให้กับสถานบริการจะเป็นจุดเริ่มต้นของการยกเว้นให้กับอีกหลายสถานที่ตามมา นอกจากนี้ การผ่อนปรนให้กับสถานบริการเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่สถานบริการขนาดใหญ่ซึ่งมีทุนมากกว่าจะเป็นการส่งเสริมผู้ประกอบการรายย่อย

๕) ไม่ได้เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่แท้จริง โดยการท่องเที่ยวที่จะนำมาซึ่งรายได้ของประเทศยังมีหลาย ๆ แหล่ง อาทิ สถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติ แหล่งวัฒนธรรม มิใช่เพียงแต่สถานบริการเพียงอย่างเดียว

๖) เนื่องจากสถานบริการไม่มีความรับผิดชอบ จากที่ขยายเวลาให้เปิดถึงเวลา ๐๔.๐๐ น. แต่สถานบริการไม่มีมาตรการควบคุมหรือป้องกันผลกระทบใด ๆ อีกทั้งหน่วยงานรัฐไม่มีการควบคุม การเกิดอุบัติเหตุเพิ่มสูงขึ้น ขณะที่รายได้ของสถานบริการเพิ่มขึ้น แต่สังคมกลับแย่ลง

๗) คำว่าสถานบริการนั้นมีความหมายกว้างมากเกินไป สถานที่ท่องเที่ยวและร้านอาหารก็ถือได้ว่าเป็นสถานบริการเช่นกัน

๘) การมีข้อกำหนดเพิ่มเติม นอกจากจะเป็นการเพิ่มภาระการออกข้อบังคับ การบังคับใช้ รวมถึงการปฏิบัติของผู้ประกอบการและผู้ให้บริการที่ต้องมาทำความเข้าใจ ควรจะไม่มีข้อกำหนดเพิ่มเติม โดยให้เป็นเหมือนวันปกติทั่ว ๆ ไป

๙) ควรมีการกำหนดว่าห้ามขายทั้งหมด เจ้าหน้าที่จะได้ไม่ต้องทำงานหนักขึ้นในช่วงวันสำคัญดังกล่าว

(๓) ผู้ประกอบการร้านค้า ร้านอาหาร

- เห็นด้วย

๑) การผ่อนปรนจะกระตุ้นเศรษฐกิจ ส่งเสริมการท่องเที่ยว

๒) เนื่องจากนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาในประเทศไทยด้วยระยะเวลาจำกัด การห้ามขายในวันดังกล่าวอาจตรงกับวันที่นักท่องเที่ยวเหล่านั้นเข้ามาในประเทศไทย จะทำให้เสียโอกาสในการบริโภคแอลกอฮอล์

๓) เพื่อมีหลักเกณฑ์ไม่ให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน

- ไม่เห็นด้วย

๑) เกรงจะเกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากกลุ่มผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในร้านอาหาร

๒) เนื่องจากเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่เป็นธรรม กีดกันทางการค้า และเป็นการสร้างภาระให้กับร้านอาหารมากจนเกินไปอันเป็นกรณีที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพราะนักท่องเที่ยวมีสิทธิเสรีภาพที่จะไปใช้บริการตามร้านอาหารทั่วไป ไม่จำเป็นจะต้องเป็นเพียงสถานที่ที่ได้รับยกเว้น อาจจะก่อให้เกิดปัญหาทะเลาะเบาะแว้งระหว่างนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการร้านอาหารได้ง่าย อีกทั้งยังเป็นกรณีที่ก่อให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันจากเจ้าหน้าที่ที่จงใจจะเรียกรับผลประโยชน์ เพื่อปล่อยให้สถานที่ที่ไม่ได้รับการยกเว้นสามารถขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้

๓) ควรยกเลิกการห้ามขายทุกกรณี ให้สามารถขายได้ทุกวัน เพราะประชาชนมีความรู้และวิจารณญาณเพียงพอ ในการเลือกดื่มตามที่ตนเองต้องการ

๔) ไม่ควรยกเว้นให้กับบางสถานที่เท่านั้น

(๔) สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย/สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย/สมาคมร้านค้า/สมาคมร้านอาหาร/สมาคมผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

- ไม่เห็นด้วย

ควรยกเลิกการห้ามขายในทุกกรณี ทั้งวัน เวลา สถานที่ เนื่องจากการห้ามเป็นการลิดรอนสิทธิ

(๕) ภาคประชาสังคม

- เห็นด้วย

๑) เพื่อจะได้ประกอบกิจกรรมในวันสำคัญ และร่วมทำบุญปลอดเหล้า

๒) ไม่ควรงดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันใด ๆ

- ไม่เห็นด้วย

๑) เนื่องจากเป็นวันสำคัญทางศาสนา กฎเกณฑ์เดิมที่บังคับใช้เหมาะสมดีอยู่แล้ว และเกรงว่าจะเกิดปัญหาทางสังคม อาชญากรรม อุบัติเหตุตามมา การจำกัดการดื่มแอลกอฮอล์ช่วยลดความเสี่ยงจากการดื่ม เช่น ปัญหาการดื่มแล้วขับ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ปัญหาสังคม เป็นต้น

๒) เนื่องจากการบังคับใช้กฎหมายควรดำเนินการอย่างเคร่งครัด อีกทั้งในปัจจุบันที่มีการกำหนดกฎหมายขึ้นมาควบคุมก็ยิ่งเกิดปัญหาต่าง ๆ หากมีการยกเว้นก็อาจจะมีปัญหามากขึ้นจากเดิม

๓) เนื่องจากสถานบริการจะปิดบริการในช่วงวันพระใหญ่อยู่แล้ว เป็นการพักให้คนทำบุญ รักษาศีล การอนุญาตให้ขายได้จะยิ่งเพิ่มปัญหา

๔) การยกเว้นให้กับสถานบริการแต่ไม่ยกเว้นให้กับร้านค้าอื่น ๆ จะทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมและเป็นการเลือกปฏิบัติ

๕) แม้รักษาศีล ๕ ไม่ครบอย่างน้อยก็เป็นแรงจูงใจให้มีวินัยขึ้นมาได้

๖) กฎหมายปัจจุบันดีอยู่แล้ว การยกเว้นจะก่อให้เกิดผลกระทบสร้างความเสียหายและสูญเสีย ทั้งต่อชีวิตและทรัพย์สิน การยกเว้นผ่อนปรนจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายหย่อนยานลงไปด้วย

๗) เป็นการเพิ่มผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(๖) ทำอาภาศยานนานาชาติ

- เห็นด้วย

๑) เนื่องจากการขายในสถานบริการที่จัดไว้โดยเฉพาะเป็นสัดส่วน มีการควบคุมที่เหมาะสมถือเป็นสิทธิเสรีภาพของบุคคลและส่งผลกระทบท่อศีลธรรมอันดีของประชาชนค่อนข้างน้อย เนื่องจากสามารถควบคุมให้อยู่ในความเหมาะสมตามกรอบของกฎหมายได้

๒) สถานบริการ หมายความว่า สถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้า เช่น สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายหรือให้บริการ การกำหนดยกเว้นให้สถานบริการสามารถขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา และวันออกพรรษา จะเป็นการลดข้อจำกัดทางกฎหมาย เป็นการสนับสนุนและลดอุปสรรคให้กับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อันจะเป็นการส่งเสริมนโยบายของรัฐบาลที่ผลักดันให้ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นปีแห่งการท่องเที่ยวไทย Amazing Thailand Grand Tourism and Sports Year 2025 กรณีจึงไม่มีข้อขัดข้องหรือความคิดเห็นเพิ่มเติมแต่ประการใด

- ไม่เห็นด้วย

เนื่องจากจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้โดยสารและสังคมโดยรวมบนเป็นสำคัญ

(๗) ผู้ประกอบการสถานบริการ

- เห็นด้วย

๑) นักท่องเที่ยวจะได้มีสถานที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

๒) เป็นการขายให้กับลูกค้าเฉพาะกลุ่มที่เป็นนักท่องเที่ยวเป็นหลักเท่านั้น อีกทั้งหากมีการห้ามขายผู้ที่คิดจะดื่มก็สามารถซื้อสะสมเอาไว้ก่อนถึงวันห้ามขายอยู่ดี การห้ามขายจึงไม่มีผลใด ๆ ที่จะลดจำนวนผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลงได้

๓) ควรเพิ่มมาตรการที่เคร่งครัดด้วย

- ไม่เห็นด้วย

เนื่องจากเป็นวันสำคัญทางศาสนา

(๘) ผู้ประกอบการสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ

- เห็นด้วย

๑) แม้ห้ามไปก็ไม่มีผลในการลดผู้บริโภคอยู่ดี

๒) แม้จะให้ขายได้ก็สามารถป้องกันผลกระทบโดยการจัดโซนนิ่งได้

(๙) สถานที่จัดกิจกรรมพิเศษ

- เห็นด้วย

เนื่องจากประเทศไทยเป็นหนึ่งในจุดหมายปลายทางด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม ซึ่งอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสร้างสามารถรายได้ให้แก่ประเทศไทยเป็นเงินจำนวนมากต่อปี การที่สถานบริการ อาทิ โรงแรม บาร์ ร้านอาหาร สามารถให้บริการได้ตามมาตรฐานสากล จะสามารถช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติ และสร้างความประทับใจให้กับผู้มาเยือน ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อรายได้ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวม

- ไม่เห็นด้วย

เนื่องจากขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายเดิม ซึ่งการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน ๕ วันพระ มีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนคุณค่าทางศาสนาและลดการดื่มสุรา อาจมีการแอบอ้างว่าเป็น "สถานบริการ" เพื่อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันที่ควรห้ามขาย เปิดช่องให้เกิดการทุจริตในการขอใบอนุญาตหรือหลีกเลี่ยงข้อจำกัด นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อสังคมและสุขภาพ การอนุญาตให้ขายในบางพื้นที่อาจทำให้เกิดการบริโภคต่อเนื่อง ส่งผลให้คนบางกลุ่มไม่ปฏิบัติตามจุดประสงค์ของวันงดเหล้า เพิ่มอุบัติเหตุหรือปัญหาสังคมในช่วงวันสำคัญได้

(๑๐) โรงแรม

- ไม่เห็นด้วย

หากยกเว้นแค่บางส่วน ร้านเล็กจะไม่มีรายได้

(๑๑) นักวิชาการ

- เห็นด้วย

๑) การยกเว้นเพื่อไม่ให้เป็นการอุปสรรคกับการประกอบอาชีพจนเกินไป

๒) เนื่องจากไม่มีเหตุผลที่ฟังขึ้นและชัดเจนในการกำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังนั้นควรผ่อนปรนและอนุญาตให้มีการซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบริการและธุรกิจอื่น ๆ เช่นกัน

- ไม่เห็นด้วย

๑) หากสามารถควบคุมได้ทั้งหมด มีบทลงโทษสถานบริการที่ฝ่าฝืนข้อกำหนดอย่างเป็นรูปธรรม จึงจะเห็นด้วยกับมาตรการดังกล่าว

๒) เป็นการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพียงไม่กี่วัน จึงไม่สมควรจะมีการผ่อนปรนเพิ่มช้อยยกเว้นให้มีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบริการในช่วงวันดังกล่าว

๓) การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะทำให้เกิดผลกระทบทางสังคมตามมา มีอาชญากรรม อุบัติเหตุบนท้องถนนที่สูงขึ้น

๔) เนื่องจากไม่เป็นการจำเป็นอย่างถึงที่สุดในการยกเลิกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าว อีกทั้งหากจะทำการขายก็สามารถขายได้ในวันทำการปกติอยู่แล้ว

คำชี้แจง

๑. กรณีหน่วยงานของรัฐไม่อาจควบคุมสถานบริการให้ดำเนินการตามกฎหมายได้ โดยอาจมีเด็กและเยาวชนเข้ามาใช้บริการในสถานบริการ และมีการเข้าถึงการใช้แอลกอฮอล์อย่างไม่เหมาะสมนั้นขอชี้แจงว่าโดยปกติการเข้าใช้บริการจะมีการควบคุมอย่างเข้มงวด ทั้งนี้ สถานบริการจะต้องดำเนินการภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๖ กำหนดห้ามเจ้าของผับหรือสถานบริการจ้างพนักงานที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์เข้าทำงานในสถานบริการ ประกอบกับมาตรา ๑๖/๑ ซึ่งกำหนดอายุของผู้เข้าใช้บริการในฐานะลูกค้าไว้ว่า “ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการให้ผู้มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ” ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๒๙ ซึ่งบัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ จึงมั่นใจได้ว่าสถานบริการจะต้องดำเนินการตามกฎหมาย เพื่อไม่ให้เป็นการผิดและเกิดผลกระทบต่อกิจการของตน

๒. กรณีการผ่อนปรนมาตรการโดยยกเว้นการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบริการ แต่สถานที่อื่น ๆ กลับไม่ได้รับการยกเว้นอันถือเป็นการเลือกปฏิบัติของภาครัฐนั้นขอชี้แจงว่า เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีขึ้นเพื่อลดและจำกัดการเข้าถึงการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนภายในประเทศ เพื่อลดผลกระทบที่เกิดจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งนี้ มาตรการตามกฎหมายย่อมก่อให้เกิดการจำกัดสิทธิการประกอบอาชีพของผู้ประกอบธุรกิจที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามมาด้วย ซึ่งแม้จะเป็นการจำกัดสิทธิบางส่วนเพื่อประโยชน์สาธารณะ กล่าวคือ เพื่อลดผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่เมื่อสภาพการณ์เปลี่ยนแปลงไป กฎหมายจำเป็นต้องมีการทบทวนและแก้ไข ทั้งนี้ การจะแก้ไขปรับปรุงกฎหมายโดยการลดอุปสรรคในการประกอบธุรกิจ จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ผลกระทบอย่างรอบด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจและสุขภาพประชาชน การผ่อนปรนให้กับทุกสถานที่อาจทำให้เกิดเหตุอันไม่พึงประสงค์ขึ้น จึงสมควรยกเว้นให้กับบางสถานที่เท่าที่จำเป็นเท่านั้น นอกจากนี้ งานวิจัยจากหลายสถาบันได้ค้นพบว่า การไม่จำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่งผลโดยตรงต่อการเพิ่มขึ้นของอาชญากรรม อุบัติเหตุ และเหตุสลดอื่น ๆ อีกมากตามมา ซึ่งจะเห็นได้ว่าสถานที่ที่ได้รับการยกเว้นเป็นสถานที่ที่มีขอบเขตจำกัด และมีมาตรการในการควบคุมหรือจำกัดการเข้าถึงในระดับหนึ่งอยู่แล้ว อีกทั้งสถานบริการมีมาตรการควบคุมการเข้าถึงเครื่องดื่มหรือป้องกันเด็กหรือเยาวชนเข้าถึงการให้บริการของสถานบริการ เช่น การตรวจบัตรประจำตัวประชาชน เป็นต้น นอกจากนี้ สถานบริการเป็นพื้นที่ปิด ไม่ใช่สถานที่ที่เข้าถึงได้ง่ายโดยทั่วไป เด็กและเยาวชนที่ไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับแอลกอฮอล์จึงยากที่จะถูกชักจูงให้เข้ามาและบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ อนึ่ง ความเห็นว่าจะอาจมีการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐในการใช้ดุลพินิจหรือมีการรับสินบนเพิ่มขึ้นนั้นขอชี้แจงว่า การกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งถือเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา จะต้องรับผิดชอบตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ อยู่แล้ว

๓. กรณีการผ่อนปรนให้กับสถานบริการให้สามารถขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันพระใหญ่ ๕ วัน อาจนำมาซึ่งอุบัติเหตุบนท้องถนนเพิ่มมากขึ้น การรักษากฎหมายหย่อนยานไร้ประสิทธิภาพนั้นขอชี้แจงว่า โดยหลักแล้วผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะต้องไม่ขับขียานพาหนะเพื่อความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่นในสังคม ทั้งนี้ มาตรการห้ามขับขียานพาหนะขณะมีอาการมีเมาเป็นไปตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งกำหนดให้หากมีการตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ในเลือดแล้วมีผลว่าระดับแอลกอฮอล์ในเลือดเกิน ๕๐ มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ จะถือว่าเป็นกรณีเมาแล้วขับ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และพักใช้ใบอนุญาตขับขีไม่น้อยกว่า ๖ เดือน หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี ซึ่งกรณีดังกล่าวอยู่ในการกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ดำเนินการตรวจตราท้องที่นั้น ๆ ตามเขตอำนาจหน้าที่อยู่แล้ว การผ่อนปรนให้สามารถขายได้ในสถานบริการจึงไม่ได้เป็นการหย่อนยานในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานแต่อย่างใด มาตรฐานและหลักเกณฑ์ตามกฎหมายยังดำรงไว้เช่นเดิมทุกประการ

๔. กรณีคำว่าสถานบริการมีความหมายกว้างมากเกินไปนั้นขอชี้แจงว่า นิยามและประเภทของสถานบริการมีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนแล้วตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

ประเด็นที่ ๓ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มข้อยกเว้นให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันห้ามขาย สำหรับการขายในสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หรือบริเวณที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดสถานประกอบการที่ได้รับการยกเว้น โดยคำแนะนำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

แสดงความคิดเห็น

(๑) หน่วยงานของรัฐ/พนักงานเจ้าหน้าที่

- เห็นด้วย

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์/โรงพยาบาลจิตเวชเลยราชนครินทร์/สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ/สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/โรงพยาบาลฮอด/โรงพยาบาลควนขนุน/โรงเรียนประสานมิตรวิทยา/โรงเรียนเมืองกลางประชานุกูล/โรงพยาบาลลำปาง/ศาลยุติธรรม/โรงเรียนทรายมูลวิทยา/เทศบาลตำบล/เทศบาลเมือง/องค์การบริหารส่วนจังหวัด/องค์การบริหารส่วนตำบล/ที่ทำการปกครองจังหวัด/ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัด/สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค/สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด/สำนักงานคลังจังหวัด/กองกฎหมายกรมควบคุมโรค/สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/สำนักงานขนส่งจังหวัด/สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๕ จังหวัดราชบุรี/สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๒ จังหวัดพิษณุโลก/สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๔ จังหวัดสระบุรี/สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑๒ จังหวัดสงขลา/สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด/สำนักงานสถิติจังหวัด/การรถไฟแห่งประเทศไทย/สำนักงานธนารักษ์พื้นที่/ศูนย์สุขภาพจิตที่ ๓/สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา/กองบริหารการสาธารณสุข/สำนักกฎหมาย กรมการขนส่งทางบก/สำนักงานแรงงานจังหวัด/กระทรวงสาธารณสุข/สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม/สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด/กรมที่ดิน/กรมธุรกิจพลังงาน/กรมการท่องเที่ยว/กรมประชาสัมพันธ์/กรมการขนส่งทางบก/กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ/กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ/กรมพัฒนาธุรกิจการค้า/กรมสุขภาพจิต/กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม/กองกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

มีความเห็นเพิ่มเติม

๑) กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม/สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกากระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ/สำนักงานศาลยุติธรรม/โรงเรียนเลิงนกทา : ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ได้รับการยกเว้นต้องจัดให้มีการคัดกรองและใช้มาตรการที่จำเป็น เพื่อการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม ความปลอดภัยของประชาชน และการจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน

๒) กรมคุมประพฤติ/กองบริหารการสาธารณสุข/โรงเรียนทรายมูลวิทยา : เนื่องจากจะต้องมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมตามยุคสมัย แต่ต้องมีการปรับอัตราการจัดเก็บภาษีเพิ่มเติม ให้สอดคล้องกับรายได้ที่เพิ่มขึ้นด้วย

๓) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์/สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด/สำนักงานศาลยุติธรรม/สำนักงานสถิติจังหวัด/สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด/สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/โรงพยาบาลฮอด/โรงพยาบาลแม่เมาะ/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/กระทรวงมหาดไทย/สำนักงานธนารักษ์พื้นที่ : เนื่องจากต้องการส่งเสริมการท่องเที่ยว เพิ่มการกระตุ้นทางเศรษฐกิจ อีกทั้งร้านค้าเหล่านั้ตั้งอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นแหล่งเฉพาะสำหรับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งการอนุญาตจะทำให้สถานประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวสามารถประกอบกิจการของตนได้ตามปกติ ทั้งยังเป็นการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ โดยเฉพาะต่อภาคเศรษฐกิจ ทั้งด้านการท่องเที่ยว ด้านอาหารและเครื่องดื่ม การบริการ และการจ้างงาน

๔) สำนักงานคลังจังหวัด : เนื่องจากประชาชนต่างทราบกันดีว่าสถานบริการจะต้องมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำหน่ายอยู่แล้ว

๕) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดต่าง ๆ : เพื่อเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของประเทศ

- ไม่เห็นด้วย

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/สำนักงานป้องกันและควบคุมโรคที่ ๑๒ จังหวัดสงขลา/สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด/สำนักงานขนส่งจังหวัด/สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด/สำนักงานพัฒนา

สังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด/ศาลยุติธรรม/เทศบาลตำบล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด/องค์การบริหารส่วนตำบล/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/กระทรวงสาธารณสุข/กรมควบคุมโรค/กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม/สำนักงานผังเมืองจังหวัด

มีความเห็นเพิ่มเติม

๑) สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑๒ จังหวัดสงขลา/กรมธุรกิจพลังงาน : อาจเป็นหลักเกณฑ์ที่ส่งผลกระทบต่อสังคมและไม่สามารถควบคุมได้อย่างยั่งยืน อีกทั้งการกำหนดสถานประกอบการที่คล้ายกับสถานบริการและพื้นที่ท่องเที่ยวที่ได้รับการยกเว้น อาจสร้างความสับสนหรือช่องโหว่ในการนำไปปฏิบัติจริง การควบคุมอาจทำให้เกิดการทุจริตหรือการหาวิธีการขายแอลกอฮอล์ในพื้นที่ที่ไม่ได้รับการยกเว้น

๒) โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์/โรงพยาบาลลำปาง/สำนักงานคลังจังหวัด/สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ/โรงเรียนทรายมูลวิทยา/กลุ่มงานจิตเวชและยาเสพติด โรงพยาบาลบัวเขต/โรงพยาบาลแม่ทะ จังหวัดลำปาง : หากมีการผ่อนปรนสำหรับสถานที่หนึ่งก็จะมีอีกหลายสถานที่ที่จะขอผ่อนปรนบ้าง และจะนำมาซึ่งปัญหาต่าง ๆ อีกทั้งสถานบริการก็เป็นแหล่งรวมของผู้คนทุกเพศทุกวัย ซึ่งอาจมีการลอกเลียนแบบของกลุ่มเยาวชน อาจเกิดความรุนแรงตามมาในหมู่ผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และทำให้ผู้ไม่เกี่ยวข้องเดือดร้อน

๓) กรมสุขภาพจิต/โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์/สำนักงานขนส่งจังหวัด/เทศบาลนคร/องค์การบริหารส่วนตำบล/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ในสังกัดองค์การปกครองส่วนจังหวัด : ต้องมีการบังคับใช้กฎหมายกับทุกภาคส่วนอย่างเท่าเทียม ไม่ใช่ยกเว้นแค่สถานบริการหรือสถานประกอบการที่คล้ายสถานบริการเท่านั้น

๔) สำนักงานขนส่งจังหวัด/สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด/เทศบาลเมือง : เนื่องจากเป็นวันสำคัญทางพุทธศาสนา

๕) กระทรวงสาธารณสุข/กรมการขนส่งทางบก/องค์การบริหารส่วนตำบล/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล : ชื่อยกเว้นเดิมที่มีอยู่ก็เพียงพอและเหมาะสมแล้ว ไม่ควรปรับเปลี่ยน อีกทั้งสถานที่ท่องเที่ยวควรจะปราศจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวและบุคคลรอบข้าง การเพิ่มการขายย่อมส่งผลต่อการเกิดอุบัติเหตุที่เพิ่มมากขึ้น

๖) กองกฎหมาย กรมควบคุมโรค : ควรยกเว้นให้เฉพาะสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการที่จะได้ประโยชน์ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการดำเนินการและจงใจให้สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการจดทะเบียนเป็นสถานบริการให้ถูกต้อง

๗) สำนักงานป้องกันและควบคุมโรคที่ ๗ จังหวัดขอนแก่น/เทศบาลนคร : เกรงว่าจะเป็นการเปิดช่องและเสมือนเป็นการบอกกล่าวแก่ประชาชนว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งที่ทำได้ตามปกติ อีกทั้งคาดว่าจะเกิดนักดื่มหน้าใหม่เพิ่มขึ้น

๘) ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัด/สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด : เด็กและเยาวชนต้องการการดูแลเป็นพิเศษ เพราะความคิดความอ่านยังไม่มากพอ ยังไม่มีความยับยั้งชั่งใจ

๙) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา/โรงพยาบาลแม่ทะ จังหวัดลำปาง : ในวันสำคัญทางศาสนาทั้ง ๕ วันดังกล่าว เป็นโอกาสสำคัญที่เด็กและเยาวชนจะได้เรียนรู้โดยมีผู้ใหญ่เป็นต้นแบบเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพสุจริตอย่างถูกต้อง มีศีลธรรม ควรดำเนินการตามหลักเบญจศีลและเบญจธรรม โดยปราศจากข้ออ้างที่ได้รับยกเว้นสำหรับเฉพาะสถานที่ กลุ่ม หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ขัดต่อหลักศีลธรรม

๑๐) กรมการปกครอง : สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ยังไม่มีคำนิยามที่ชัดเจน มีกำหนดอยู่ในคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ โดยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้นิยามคำว่า “สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ” ว่าสถานที่ดังกล่าวไม่เข้าข่ายเป็นสถานบริการที่อยู่ภายใต้บังคับตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แต่มีการให้บริการในลักษณะที่กระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และจำเป็นต้อง

ควบคุมการให้บริการของสถานประกอบการดังกล่าวในทำนองเดียวกันกับสถานบริการ ทั้งนี้ การให้บริการของสถานประกอบการดังกล่าวไม่จำเป็นต้องมีสถานที่ตั้งแน่นอนเมื่อเปรียบเทียบกับสถานบริการ รวมถึงสถานประกอบการที่ไม่ครบองค์ประกอบการเป็นสถานบริการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แต่มีลักษณะการให้บริการที่เป็นการรวมกลุ่มหรือแหล่งมั่วสุม อันอาจจะก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้ที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มีเจตนารมณ์เพื่อควบคุมการประกอบกิจการสถานบริการให้ไม่ดำเนินกิจการไปในลักษณะที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรม วัฒนธรรม และประเพณีอันดีของชาติ และไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน โดยการกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข ในการขออนุญาตตั้งสถานบริการ การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ได้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการต้องปฏิบัติ กรณีที่สถานบริการกระทำการฝ่าฝืนกฎหมาย มีโทษทั้งทางอาญาและทางปกครอง ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้กำหนดไว้ในมาตรา ๓ ให้สถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้า และมีการประกอบกิจการที่เข้าลักษณะดังต่อไปนี้เป็นสถานบริการ

- สถานเต้นรำ รำวง หรือรองเง็ง เป็นปกติธุระประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีคู่บริการ
- สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการ โดยมีผู้บําเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า

- สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า แต่ไม่รวมถึง

(ก) สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(ข) สถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ หรือ

(ค) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

- สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายหรือให้บริการ โดยมีรูปแบบอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(ก) มีดนตรี การแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงและยินยอมหรือปล่อยให้พลละเลยให้นักร้อง นักแสดง หรือพนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า

(ข) มีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลงประกอบดนตรีให้แก่ลูกค้า โดยจัดให้มีผู้บริการขับร้องเพลงกับลูกค้าหรือยินยอมหรือปล่อยให้พนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า

(ค) มีการเต้นหรือยินยอมให้มีการเต้น หรือจัดให้มีการแสดงเต้น เช่น การเต้นบนเวทีหรือการเต้นบริเวณโต๊ะอาหารหรือเครื่องดื่ม

(ง) มีลักษณะของสถานที่ การจัดแสงหรือเสียง หรืออุปกรณ์อื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

- สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ซึ่งปิดทำการหลังเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา

ดังนั้น หากจะกำหนดนิยามคำว่า “สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ” ต้องกำหนดโดยไม่มีลักษณะการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ เพื่อไม่ให้เข้าข่ายเป็นการตั้งสถานบริการโดยมิได้รับอนุญาต ซึ่งมีความผิดตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการไม่ได้มีกฎหมายใดกำหนดไว้ว่า จะต้องขออนุญาตต่อหน่วยงานใดไว้เป็นการเฉพาะ เพียงแต่มีการประกอบกิจการใดในสถานที่นั้นก็ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยเรื่องนั้น ๆ เช่น การขออนุญาตใช้เสียง การขออนุญาตจำหน่ายสุรา/ยาสูบ การขออนุญาตประกอบอาหาร การขออนุญาตสะสมอาหาร การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เป็นต้น เมื่อถ้ามีการกระทำความผิดตามกฎหมายใด ก็ต้องบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น ๆ ดังนั้น

จึงควรมีการกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยและแนวทางในการควบคุมการเปิดให้บริการสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการประกอบด้วย

(๒) ประชาชนทั่วไป

- เห็นด้วย

๑) เนื่องจากการมีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าวจะทำให้ทุกที่ถือเป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน

๒) หากมีการยกเว้นให้ขายได้จะเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจให้คึกคักและประเทศมีเงินเข้าสู่คลังเยอะขึ้น

๓) เนื่องจากเป็นวันเทศกาล เป็นวันหยุดสมควรให้มีการขายได้เพื่อที่ประชาชนจะได้คลายเครียด อีกทั้งเป็นสถานบันเทิง หากปราศจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก็คงไม่เรียกว่าเป็นสถานบริการ

๔) ควรมีร้านค้าประเภทอื่นที่ได้รับการยกเว้นให้ขายได้ด้วย

๕) ควรมีการเพิ่มยกข้อเว้นให้กับร้านค้าอื่น ๆ ด้วย ขณะเดียวกันก็ต้องมีมาตรการรองรับไม่ให้ร้านค้าสามารถขายใกล้สถานศึกษา

๖) ควรแก้ไขจาก "สถานประกอบการที่ได้รับการยกเว้น" เป็น "พื้นที่หรือบริเวณที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการยกเว้น" เพราะการยกเว้นเป็น "สถานประกอบการ" อาจเกิดปัญหาการเลือกปฏิบัติได้

๗) นักท่องเที่ยวอาจไม่เข้าใจในวัฒนธรรมประเพณีทางศาสนาของบ้านเรา

๘) ควรมีหลักเกณฑ์เพื่อความปลอดภัยของสังคมและยึดเป็นแนวปฏิบัติเดียวกัน

๙) สถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หรือบริเวณที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ การห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ซึ่งเป็นเป้าหมายของการพัฒนาเศรษฐกิจและเป็นแหล่งรวมของนักท่องเที่ยว ย่อมสร้างความสับสนให้แก่นักท่องเที่ยว และเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินนโยบาย Amazing Thailand Grand Tourism and Sports Year 2025

๑๐) เป็นการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

๑๑) อยากให้สามารถขายได้ในทุก ๆ วัน

๑๒) การเพิ่มข้อยกเว้นให้กับสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หรือบริเวณที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว จะเป็นการส่งเสริมศักยภาพของประเทศไทยในภาคธุรกิจการท่องเที่ยว อาหารและเครื่องดื่มที่มีอยู่อย่างมากมายและได้รับการยอมรับจากทั่วโลก อย่างไรก็ดี การยกระดับศักยภาพการแข่งขันของประเทศไทยในการเป็นจุดหมายปลายทางของโลกด้านการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพและยั่งยืน รวมถึงภาคธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม โดยมุ่งเป้าไปยังกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ และมีความสามารถในการใช้จ่ายสูง สอดคล้องกับนโยบายด้านเศรษฐกิจของรัฐบาล ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการส่งเสริมสภาพแวดล้อมด้านกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับความต้องการและการเข้าถึงของนักท่องเที่ยว รวมถึงสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศไทยอย่างสูงสุด ในขณะที่สามารถสร้างความสมดุลทั้งในมิติเศรษฐกิจและสาธารณสุขควบคู่กันไป

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถือเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจภาคการบริการและการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ดังนั้น การปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และมีความไม่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการส่งเสริมการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจ ถือได้ว่าเป็นการลดอุปสรรคต่อการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อาหารและเครื่องดื่ม ที่ก่อให้เกิดภาระเงินจำเป็นแก่ผู้ประกอบการธุรกิจผู้บริโภค รวมถึงนักท่องเที่ยวในวงกว้างที่มีมาอย่างยาวนานได้เป็นอย่างดี

๑๓) นักท่องเที่ยวไม่ได้มีแค่ผู้นับถือศาสนาพุทธ

- ไม่เห็นด้วย

๑) เนื่องจากเป็นวันสำคัญทางศาสนา อีกทั้งหากรัฐบาลต้องการหาเงินจากนักท่องเที่ยวต่างชาติก็ควรกำหนดให้สามารถขายได้สำหรับต่างชาติ ไม่ใช่ยกเว้นให้ขายได้เป็นการทั่วไป

๒) เนื่องจากไม่เป็นธรรมกับร้านค้าอื่น ๆ ที่ไม่ได้รับการยกเว้น

๓) เนื่องจากการยกเว้นจะเป็นการเพิ่มโอกาสของการเกิดปัญหาอาชญากรรมในสังคม การเกิดอุบัติเหตุเพิ่มสูงขึ้น อีกทั้งเด็กและเยาวชนอาจเข้าถึงแหล่งแอลกอฮอล์ได้ง่ายขึ้น

๔) เนื่องจากเกรงว่าการบังคับใช้กฎหมายจะไร้ประสิทธิภาพ

๕) เนื่องจากเกรงว่าจะเกิดการเลียงกฎหมายและทุจริตของเจ้าหน้าที่ หากผู้ประกอบการรายใดต้องการที่จะขายก็ขออนุญาตเป็นสถานบริการและขายได้ตามกฎหมายอยู่แล้ว

๖) หากอนุญาตจะเกิดอาชญากรรมอื่น ๆ ตามมาอีกมาก เกิดอุบัติเหตุซึ่งไม่เป็นผลดีกับสังคมโดยรวม อีกทั้งรัฐยังต้องสูญเสียงบประมาณจำนวนมากในการดูแลผู้ป่วย เจ้าหน้าที่บุคลากรทางการแพทย์จะมีภาระงานที่เพิ่มขึ้น

๗) สถานที่ท่องเที่ยวเป็นพื้นที่สาธารณะ เป็นที่สำหรับมีไว้ให้คนมาพักผ่อน ไม่ใช่มีไว้เป็นแหล่งมั่วสุมสร้างความเดือดร้อน คนเพียงน้อยนิดที่มามั่วสุม แต่สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้ที่พาลูกหลานพ่อแม่สูงอายุมาพักผ่อนได้มากมาย

๘) การห้ามขายตามกฎหมายเดิมมีความเหมาะสมอยู่แล้ว

๙) แม้ยกเว้นเฉพาะสถานที่ที่จำเป็นในแหล่งท่องเที่ยวเท่านั้นก็ตาม แต่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ได้มาเพราะอยากดื่ม ดื่มที่ไหนก็ได้ แต่นักท่องเที่ยวเข้ามาต้องปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศนั้น ๆ เหมือนเวลาคนไทยไปเที่ยวต่างประเทศก็ต้องปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศนั้น ๆ

๑๐) ควรยกเลิกทั้ง ๕ วันให้ขายได้ทุกสถานที่ รวมถึงร้านค้าปลีก (ยกเว้นสถานที่สำคัญทางศาสนา โรงเรียน ส่วนราชการ และสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของประชาชนโดยรวม อาทิ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง) เน้นการบังคับใช้กฎหมายไม่ให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าถึงกลุ่มเด็กและเยาวชน รวมถึงกรณีที่อาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชน เช่น กรณีเมาแล้วขับ เป็นต้น

๑๑) เนื่องจากการเพิ่มข้อยกเว้นให้กับสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการแล้ว ส่วนสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการก็มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการเช่นเดียวกับสถานบริการ แต่ก็ไม่ได้ถูกควบคุมดูแลเข้มงวดเช่นเดียวกับสถานบริการ ไม่ได้อยู่ในบริเวณที่กำหนดไว้เช่นเดียวกับสถานบริการ บางครั้งก็อยู่ในแหล่งชุมชนทั่วไป จึงเห็นว่าหากสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการต้องการขายในวันพระ ก็ควรไปขออนุญาตเป็นสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ เพราะจะมีการควบคุมดูแลด้านอื่นครอบคลุมขึ้นด้วย จึงไม่ควรยกเว้นให้สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ

๑๒) อาจเกิดปัญหาการตีความ การค้นหานิยาม ในการบังคับใช้กฎหมายได้

๑๓) หลักการเดิมที่ใช้บังคับอยู่ดีแล้ว ควรจะกลับมาสนใจเรื่องการบังคับใช้ให้ตรงจุดมากกว่า โดยเฉพาะการจำหน่ายให้กับเด็กและเยาวชน

๑๔) ควรจะอนุญาตให้ขายได้ในทุกพื้นที่

๑๕) หากอ้างการกระตุ้นเศรษฐกิจก็สามารถทำได้ในอีกหลายแนวทางที่สร้างสรรค์

(๓) ผู้ประกอบการร้านค้า ร้านอาหาร

- เห็นด้วย

๑) การอนุญาตให้ร้านค้าที่มีใบอนุญาตอย่างถูกต้องตามกฎหมายขายได้เป็นสิ่งที่สมควรแล้ว

๒) ประชาชนจะได้มีรายได้เพิ่มขึ้น

๓) สถานประกอบการร้านอาหารที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หรือบริเวณที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวมีบทบาทที่สำคัญต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ การห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ซึ่งเป็นเป้าหมายของการพัฒนาเศรษฐกิจและเป็นแหล่งรวมของนักท่องเที่ยว ย่อมสร้างความสับสนให้แก่นักท่องเที่ยว และเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินนโยบาย Amazing Thailand Grand Tourism and Sports Year 2025

- ไม่เห็นด้วย

๑) ไม่ควรยกเว้นให้กับสถานบริการ/สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายสถานบริการ เพียงอย่างเดียว อีกทั้งไม่ควรเอากฎเกณฑ์ของศาสนาพุทธเข้ามาเกี่ยวข้องโดยกำหนดเป็นข้อห้าม เพราะประเทศไทย ไม่ได้มีแค่ประชาชนที่นับถือศาสนาพุทธเท่านั้น

๒) เนื่องจากเป็นสิ่งที่ไม่เป็นธรรม กีดกันทางการค้า และเป็นการสร้างภาระให้กับร้านอาหารมากจนเกินไป อันเป็นกรณีที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพราะนักท่องเที่ยวมีสิทธิเสรีภาพที่จะไปใช้บริการตามร้านอาหารทั่วไป ไม่จำเป็นต้องเป็นเพียงสถานบริการหรือสถานประกอบการที่คล้ายสถานบริการ อาจจะก่อให้เกิดปัญหาการทะเลาะเบาะแว้งระหว่างนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการร้าน

๓) ควรอนุญาตให้เท่าเทียมกัน

(๔) สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย/สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย/สมาคมร้านค้า/สมาคมร้านอาหาร/สมาคมผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

- ไม่เห็นด้วย

ควรยกเลิกการห้ามขายในทุกกรณี ทั้งวัน เวลา สถานที่ เนื่องจากการห้ามเป็นการกีดกันสิทธิ

(๕) ภาคประชาสังคม

- ไม่เห็นด้วย

๑) ข้อมูลจากงานวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศไทยส่วนมากไม่ได้เข้ามาเพื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นหลักเพียงอย่างเดียวเท่านั้น อีกทั้งอาจจะเป็นการเปิดช่องให้เกิดการเข้าถึงแหล่งอบายมุขที่มากขึ้น

๒) ไม่ควรยกเว้นให้กับทุกสถานที่ที่เป็นสถานประกอบการ เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ต้องการลดผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปกป้องเด็กและเยาวชนไม่ให้เข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยง่าย

๓) การห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความเหมาะสมอยู่แล้ว ทำให้ผู้คนได้งดเว้นการดื่ม เพื่อลดปัญหาสังคมและอุบัติเหตุ โดยในปัจจุบันแม้มีการห้ามขายก็ยังมีเหตุอาชญากรรมหรืออุบัติเหตุเกิดขึ้นมากมาย หากมีการอนุญาตจะยิ่งเป็นการเพิ่มเหตุดังกล่าว

๔) เนื่องจากขัดต่อพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

๕) หลักการตามกฎหมายเดิมเหมาะสมดีอยู่แล้ว

(๖) ทำอาภาศยานนานาชาติ

- เห็นด้วย

๑) ในแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวจะต้องมีพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสอดส่องดูแลความปลอดภัยและผลกระทบจากข้อยกเว้นดังกล่าวให้ทั่วถึงในพื้นที่นั้น

๒) การเพิ่มข้อยกเว้นให้กับสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หรือบริเวณที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว จะเป็นการลดข้อจำกัดทางกฎหมาย การสนับสนุนและลดอุปสรรคให้กับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อันจะเป็นการส่งเสริมนโยบายของรัฐบาลที่ผลักดันให้ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นปีแห่งการท่องเที่ยวไทย Amazing Thailand Grand Tourism and Sports Year 2025 กรณีจึงไม่มีข้อขัดข้องหรือความคิดเห็นเพิ่มเติมแต่ประการใด

(๗) ผู้ประกอบการสถานบริการ

- ไม่เห็นด้วย

๑) เนื่องจากเป็นการอนุญาตให้กับกลุ่มร้านค้าเฉพาะบางกลุ่มเท่านั้น

๒) สังคมไทยเป็นสังคมที่มีวัฒนธรรมอันดีงาม ไม่ควรให้สิ่งไม่ดีอย่างแอลกอฮอล์มาทำลายสังคมให้เสื่อมโทรมลงไป

(๘) ผู้ประกอบการสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ

- เห็นด้วย

๑) สถานที่ท่องเที่ยวควรจะยกเลิก เพื่อนักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสธรรมชาติได้อย่างเต็มที่

๒) เนื่องจากการขายให้กับลูกค้าเฉพาะกลุ่มเท่านั้น ไม่ได้ขายให้แก่ประชาชนโดยทั่วไป

๓) เป็นการขายเฉพาะกลุ่มลูกค้าที่บรรลุนิติภาวะแล้ว

- ไม่เห็นด้วย

เนื่องจากการยกเว้นให้กับเฉพาะบางกลุ่มเท่านั้น เกิดความไม่เป็นธรรม ควรจะยกเว้นให้กับทุก ๆ พื้นที่

(๙) สถานที่จัดกิจกรรมพิเศษ

- เห็นด้วย

การเพิ่มข้อยกเว้นให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันห้ามขายสำหรับสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการในแหล่งท่องเที่ยว เป็นแนวทางที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศ โดยสามารถช่วยสนับสนุนการกระตุ้นการใช้จ่าย และส่งเสริมนโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาล

- ไม่เห็นด้วย

เนื่องจากสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะคล้ายสถานบริการ ไม่ได้มีนิยามที่ชัดเจนในกฎหมาย อาจจะมีการเลี่ยงคำ อาทิ ร้านเกมออนไลน์ นำไปสู่การตีความโดยพลการ หรือเกิดความไม่ชัดเจนในการบังคับใช้ ส่งผลให้ร้านอาหารหรือสถานบริการบางแห่งที่ไม่ใช่สถานบริการตามกฎหมายแอบอ้างสิทธิได้

(๑๐) โรงแรม

- เห็นด้วย

แหล่งท่องเที่ยวเมืองรองหรือเมืองขนาดเล็ก อาจจะมีลูกค้าต่างชาติเข้าพัก เป็นการอุดหนุนธุรกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม (SME)

- ไม่เห็นด้วย

๑) เนื่องจากการกระทบต่อธุรกิจ

๒) เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวตามเมืองรองหรือจังหวัดเล็ก ๆ อาจต้องใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาพักหรือใช้บริการ

(๑๑) นักวิชาการ

- เห็นด้วย

๑) มีการกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อความปลอดภัยของสังคมโดยรวม

๒) ปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ได้เกิดขึ้นที่สถานที่จำหน่ายแต่เกิดในสถานที่อื่น ๆ ของสังคม

๓) ไม่มีเหตุผลที่ฟังขึ้นและชัดเจนเกี่ยวกับการกำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ควรเริ่มผ่อนปรนและอนุญาตให้มีการซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบริการและธุรกิจอื่น ๆ เช่นกัน

- ไม่เห็นด้วย

๑) ไม่ควรสนับสนุนให้มีการละเมิดกฎหมาย

๒) CBA และ CEA ไม่คุ้มค่า

คำชี้แจง

๑. กรณีหากมีการผ่อนปรนจะต้องมีเกณฑ์มาตรฐานการจัดการความปลอดภัยที่ออกมาอย่างเป็นทางการและรูปธรรมเพื่อสร้างความมั่นใจแก่สังคม การผ่อนปรนจะนำมาซึ่งความเดือดร้อนของสังคม มีการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนด้วยนั้นขอชี้แจงว่า การขายในสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หรือบริเวณที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว แม้จะเป็นสถานประกอบการที่มีลักษณะใกล้เคียงกับสถานบริการ แต่มิได้เป็นสถานที่ปิดเช่นเดียวกับสถานบริการทั่วไป

อย่างไรก็ตาม ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนี้ได้กำหนดให้สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายกับสถานบริการต้องจัดให้มีมาตรการคัดกรองและมาตรการที่จำเป็น เพื่อการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม ความปลอดภัยของประชาชน และการจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเด็กและเยาวชน ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

๒. กรณีกฎหมายไม่ได้กำหนดนิยามของสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะคล้ายสถานบริการไว้อย่างชัดเจน จึงอาจเกิดการตีความขยายขอบเขตของคำดังกล่าว และสถานที่หลายแห่งจะอ้างว่าเป็นสถานที่ที่ได้รับการยกเว้นตามกฎหมายนั้นข้อชี้แจงว่า สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเคยได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับประเด็นปัญหาของคำนิยามดังกล่าวตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ตามข้อ ๔ แห่งคำสั่งหัวหน้ารักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ (เรื่องเสร็จที่ ๙๒/๒๕๖๐) ว่าจะต้องพิจารณาโดยเทียบเคียงจากนิยามของคำว่า “สถานบริการ” ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีความหมายรวมถึงสถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้า โดยมีกรให้บริการในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การเต็นรำ สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัวโดยมีผู้ให้บริการ สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายหรือให้บริการโดยมีผู้ปรนนิบัติลูกค้า หรือมีดนตรี การแสดง การเต้น หรืออุปกรณ์การร้องเพลง หรือสถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายโดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอย่างอื่นเพื่อการบันเทิงซึ่งปิดทำการหลังเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา ซึ่งความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวสามารถนำมาเป็นหลักเกณฑ์ในการตีความได้

๓. กรณีมีการกำหนดข้อยกเว้นให้กับสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการนั้นข้อชี้แจงว่าการกำหนดข้อยกเว้นให้กับสถานที่ดังกล่าวเป็นการกำหนดสถานที่เพียงเท่าที่จำเป็น เฉพาะพื้นที่ท่องเที่ยวที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยคำแนะนำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดเท่านั้น ไม่ได้ยกเว้นให้กับสถานประกอบการดังกล่าวเป็นการทั่วไปแต่อย่างใด

ประเด็นที่ ๔ ทานเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มข้อยกเว้นให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันห้ามขาย สำหรับการขายในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

แสดงความคิดเห็น

(๑) หน่วยงานของรัฐ/พนักงานเจ้าหน้าที่

- เห็นด้วย

สำนักงานคลังจังหวัดอุบลราชธานี/กองกฎหมาย กรมควบคุมโรค/สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑๒ จังหวัดสงขลา/สำนักงานขนส่งจังหวัดพังงา/กรมธุรกิจพลังงาน/สำนักงานสถิติจังหวัดพัทลุง/สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๔ จังหวัดสระบุรี/สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๒ จังหวัดพิษณุโลก/กรมคุมประพฤติ/องค์การบริหารส่วนตำบล/สำนักงานสถิติจังหวัดราชบุรี/กรมประชาสัมพันธ์/กรมการท่องเที่ยว/สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/กรมการขนส่งทางบก/โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์/กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ/โรงพยาบาลจิตเวชเลยราชนครินทร์/สำนักงานสาธารณสุขอำเภออุซันธุ์/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/สำนักงานธนารักษ์พื้นที่สิงห์บุรี/กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม/สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสิงห์บุรี/เทศบาลเมืองกันตัง/สำนักงานสาธารณสุขอำเภอสีชมพู/กระทรวงมหาดไทย/กรมที่ดิน/กระทรวงสาธารณสุข/สำนักงานคลังจังหวัดอุดรธานี/สำนักงานคลังจังหวัดแพร่/สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค/ที่ทำการปกครองจังหวัดเพชรบุรี/สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ/โรงพยาบาลควนขนุน/สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด/สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดนนทบุรี/โรงเรียนประสานมิตรวิทยา/สำนักงานแรงงานจังหวัดเพชรบุรี

มีความเห็นเพิ่มเติม

๑) สำนักงานคลังจังหวัดกาฬสินธุ์ : นักท่องเที่ยวรู้ว่าสามารถซื้อหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบริการที่อยู่ในแหล่งท่องเที่ยว หาซื้อได้ง่าย

๒) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองสิงห์บุรี/อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน/หน่วยงานสาธารณสุข : ควรควบคุมพื้นที่โดยจัดโซนให้เป็นจุดจำหน่าย ในเวลาและปริมาณที่จำกัด จะได้ลดการทะเลาะวิวาท

๓) กรมทรัพย์สินทางปัญญา/สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ/องค์การบริหารส่วนตำบล/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล : ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าของผู้ประกอบการ เป็นการลดอุปสรรคและช่วยให้ผู้ประกอบการโรงแรมมีรายได้

๔) สำนักงานคลังจังหวัดกาฬสินธุ์/สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/โรงพยาบาลฮอด/สำนักงานเทศบาลเมือง : เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ แต่ควรมีการคัดกรองเด็กและเยาวชนและมาตรการที่จำเป็น ต้องมีการจำกัดกลุ่มที่จะเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และจำกัดบริเวณสำหรับผู้มาใช้บริการ ทั้งยังคงไว้ซึ่งหลักการที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย

๕) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสิงห์บุรี/องค์การบริหารส่วนตำบล : เป็นการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว ส่งเสริมการประกอบกิจกรรม ส่งเสริมการท่องเที่ยว

๖) เทศบาลตำบล/องค์การบริหารส่วนตำบล/อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน : ช่วงวันสำคัญทางศาสนาอาจเป็นวันหยุดยาว จึงควรให้มีการขายแอลกอฮอล์ในช่วงวันหยุดพักผ่อน เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

๗) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/สำนักงานคลังจังหวัดสมุทรสงคราม/กระทรวงมหาดไทย/สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม : นักท่องเที่ยวมาพักโรงแรมเพื่อการพักผ่อน ไม่ควรจำกัดสิทธิในการดื่ม และเป็นสถานที่ปิดการดูแลก็จะง่ายกว่า และส่วนใหญ่ธุรกิจโรงแรมมักมีร้านอาหารหรือบาร์ให้ลูกค้าของโรงแรมและลูกค้าทั่วไปมาใช้บริการ

๘) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ : การกำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นการผูกจิตสำนึกว่าเป็นวันสำคัญทางศาสนา ส่วนการยกเว้นให้กับโรงแรมมีความเหมาะสมเพราะเป็นการบริการลูกค้าของผู้ประกอบการโรงแรม

๙) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/โรงพยาบาลแม่เมะ : ควรเป็นโรงแรมที่มีสถานที่ตั้งอยู่ในโซนแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากเท่านั้น และไม่กระทบกับประชาชนในพื้นที่

๑๐) สำนักงานขนส่งจังหวัดพังงา/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล : เพื่อไม่ให้กระทบกับนักท่องเที่ยว บางคนไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ โดยเฉพาะชาวต่างชาติ บางครั้งอาจจะไม่เข้าใจวัฒนธรรมของ ประเทศไทยที่ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

๑๑) สำนักงานสถิติจังหวัดสุพรรณบุรี : เพื่อลดผลกระทบต่อการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

๑๒) สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๕ จังหวัดราชบุรี : เนื่องจากยังคงอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

๑๓) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลแสนภูดาช/อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน : เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล และภายในโรงแรมเป็นพื้นที่เฉพาะสำหรับลูกค้า เป็นสถานที่ส่วนบุคคลสามารถควบคุมได้ ง่ายต่อการควบคุมของเจ้าหน้าที่รัฐ

๑๔) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/องค์การบริหารส่วนตำบล/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/โรงพยาบาลลำปาง : ควรดื่มกินนอนพักในโรงแรม ลดการเกิดอุบัติเหตุและป้องกันอาชญากรรม

๑๕) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/เทศบาลตำบล : เพื่อให้เป็นกรณีผ่อนปรนเฉพาะเท่าที่จำเป็น ไม่เป็นอุปสรรคกับการประกอบอาชีพ และสอดคล้องกับนโยบายด้านการท่องเที่ยว

๑๖) สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ : ชาวต่างชาติอาจไม่เข้าใจการกำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน ๕ วันสำคัญทางพุทธศาสนา เพราะวันสำคัญดังกล่าวมีเฉพาะในประเทศไทย อาจส่งผลกระทบต่อ การประกอบอาชีพ นโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาล และรายได้ของประเทศ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบดังกล่าวการยกเว้นให้กับการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรมที่ไม่ใช่ร้านค้าทั่ว ๆ ไปที่สามารถเข้าถึงได้ทุกเพศทุกวัยจึงสมควรแล้ว

๑๗) สำนักงานศาลยุติธรรม : การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายในโรงแรมมิใช่เป็นการเปิดขายให้กับบุคคลทั่วไปที่จะสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย แต่เป็นการอนุโลมให้เฉพาะในห้องพักเท่านั้น

๑๘) กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม : การผ่อนคลายการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ผู้ขายต้องจัดให้มีมาตรการคัดกรองและมาตรการที่จำเป็น เพื่อการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม ความปลอดภัยของประชาชน เช่น จำกัดเวลาการขายเป็นช่วงเวลา เป็นต้น

๑๙) เทศบาลตำบล : ควรยกเว้นเฉพาะโรงแรมที่มีมาตรฐานสูง (ระดับ ๔ - ๕ ดาว) ที่อยู่ในเขตท่องเที่ยวระหว่างประเทศ และอนุญาตเฉพาะการเสิร์ฟในห้องพัก ห้ามขายในช่วงเวลาทำกิจกรรมทางศาสนา (เช่น ๐๖.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. เป็นต้น)

๒๐) กองกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข : เพื่อเป็นการสอดคล้องกับนโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาลไทย

๒๑) โรงเรียนทรายมูลวิทยา : ต้องมีการปรับอัตราการจัดเก็บภาษีเพิ่มเติม ให้สอดคล้องกับรายได้ที่เพิ่มขึ้น และเพิ่มบทลงโทษสำหรับผู้กระทำผิดกฎหมายอันเนื่องมาจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

๒๒) การรถไฟแห่งประเทศไทย : เนื่องจากโรงแรมเป็นสถานที่ปิด เช่นเดียวกับรถไฟหรือเครื่องบิน

๒๓) กรมการปกครอง : เนื่องจากโรงแรมมีมาตรการตรวจสอบผู้เข้าใช้บริการ โดยกำหนดให้ผู้จัดการต้องจัดให้มีการบันทึกการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พักและจำนวนผู้พักในแต่ละห้องลงในบัตรทะเบียนผู้พักในทันทีที่มีการเข้าพัก และให้ผู้พักคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ลงลายมือชื่อในบัตรทะเบียนผู้พัก ทั้งนี้ หากผู้พักมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์และเข้าพักตามลำพัง ให้ผู้จัดการหรือผู้แทนลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย และนำไปบันทึกลงในทะเบียนผู้พักให้แล้วเสร็จภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงหลังจากมีการลงทะเบียนเข้าพักด้วย นอกจากนี้ กฎหมายยังกำหนดให้ผู้จัดการมีหน้าที่ต่าง ๆ อาทิ ดูแลไม่ให้บุคคลใดหลบซ่อนหรือมั่วสุมในเขตโรงแรมในลักษณะอันควรเชื่อว่าจะก่อความไม่สงบขึ้นในบ้านเมือง หรือจะมีการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรม และต้องแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ทราบโดยทันที ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจมีหรือได้มีการหลบซ่อนหรือมั่วสุมหรือการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรม ประกอบกับกลุ่มลูกค้าในโรงแรมเป็นคนละกลุ่มกับบุคคลทั่วไป และการจำหน่ายแอลกอฮอล์ในโรงแรมมักจะมีราคาที่สูงกว่าที่จำหน่ายตามท้องตลาดทั่วไป ดังนั้น การจำหน่ายในโรงแรม อาจจะเป็นการส่งเสริมให้ธุรกิจโรงแรม และส่งเสริมการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวได้

๒๔) โรงแรมต้องมีใบอนุญาตการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ใบอนุญาตร้านอาหารหรือใบอนุญาตในโรงแรม) ที่ถูกต้องและได้รับการอนุมัติจากเจ้าหน้าที่

๒๕) ควรขายได้เฉพาะห้องพักในโรงแรม ไม่ควรเหมารวมบริเวณห้องอาหารหรือล็อบบี้ในโรงแรม เนื่องจากบริเวณดังกล่าวเป็นสถานที่ ๆ ประชาชนอาจมาใช้บริการชั่วคราวได้

- ไม่เห็นด้วย

กระทรวงมหาดไทย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/กระทรวงสาธารณสุข/สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/สำนักงานสาธารณสุขอำเภอสุโขทัย/สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑๒ จังหวัดสงขลา/สำนักงานขนส่งจังหวัดพังงา/สำนักงานขนส่งจังหวัดนครปฐม/กรมควบคุมโรค/องค์การบริหารส่วนตำบล/สำนักงานสาธารณสุขอำเภอปากท่อ/สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสิงห์บุรี

มีความเห็นเพิ่มเติม

๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/โรงเรียนเลิงนกทา : การห้ามขายในวันสำคัญนั้นได้อยู่แล้ว

๒) กระทรวงมหาดไทย : หากอยากบริการนักท่องเที่ยวต่างชาติ ก็กำหนดให้ขายเฉพาะชาวต่างชาติจะเป็นการดีกว่า

๓) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล : เป็นการเพิ่มปัญหาสังคม

๔) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/กรมการขนส่งทางบก/ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดชัยนาท/โรงเรียนทรายมูลวิทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล/โรงเรียนทรายมูลวิทยา : โรงแรมเป็นสถานที่พักผ่อนไม่ควรมีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อความปลอดภัย และโรงแรมมีระเบียบของโรงแรมอยู่แล้วควรปฏิบัติตามกฎหมาย

๕) อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน : เนื่องจากจะเป็นอันตรายต่อผู้ดื่มและคนรอบข้าง การอนุญาตเฉพาะโรงแรมอาจถูกมองว่าเป็นการเอื้อประโยชน์ให้บางกลุ่มธุรกิจ ในขณะที่ร้านอาหารหรือสถานประกอบการอื่นไม่ได้รับอนุญาต

๖) สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑๒ จังหวัดสงขลา : เข้าถึงได้ง่ายเกินไป และเพิ่มช่องทางการเข้าถึงมากเกินไป ซึ่งมีผลกระทบต่อมิติสังคมในระยะยาว

๗) กระทรวงสาธารณสุข : ยิ่งยกเว้นยิ่งอิสระ เห็นใจเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติที่ต้องคอยสอดส่อง ชาวบ้านที่ไม่เข้าใจกฎหมายก็จะขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เจ้าหน้าที่ก็จะมาจับชาวบ้าน รากหญ้าก็เดือดร้อน แต่ระดับธุรกิจใหญ่ไม่เดือดร้อน ควรขยายเหมือนเดิม

๘) สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑๒ จังหวัดสงขลา/สำนักงานขนส่งจังหวัดนครศรีธรรมราช : การห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางพุทธศาสนา เจตนารมณ์เพื่อให้ประชาชนได้ตระหนักถึงความสำคัญและลดอัตราการดื่มลง แม้ในทางปฏิบัติจะบังคับได้ยาก แต่ดีกว่าไม่มีข้อห้ามเลย สิ่งใดที่ห้ามอยู่แล้วควรห้ามต่อไปโดยเด็ดขาด ไม่ควรมีข้อยกเว้นให้กับบางสถานที่ เพราะจะทำให้ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

๙) สำนักงานสาธารณสุขอำเภอสุโขทัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล : ในหนึ่งปีห้ามขายเพียง ๕ วัน แม้เป็นการเพิ่มรายได้ก็จริง แต่ยากที่จะควบคุม การหยุดขายในวันพระใหญ่ไม่ทำให้ขาดรายได้มากขนาดนั้น

๑๐) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ : เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่

๑๑) สำนักงานขนส่งจังหวัดนครศรีธรรมราช/สำนักงานสาธารณสุขอำเภอพนมสารคาม/โรงพยาบาลรื่องขวาง/องค์การบริหารส่วนตำบล : วันสำคัญทางศาสนาควรตอบายมุขต่าง ๆ ประชาชนจะได้รักษาศีลในวันดังกล่าว

๑๒) กรมสุขภาพจิต/สำนักงานขนส่งจังหวัดพังงา/สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยภูมิ/องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจิตร/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านวังชะโอน : ต้องเป็นมาตรฐานสากล ไม่สมควรมีข้อยกเว้นให้กับสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง ต้องมีความเสมอภาคเท่าเทียมกันทุกภาคส่วน

๑๓) โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์ : ไม่ควรมีข้อยกเว้นใด ๆ เนื่องจากหากมีการยกเว้นที่ใดที่หนึ่งก็จะขัดด้วยข้อกำหนด

๑๔) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุโขทัย/สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดตรัง : เห็นด้วยหากเป็นการขายให้เฉพาะแขกที่เข้าพักแล้วไม่มีการออกจากโรงแรมหลังการดื่ม ห้ามเดินทาง ไม่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ แต่ควบคุมได้ยาก

๑๕) เทศบาลเมือง : เป็นเสมือนการเชิญชวนให้ผู้ดื่มหน้าใหม่เพิ่มจำนวนมากขึ้น

๑๖) กองบริหารการสาธารณสุข : การเพิ่มข้อยกเว้นในวันห้ามขายควรเพิ่มทั้งหมด แต่ควรมีมาตรการกำหนดจำนวน ปริมาณการขาย ไม่ให้ร้านค้าเสี่ยงการขาย ในความเป็นจริงผู้ดื่มสามารถจัดหาไว้อีก่อนได้

๑๗) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปิจิตร : การกำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนา ๕ วัน ไม่ควรมีสถานที่ยกเว้น เนื่องจากประเทศไทยมีศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ และควรกำหนดให้นักเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ ต้องมีความรู้เรื่องวันสำคัญทางศาสนา หลักเบญจศีลเบญจธรรม

๑๘) ควรควบคุมอย่างจริงจังมากกว่าการมีช้อยกเว้น เพราะในปัจจุบันเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อผลเสียหายมาก สภาพบังคับก็ไม่เข้มงวด หากมีช้อยกเว้นอาจเกิดความเสียหายต่อสังคมได้ และเป็นภาระกับรัฐเรื่องงบประมาณสุขภาพ สถานประกอบการไม่เคยรับผิดชอบ

๑๙) ทำให้ร้านค้ารอบ ๆ โรงแรมขายไม่ได้ เป็นการเอาเปรียบรายย่อย

๒๐) นักท่องเที่ยวมาเที่ยวเมืองไทย คงไม่ได้ต้องการมาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยเฉพาะ

๒๑) ภาพลักษณ์เมืองไทย ชูประเด็นการท่องเที่ยวหรือเมืองเสรีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๒) ประชาชนทั่วไป

- เห็นด้วย

๑) เนื่องจากประเทศไทยยังมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากเข้ามาใช้บริการ การห้ามขายอาจใช้ไม่ได้จริง เพราะร้านโชห่วยหรือร้านค้าปลีกทั่วไปยังมีการแอบขาย ควรเข้มงวดเรื่องการตรวจสอบใบอนุญาต

๒) ควรมีภาคบังคับว่าเมื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกินปริมาณที่กำหนดต้องจองห้องพักในโรงแรม

๓) ควรห้ามขายเป็นการทั่วไปและให้ยกเว้นแค่บางสถานที่เท่านั้น ไม่ให้เกิดการลักลั่น

๔) เนื่องจากคนส่วนใหญ่พักอาศัยในโรงแรม ไม่ต้องเดินทาง

๕) เนื่องจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยตรง เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

๖) เฉพาะกรณีบุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้ว

๗) โรงแรมเป็นสถานที่พักผ่อนของนักท่องเที่ยว การห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการปิดโอกาสทำให้โรงแรมขาดรายได้ การให้ความรู้กับประชาชนในการตระหนักถึงการดื่มที่เหมาะสมมีความสำคัญมากกว่าการบังคับ

๘) ควรยกเลิกเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๙) การเลือกที่จะบริโภคหรือซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ว่าเวลาไหนและวันไหนควรเป็นสิทธิของประชาชนทุกคน

๑๐) นักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่มาเที่ยวพักผ่อนไม่ควรมีข้อกำหนดที่มากเกินไป และโรงแรมเป็นสถานที่ปิด โรงแรมมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวย่อมคาดหวังถึงการพักผ่อนที่สะดวกสบาย การห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันห้ามขายในโรงแรมจะทำให้นักท่องเที่ยวถูกจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยไม่จำเป็น เป็นช่องว่างให้ประเทศเพื่อนบ้านซึ่งไม่มีข้อจำกัดดังกล่าวดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพออกไปได้ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพจากต่างประเทศ ซึ่งย่อมคาดหวังถึงการบริการที่ครบครันจากการท่องเที่ยวในประเทศไทย

๑๑) การเพิ่มช้อยกเว้นให้กับโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม จะช่วยให้สถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงแรมที่พักที่เคยต้องสูญเสียรายได้ สามารถดำเนินการได้ตามปกติ เข้ากับสภาพการณ์และการดำเนินการของประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก ขณะเดียวกันการเพิ่มช้อยกเว้นดังกล่าว ยังสร้างประสบการณ์เชิงบวกต่อภาพลักษณ์ที่ดีด้านการท่องเที่ยว ความน่าดึงดูดและความสะดวกสบายในการเข้าถึงอาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยที่ปรากฏจากรายงานผลการศึกษาของ Oxford Economics ว่านักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพยินดีใช้จ่ายมากขึ้นถึง ๒๕๐ ดอลลาร์สหรัฐต่อคนต่อวัน สำหรับประสบการณ์ระดับพรีเมียม ซึ่งถูกนิยามโดยผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่มที่มีคุณภาพสูง ตัวเลือกการรับประทานอาหารที่หลากหลาย การเข้าถึงสถานที่ให้บริการอาหารและเครื่องดื่มได้อย่างง่ายดาย และการบริการที่ยอดเยี่ยมเมื่อเข้ารับบริการ ถูกนำมาใช้พิจารณาถึงเป้าหมายของสถานที่ท่องเที่ยว ทำให้ประเทศไทย

และผู้ประกอบการยกระดับความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะต่อประเทศเพื่อนบ้านซึ่งมีเป้าหมายในการดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพเหล่านี้

๑๒) ควรยกเว้นทุกสถานที่ ไม่เห็นเหตุผลที่ต้องงดขายเหล้าในวันสำคัญทางพุทธศาสนา ประเทศไทย ไม่ใช่รัฐศาสนา ไม่ได้มีศาสนาใดศาสนาหนึ่งเป็นศาสนาประจำชาติ ไม่เกิดประโยชน์

- ไม่เห็นด้วย

๑) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ และอาชญากรรม

๒) ลูกค้านักท่องเที่ยวต้องการความเป็นส่วนตัว หากปล่อยให้มีการดื่มเป็นการเพิ่มคนเมาออกสู่ท้องถนน เพิ่มอุบัติเหตุ ก่อความรำคาญแก่คนอื่น ๆ ดื่มในโรงแรม โดยเฉพาะลูกค้าที่ไม่ได้เข้าพักเพียงแต่เข้ามาใช้บริการ ก็ต้องเดินทางกลับบ้าน ทำให้เกิดอุบัติเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

๓) โรงแรมส่วนใหญ่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายอยู่แล้ว มีโปรโมชัน ไม่ควบคุมการขายให้เยาวชน สถานที่แบบนี้ไม่ควรให้ขายได้เพิ่มขึ้น ควรมีการจับกุมลงโทษมากกว่า

๔) เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ใช่อารยธรรมของคนไทย ควรทำให้ชาวต่างชาติได้เรียนรู้ถึงอารยธรรมที่งดงามของเมืองไทย เช่น การใช้ชีวิต การประกอบอาชีพ การทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ภายใต้พหุวัฒนธรรม เป็นต้น

๕) เป็นการผลิตคนเมาขึ้นถนน รวมถึงในโรงแรมเองเมื่อนักท่องเที่ยวดื่มแล้วเมา เสี่ยงดัง อาละวาด ควบคุมยาก เกิดผลกระทบกับคนอื่น ๆ ที่ต้องการพักผ่อน

๖) โรงแรมเป็นสถานที่พักผ่อน หากผู้ดื่มในโรงแรมแล้วออกนอกโรงแรม บุคคลใดจะรับประกันความเสี่ยงให้กับผู้ที่ได้รับผลกระทบ โรงแรมมีไว้เป็นแหล่งมั่วสุมตามกฎหมายหรือไม่ เมาแล้วออกจากโรงแรมมีผู้รับรองได้หรือไม่ว่าจะไม่เกิดเหตุที่เป็นผลกระทบกับคนทั่วไป

๗) ควรจะยกเลิกวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้ง ๕ วัน ให้ขายได้ทุกสถานที่ รวมถึงร้านค้าปลีก (ยกเว้นสถานที่สำคัญทางศาสนา โรงเรียน ส่วนราชการ และสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของประชาชน โดยรวม เช่น สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง เป็นต้น) เน้นการบังคับใช้กฎหมาย ไม่ให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าถึงกลุ่มเด็กและเยาวชน รวมถึงกรณีที่อาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชน เช่น กรณีเมาแล้วขับ เป็นต้น

๘) ไม่ควรเพิ่มเติมข้อยกเว้น เพราะจะยิ่งจะทำให้สังคมโดยรวมไม่ปกติสุข เกิดความวุ่นวายมากขึ้น หนึ่งปีหยุดขายแอลกอฮอล์ห้าวัน ไม่ทำให้ผู้ประกอบการเดือดร้อน (สังคมโดยรวมต้องมาก่อนเสมอ)

๙) ควรยกเว้นให้เฉพาะการขายหรือการให้บริการภายในโรงแรมเท่านั้น ไม่ควรยกเว้นให้ทุกกรณี อาทิ การขายแบบซื้อกลับบ้าน เพราะลักษณะการขายไม่ต่างจากร้านขายของชำ จะก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมกัน

๑๐) เป็นการผลิตคนเมาลงท้องถนน ปัญหาการทะเลาะวิวาทจะตามมา

๑๑) ควรให้ขายได้ทุกวัน ทุกเวลา ทุกสถานที่ ไม่ต้องกำหนดเงื่อนไข ไม่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน ๕ วันสำคัญทางพุทธศาสนา และไม่ควรนำหลักปฏิบัติหรือความเชื่อทางศาสนา มาบังคับใช้กฎหมาย อีกทั้งมีกฎหมายห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เด็กเยาวชนอยู่แล้ว

๑๒) การมีข้อกำหนดเพิ่มเติม เป็นการเพิ่มภาระในการออกข้อบังคับและการบังคับใช้ รวมถึงการปฏิบัติของผู้ประกอบการ และผู้ใช้บริการที่ต้องมาทำความเข้าใจ ไม่ควรมีข้อกำหนดเพิ่มเติม โดยให้เป็นเหมือนวันปกติทั่ว ๆ ไป

๑๓) ในมินิบาร์ของห้องพักมักจะมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขนาดเล็ก ๆ อยู่แล้ว คงไม่ได้เก็บออกในวันพระใหญ่ทั้ง ๕ วัน ถ้านักท่องเที่ยวอยากดื่มก็ดื่มจากมินิบาร์พอแล้ว ไม่ต้องลงมานั่งสั่งเครื่องดื่มที่บาร์ ที่ล็อบบี้ หรือห้องอาหาร

๑๔) ไม่ควรกำหนดวันห้ามขาย การให้มีข้อยกเว้นอาจเป็นช่องทางในการทุจริตของเจ้าหน้าที่

๑๕) หากไม่มีข้อยกเว้น อาจเกิดปัญหาการลักลอบจำหน่ายหรือแอบต้องออกไปหาซื้อจากแหล่งอื่น ซึ่งอาจนำไปสู่ปัญหาทางสังคมแทน

๑๖) ควรปล่อยอิสระเหมือนอาหารเครื่องต้มปกติทั่วไป

๑๗) ควรยกเว้นทั้งหมดไม่ว่าสถานที่ใดก็ไม่ควรถูกห้ามจำหน่าย ควรปฏิบัติอย่างเสมอภาคและสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวในทุกพื้นที่ เพื่อให้รายได้เข้าสู่ท้องถิ่น

๑๘) เป็นการเอื้อระบบนายทุนใหญ่มากจนเกินไป ชุมชนเล็ก ๆ ไม่มีสิทธิที่จะจำหน่ายได้เลย ไม่เป็นการกระจายรายได้ให้กับชุมชน

๑๙) เป็นการลิดรอนสิทธิ ทุกคนมีสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ การจำกัดสิทธินั้นถือเป็นการขัดต่อกฎหมายสูงสุดของประเทศ

๒๐) กฎหมายฉบับเดิมยังมีอุบัติเหตุที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์มากเกินไปแล้ว ถ้ามีการแก้ไขให้มากขึ้น จำนวนอุบัติเหตุจะเพิ่มมากขึ้นด้วย

(๓) ผู้ประกอบการร้านค้า ร้านอาหาร

- ไม่เห็นด้วย

๑) ไม่ควรเลือกปฏิบัติให้เฉพาะบางกิจการควรพิจารณาให้เท่าเทียมกัน ถึงแม้จะเป็นร้านอาหารก็มีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการ การห้ามเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้ประกอบการรายใหญ่มากกว่า เป็นการออกกฎหมายที่เลือกปฏิบัติ

๒) เป็นสิ่งที่ไม่เป็นธรรม กีดกันทางการค้า และเป็นการสร้างภาระให้กับร้านอาหารมากจนเกินไปอันเป็นกรณีที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพราะนักท่องเที่ยวมีสิทธิเสรีภาพที่จะไปใช้บริการตามร้านอาหารทั่วไป ไม่จำเป็นต้องเป็นเพียงโรงแรมเท่านั้น ซึ่งโรงแรมที่ไม่ได้ขออนุญาตก็มีจำนวนมาก การบังคับใช้จะไม่เป็นธรรม อาจจะทำให้เกิดปัญหาทะเลาะเบาะแว้งระหว่างนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการร้านอาหารได้ง่าย อีกทั้งยังเป็นกรณีที่จะก่อให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันจากเจ้าหน้าที่ที่จ้องใจจะเรียกรับผลประโยชน์ เพื่อปล่อยให้สถานที่ที่ไม่ได้รับการยกเว้นสามารถขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้

(๔) สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย/สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย/สมาคมร้านค้า/สมาคมร้านอาหาร/สมาคมผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ไม่ได้แสดงความคิดเห็น

(๕) ภาคประชาสังคม

- เห็นด้วย

หากขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เฉพาะในโรงแรม

- ไม่เห็นด้วย

๑) ควรให้เฉพาะผู้ที่พักเท่านั้น

๒) การยกเว้นให้โรงแรมขายได้ทั่วประเทศ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม โรงแรมมีหลายประเภท ทำให้มาตรการควบคุมไม่มีประสิทธิภาพ

๓) เครื่องดื่มแอลกอฮอล์อาจก่อให้เกิดการประทุพผิตศีลธรรมในข้ออื่น ๆ ได้ เพิ่มผลกระทบต่อสังคม

๔) การกำหนดวันห้ามขายมีความเหมาะสมอยู่แล้ว ทำให้ผู้คนได้งดเว้นการดื่ม เพื่อลดปัญหาสังคมและอุบัติเหตุ

๕) หากได้รับการยกเว้น ความเสียหายจากการดื่มสุราจะก่อให้เกิดผลกระทบตามมา อาทิ อุบัติเหตุ การทะเลาะวิวาท ความรุนแรงในครอบครัว ทำให้เด็กและเยาวชนเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ง่าย

๖) การขายในโรงแรมได้ทุกที่ทุกเวลา ยิ่งสร้างปัญหาในการบังคับใช้ ต่อไปโรงแรมอาจจะเปิดเป็นสถานบริการเต็มรูปแบบ

(๖) ทำอาภาศยานนานาชาติ

ไม่ได้แสดงความคิดเห็น

(๗) ผู้ประกอบการสถานบริการ

- เห็นด้วย

ควรยกเลิกการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะเป็นการดีกว่า

- ไม่เห็นด้วย

๑) ธุรกิจโรงแรมก็ให้บริการนักท่องเที่ยว

๒) ที่พักราคาแพงคนเมาจะสร้างความรำคาญให้แก่ผู้มาพักได้

(๘) ผู้ประกอบการสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ

- ไม่เห็นด้วย

๑) ข้อยกเว้นที่มีอยู่จำกัดสิทธิเสรีภาพทางการค้าขายหรือบริโภคเกินไป ทำให้ผู้ประกอบการหรือผู้บริโภคขาดโอกาสในการทำงานบริการหรือใช้บริการ

๒) ต้องอนุญาตทุกพื้นที่

(๙) สถานที่จัดกิจกรรมพิเศษ

- เห็นด้วย

เนื่องจากโรงแรมเป็นสถานที่ให้บริการแก่นักเดินทาง นักธุรกิจ และนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยเฉพาะในเมืองท่องเที่ยว เช่น กรุงเทพมหานคร ภูเก็ต เชียงใหม่ พัทยา เป็นต้น นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาพักในโรงแรมคาดหวังการบริการที่ครบวงจร รวมถึงการให้บริการอาหารและเครื่องดื่ม การเพิ่มข้อยกเว้นให้โรงแรมสามารถจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันห้ามขาย จึงเป็นแนวทางที่เหมาะสมในการช่วยสนับสนุนภาคการท่องเที่ยวและบริการ อันเป็นการส่งเสริมนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล

(๑๐) โรงแรม

- เห็นด้วย

เป็นการเพิ่มรายได้ให้โรงแรม พนักงาน ลดการเสียโอกาส เพิ่มรายได้ให้รัฐ เพิ่มความเชื่อมั่นให้ชาวต่างชาติที่มาเที่ยว ส่วนมากผิดหวังที่ไม่สามารถดื่มได้ในวันที่พวกนักท่องเที่ยวตั้งใจมาพักผ่อน การดื่มไม่ดื่มขึ้นอยู่กับสามัญสำนึกของแต่ละบุคคล

- ไม่เห็นด้วย

๑) เพิ่มรายได้ให้โรงแรม พนักงาน ลดการเสียโอกาส เพิ่มรายได้ให้รัฐ เพิ่มความเชื่อมั่นให้ชาวต่างชาติที่มาเที่ยว ส่วนมากผิดหวังที่ไม่สามารถดื่มได้ในวันที่พวกนักท่องเที่ยวตั้งใจมาพักผ่อน การดื่มไม่ดื่มขึ้นอยู่กับสามัญสำนึกของแต่ละบุคคล

๒) โรงแรมเป็นสถานที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติมาพักผ่อน และต้องการเฉลิมฉลองในโอกาสพิเศษ ซึ่งอาจต้องมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในการเฉลิมฉลองนั้น ๆ ด้วย

(๑๑) นักวิชาการ

- เห็นด้วย

เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาล

- ไม่เห็นด้วย

การมีข้อยกเว้นเพิ่มเติมทำให้มีความยากในการปฏิบัติและเข้าใจทั่วกันในพื้นที่ต่าง ๆ

คำชี้แจง

๑. กรณีควรยกเว้นสำหรับการบริการในห้องพักหรือขายให้แก่เฉพาะผู้เข้าพักเท่านั้น และการยกเว้นเฉพาะโรงแรมระดับ ๔ - ๕ ดาวนั้นขอชี้แจงว่า การยกเว้นการขายให้กับโรงแรม มีเจตนารมณ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวกระตุ้นการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว อีกทั้งการขายในโรงแรมส่วนใหญ่แล้วเป็นการขายให้กับนักท่องเที่ยวที่เข้าพักในโรงแรมอยู่แล้ว หลังจากใช้บริการสามารถเข้าที่พักได้เลย อันจะเป็นการลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นภายนอกโรงแรม นอกจากนี้ ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยโรงแรม โรงแรมแต่ละแห่งจะต้องมี

มาตรการตรวจสอบผู้เข้าใช้บริการ โดยกำหนดให้ผู้จัดการต้องจัดให้มีการบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พัก และจำนวนผู้พักในแต่ละห้องลงในบัตรทะเบียนผู้พักในทันทีที่มีการเข้าพัก และให้ผู้พักคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ลงลายมือชื่อในบัตรทะเบียนผู้พัก ทั้งนี้ หากผู้พักมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์และเข้าพักตามลำพัง ให้ผู้จัดการหรือผู้แทนลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย และนำไปบันทึกลงในทะเบียนผู้พักให้แล้วเสร็จภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง หลังจากมีการลงทะเบียนเข้าพักด้วย กฎหมายยังกำหนดให้ผู้จัดการมีหน้าที่ต่าง ๆ อาทิ ดูแลไม่ให้บุคคลใดหลบซ่อนหรือมั่วสุมในเขตโรงแรมในลักษณะอันควรเชื่อว่าจะก่อความไม่สงบขึ้นในบ้านเมือง หรือจะมีการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรม และต้องแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ทราบโดยทันที ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจมีหรือได้มีการหลบซ่อนหรือมั่วสุมหรือการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรม ประกอบกับร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าวกำหนดให้โรงแรมต้องจัดให้มีมาตรการคัดกรองและมาตรการที่จำเป็น เพื่อป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

๒. กรณีการผ่อนปรนให้มีการขายในโรงแรม แต่ร้านค้ารอบโรงแรมไม่สามารถขายได้นั้นขอชี้แจงว่าเจตนารมณ์ของร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ต้องการผ่อนปรนให้กับสถานที่ที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว โดยโรงแรมเป็นสถานที่ที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว นอกจากนี้ โรงแรมยังเป็นสถานที่ที่มีมาตรการในการควบคุมและเป็นสถานที่ปิด รวมทั้งนักท่องเที่ยวสามารถดื่มและเข้าพักได้โดยไม่ต้องเดินทาง การยกเว้นการขายให้กับโรงแรมจึงสามารถป้องกันผลกระทบได้มากกว่า

ประเด็นที่ ๕ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มข้อยกเว้นให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันห้ามขาย สำหรับการขายในสถานที่ซึ่งใช้จัดกิจกรรมพิเศษระดับชาติหรือนานาชาติ และมีคนจำนวนมากไปทำกิจกรรมร่วมกัน โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดรายชื่อสถานที่ที่ได้รับการยกเว้น โดยคำแนะนำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

แสดงความคิดเห็น

(๑) หน่วยงานของรัฐ/พนักงานเจ้าหน้าที่

- เห็นด้วย

สำนักงานคลังจังหวัดกาฬสินธุ์/สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/กรมทรัพย์สินทางปัญญา/กองกฎหมาย กรมควบคุมโรค/สำนักงานคลังจังหวัดอุบลราชธานี/สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑๒ จังหวัดสงขลา/กรมธุรกิจพลังงาน/สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๔ จังหวัดสระบุรี/องค์การบริหารส่วนตำบล/สำนักงานสถิติจังหวัดราชบุรี/กรมประชาสัมพันธ์/สำนักงานขนส่งจังหวัดพังงา/กรมการขนส่งทางบก/โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์/กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ/สำนักงานสาธารณสุขอำเภออุบลรัตน์/สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสิงห์บุรี/สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ/สำนักงานที่ดินจังหวัดสิงห์บุรี/กรมที่ดิน/ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดชัยนาท/สำนักงานคลังจังหวัดแพร่/สำนักงานธนารักษ์พื้นที่สิงห์บุรี/ศูนย์สุขภาพจิตที่ ๓/สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค/สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสิงห์บุรี/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/ที่ทำการปกครองจังหวัดเพชรบุรี/โรงพยาบาลควนขนุน/สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด/กรมพัฒนาธุรกิจการค้า/สำนักกฎหมาย กรมการขนส่งทางบก /สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดตรัง/การรถไฟแห่งประเทศไทย/กระทรวงมหาดไทย

มีความเห็นเพิ่มเติม

๑) สำนักงานคลังจังหวัดกาฬสินธุ์ : นักท่องเที่ยวรู้ว่าจะสามารถหาซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบริการที่อยู่แหล่งท่องเที่ยว

๒) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองสิงห์บุรี : ควรจำกัดพื้นที่เพื่อความเหมาะสม เป็นการกำหนดโซนพื้นที่แหล่งนักท่องเที่ยวเพื่อการบริหารนักท่องเที่ยวเป็นสถานที่เฉพาะ ควบคุมได้ง่าย เป็นรายได้ของประเทศ

- ๓) กรมทรัพยากรทางปัญญา : ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าของผู้ประกอบการ
- ๔) สำนักงานสถิติจังหวัดสุพรรณบุรี/กรมคุมประพฤติ/องค์การบริหารส่วนตำบล : เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวมากขึ้น ลดปัญหาและผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ
- ๕) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ : เป็นการผ่อนปรนเฉพาะสถานที่ที่จำเป็น ควรส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยมีมาตรการคัดกรองเด็กและเยาวชนควบคู่กันไปด้วย
- ๖) กรมสุขภาพจิต : ควรเคารพกฎหมายเพื่อความเสมอภาค
- ๗) สำนักงานขนส่งจังหวัดพังงา : เป็นกิจกรรมรวมตัวชั่วคราว และดื่มเฉพาะบริเวณที่จัดกิจกรรม
- ๘) กระทรวงมหาดไทย : เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ โดยเฉพาะชาวต่างชาติ จะได้ไม่ส่งผลกระทบต่อชาวต่างชาติที่มาร่วมประชุมระดับประเทศ
- ๙) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยภูมิ : ควรเป็นเวทีนานาชาติเท่านั้น
- ๑๐) สำนักงานสาธารณสุขอำเภอสีชมพู : ปัญหาเรื่องอุบัติเหตุจะตามมา
- ๑๑) เทศบาลตำบล : เนื่องจากช่วงวันสำคัญทางศาสนาอาจเป็นวันหยุดยาว จึงควรให้มีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงวันหยุดพักผ่อน เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยเฉพาะรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
- ๑๒) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/สำนักงานธนารักษ์พื้นที่สิงห์บุรี : เป็นการผ่อนปรนเฉพาะเท่าที่จำเป็น ไม่ให้เป็นอุปสรรคกับการประกอบอาชีพ ผู้ประกอบการมีทุนไปหมุนเวียน และสอดคล้องกับนโยบายด้านการท่องเที่ยว
- ๑๓) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกากระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ : เนื่องจากสถานบริการเป็นแหล่งที่มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจำนวนมาก เป็นแหล่งที่สามารถทำรายได้ให้กับประเทศไทย อีกทั้งชาวต่างชาติอาจไม่เข้าใจการกำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน ๕ วันสำคัญทางพุทธศาสนาเพราะวันสำคัญดังกล่าวมีเฉพาะที่ประเทศไทย อาจส่งผลกระทบต่อการประกอบอาชีพ นโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาล และรายได้ของประเทศ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบดังกล่าว การกำหนดข้อยกเว้นให้กับสถานที่ดังกล่าวที่มีใช้ร้านค้าทั่ว ๆ ไปที่สามารถเข้าถึงได้ทุกเพศทุกวัยจึงสมควรแล้ว
- ๑๔) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล : การดื่มเป็นสิทธิส่วนบุคคล แต่ควรให้อยู่ภายใต้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ไม่ละเว้น คนเมาไม่ควรขับ และควรมีรถบริการรับส่งแบบคิดค่าบริการส่งกลับบ้าน เพื่อความปลอดภัยของทุกคน
- ๑๕) สำนักงานศาลยุติธรรม : เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อาทิ โรงแรม ร้านอาหาร และสถานบริการอื่น ๆ ที่อยู่ในบริเวณสถานที่ซึ่งใช้จัดกิจกรรมพิเศษ
- ๑๖) กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม : เป็นการผ่อนปรนเฉพาะสถานที่ที่จำเป็นและเป็นไปตามเหตุผลที่ยกเว้นเพื่อการท่องเที่ยวเท่านั้น ต้องจัดให้มีการคัดกรองและมาตรการที่จำเป็นเพื่อการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม ความปลอดภัยของประชาชน และการจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน
- ๑๗) กระทรวงสาธารณสุข/กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย : เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย ทั้งนี้ ต้องมีการจำกัดกลุ่มที่จะเข้าถึงเครื่องดื่มและจำกัดบริเวณสำหรับผู้มาใช้บริการ
- ๑๘) เทศบาลตำบล : หากจำกัดเฉพาะกิจกรรมที่สำคัญจริง ๆ มีมาตรการควบคุมที่รัดกุม และไม่กระทบต่อความสำคัญของวันสำคัญทางศาสนา
- ๑๙) โรงเรียนทรายมูลวิทยา : ต้องมีการปรับอัตราการจัดเก็บภาษีเพิ่มเติม ให้สอดคล้องกับรายได้ที่เพิ่มขึ้น และเพิ่มบทลงโทษสำหรับผู้กระทำความผิดกฎหมายอันเนื่องมาจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- ๒๐) องค์การบริหารส่วนตำบล : เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีหลายประเภท อาทิ ไวน์ผลไม้ เหล้าหมักที่ชาวบ้านผลิตเอง จะสามารถขายได้ เป็นการกระตุ้นการท่องเที่ยวและส่งเสริมสินค้า OTOP ของไทย

๒๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ : เพื่อลดผลกระทบด้านเศรษฐกิจของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อีกทั้งการกำหนดรายละเอียดได้ผ่านการพิจารณาลั่นกรองจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยคำแนะนำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับผู้มีส่วนได้เสียทั้งประชาชนและผู้ประกอบการมากขึ้น

๒๒) ในกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ ไม่ควรมีของมีคมและพฤติกรรมที่สนุกเพราะมีแอลกอฮอล์ไปกีดขวางการทำงานของก้านสมองทำให้ควบคุมพฤติกรรมไม่ได้

๒๓) ควรเป็นกรณีเป็นงานเลี้ยง ไม่เหมารวมงานแสดงนิทรรศการอื่นๆ

- ไม่เห็นด้วย

สำนักงานคลังจังหวัดอุบลราชธานี/สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑๒ จังหวัดสงขลา/สำนักงานสาธารณสุขอำเภอสุโขทัย/สำนักงานขนส่งจังหวัดพังงา/สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสตูล/สำนักงานขนส่งจังหวัดพังงา/สำนักงานขนส่งจังหวัดนครปฐม/กรมการขนส่งทางบก/กรมควบคุมโรค/กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม/โรงพยาบาลฮอด/สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสิงห์บุรี/โรงเรียนทรายมูลวิทยา/ศูนย์สุขภาพจิตที่ ๓/สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

มีความเห็นเพิ่มเติม

๑) สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑๒ จังหวัดสงขลา : การห้ามขายในวันสำคัญทางพุทธศาสนา เจตนารมณ์เพื่อต้องการให้ประชาชนได้ตระหนักถึงความสำคัญและลดอัตราการดื่มลง แม้ในทางปฏิบัติจะบังคับได้ยาก แต่ดีกว่าไม่มีข้อห้ามเลย ดังนั้น สิ่งใดที่ห้ามอยู่แล้วควรห้ามต่อไปโดยเด็ดขาด ไม่ควรมีข้อยกเว้นให้กับบางสถานที่ เพราะจะทำให้ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย นอกจากนี้ ยังเป็นการสร้างแรงจูงใจเอื้อให้กับบริษัทผู้ค้าเกินไป เป็นการส่งเสริมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

๒) สำนักงานสาธารณสุขอำเภอสุโขทัย : ควรทำให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๓) สำนักงานสาธารณสุขอำเภอพนมสารคาม/โรงเรียนเลิงนกทา/องค์การบริหารส่วนตำบล : วันสำคัญทางศาสนาที่ควรที่จะงดขายมีหลายอย่าง เพื่อไม่ให้เกิดการชุมนุมลวนลามในวันสำคัญ

๔) สำนักงานคลังจังหวัดสมุทรสงคราม/สำนักงานตำรวจแห่งชาติ : เป็นการไม่เสมอภาค ต้องเป็นมาตรฐานสากล ไม่สมควรมีข้อยกเว้นสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง หากห้ามขายก็ควรที่จะห้ามขายทุกสถานการณ์

๕) สำนักงานคลังจังหวัดสมุทรสงคราม : เนื่องจากสามารถเลือกวันในการจัดกิจกรรมได้ หากจะมีข้อยกเว้นในส่วนนี้ก็สมควรมีวันห้ามขายเลยจะดีกว่า

๖) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ : ผู้ให้คำแนะนำควรเพิ่มรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วย เพื่อให้มีเหตุผลกว้างขวางขึ้น

๗) กระทรวงสาธารณสุข : ไม่เป็นผลดีต่อส่วนรวม มีผู้ได้ผลประโยชน์เพียงบางกลุ่ม

๘) สำนักงานขนส่งจังหวัดนครราชสีมา : การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางพุทธศาสนาไม่ควรมีข้อยกเว้นของหน่วยงานหรือสถานที่ใด แม้แต่ในสถานที่ซึ่งใช้จัดกิจกรรมพิเศษระดับชาติหรือนานาชาติ เพราะการเข้าร่วมกิจกรรมที่มีคนจำนวนมาก หากมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อาจจะส่งผลเมื่อได้รับแอลกอฮอล์เข้าสู่ร่างกายจะทำให้ขาดสติ ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทขึ้นได้ หรือเมื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วมีการเดินทาง อาจจะนำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุทางถนนได้

๙) เทศบาลเมือง : การมีกลุ่มคนจำนวนมากอาจต้องมีมาตรการและควบคุมโดยหน่วยงานภาครัฐอย่างเป็นรูปธรรม

๑๐) โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์ : ควรจะงดดื่มทุกสถานที่ ไม่ควรใช้กิจกรรมอื่น ๆ มาทดแทนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้

๑๑) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุโขทัย : เนื่องจากในสถานที่ซึ่งใช้จัดกิจกรรมพิเศษระดับชาติหรือนานาชาติ และมีคนจำนวนมากไปทำกิจกรรมร่วมกันส่วนมากเป็นสถานที่สาธารณะ หลังจากมีการจัดกิจกรรมจะเป็นบรรทัดฐานให้มีการดื่มในสถานที่นั้น ๆ ได้

๑๒) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์/กระทรวงสาธารณสุข : ควรมีการระบุให้ชัดเจนถึงขอบเขตของกิจกรรมพิเศษระดับชาติหรือนานาชาติ เนื่องจากสามารถกำหนดได้ยากว่านิยามคืออะไร และมีคนจำนวนมากไปทำกิจกรรมร่วมกันเป็นอย่างไร

๑๓) โรงพยาบาลรื่องขวาง : หากตรงกับวัน ๕ วันสำคัญทางพุทธศาสนาที่เลื่อนการจัดงานไปได้

๑๔) โรงพยาบาลลำปาง : เสี่ยงต่อการควบคุมสติ แสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสม ประเทศเสียภาพลักษณ์

๑๕) เทศบาลนคร : เป็นเสมือนการเชิญชวนให้ผู้ดื่มหน้าใหม่เพิ่มขึ้น

๑๖) เทศบาลตำบล : การจัดกิจกรรมพิเศษไม่จำเป็นต้องดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

๑๗) กองกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข : ไม่มีกฎหมายให้อำนาจ

๑๘) กองบริหารการสาธารณสุข : การเพิ่มข้อยกเว้นในวันห้ามขายควรเพิ่มทั้งหมด โดยมีมาตรการกำหนดจำนวน ปริมาณการขาย ไม่ให้ผู้จัดงานเลี้ยงการขาย ในความเป็นจริงผู้ดื่มสามารถจัดหาไว้มาก่อนได้

๑๙) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดพิจิตร : การกำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนา ๕ วัน ไม่ควรมีสถานที่ยกเว้น เนื่องจากประเทศไทยมีศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ และกำหนดให้นักเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ ต้องมีความรู้เรื่องวันสำคัญทางศาสนา หลักเบญจศีลและเบญจธรรม

๒๐) ประเทศไทยมีวัฒนธรรมและศาสนาเป็นฐานค้ำจุนประเทศ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นศีลข้อสำคัญในพุทธศาสนา จึงควรควบคุมอย่างจริงจัง ไม่ควรมีข้อยกเว้นจนอาจกลายเป็นไม่มีการควบคุม

๒๑) อาจส่งผลให้เด็กและเยาวชนที่ร่วมกิจกรรมพิเศษเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้เกิดปัญหาการทะเลาะวิวาท ความรุนแรง อุบัติเหตุจากการดื่ม มาแล้วซ้ำ

๒๒) มองไม่เห็นประโยชน์ที่จะได้รับว่าคุ้มกับการเปิดเสรีให้ดื่มในวันและสถานที่ดังกล่าวอย่างไร เป็นการสร้างค่านิยมให้กับเยาวชนว่าเป็นเรื่องจำเป็นที่การจัดงาน/สถานที่จัดกิจกรรมพิเศษ ต้องมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๒) ประชาชนทั่วไป

- เห็นด้วย

๑) ควรเพิ่มเงื่อนไขในลักษณะที่สามารถขายได้เฉพาะในวันที่มีการจัดกิจกรรมที่ตรงกับ ๕ วันสำคัญทางพุทธศาสนา

๒) ไม่ควรห้ามขายเป็นการทั่วไปและยกเว้นแค่บางสถานที่เท่านั้น เป็นการลักลั่น

๓) ควรมีในกิจกรรมบางประเภท และมีการกำหนดให้ชัดเจน

๔) บุคคลที่ร่วมงานส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีหน้าที่และรู้ตัวเอง แม้จะมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก็ดื่มแต่พอควร

๕) เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและอาชีพชุมชน ส่งเสริมเศรษฐกิจ สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ล้วนแต่มีภูมิลักษณ์ก่อให้เกิดความเรียบร้อยอยู่แล้ว

๖) ควรจะให้ทำได้ทุกที่ ไม่จำเป็นต้องกำหนดว่าที่ไหนทำได้ ที่ไหนทำไม่ได้

๗) การเลือกที่จะบริโภคหรือซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ว่าเวลาไหนและวันไหน ควรเป็นสิทธิของประชาชนทุกคน

๘) เพื่อความสนุกสนาน เพื่อสร้างบรรยากาศให้กิจกรรมระดับชาติ แต่ต้องควบคุมในหลายกรณีที่อาจสร้างความรบกวนให้แก่ผู้มาร่วมกิจกรรม ควรจะมีมาตรการควบคุมดูแลบุคคลและสถานที่ให้มีความปลอดภัย

๙) ควรยกเว้นเป็นอย่างยิ่ง คำว่า "กิจกรรมพิเศษระดับชาติหรือนานาชาติ" ชัดเจนอยู่แล้วส่วนหนึ่งเป็นผู้ให้บริการการท่องเที่ยว ซึ่งส่วนใหญ่ก็ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ

๑๐) การกำหนดสถานที่เฉพาะและกิจกรรมที่ได้รับการยกเว้นตามคำแนะนำจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จะช่วยให้การควบคุมการขายแอลกอฮอล์ในสถานที่เหล่านี้ทำได้ง่ายและไม่กระทบต่อสถานที่อื่น ๆ

๑๑) การห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลกระทบกับกลุ่มคนหลายอาชีพ รวมทั้งนักท่องเที่ยว ซึ่งถือเป็นรายได้หลักของประเทศ

๑๒) หลายครั้งที่โอกาสทางเศรษฐกิจถูกจำกัดด้วยการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยเฉพาะเมื่อสถานที่บางแห่งได้มีโอกาสจัดกิจกรรมพิเศษในระดับชาติหรือนานาชาติ ยกตัวอย่างเมื่อครั้งที่ประเทศกาตาร์เป็นเจ้าภาพการแข่งขันฟุตบอลโลกในปี ค.ศ. ๒๐๒๒ ซึ่งมีการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งในและนอกสนามแข่งขันเป็นตัวอย่างชัดเจนที่ทำให้เห็นว่ากระทบกับบรรยากาศการชมฟุตบอลเป็นอย่างมาก เพราะโดยปกติแล้วผู้ประกอบการในประเทศเจ้าภาพควรได้รับผลกระทบในทางที่ดีและโอกาสทางการท่องเที่ยว เมื่อสถานที่บางแห่งได้รับโอกาสให้จัดกิจกรรมพิเศษแล้ว ควรใช้โอกาสนั้นในการสร้างศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและกระตุ้นเศรษฐกิจด้วย

๑๓) แม้ว่าปัจจุบันจะมีกฎหมายห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานบริการบางประเภทปิด แต่ก็ยังมีคนดื่มอยู่ตามปกติ ทำให้เห็นว่ากฎหมายห้ามจำหน่ายในวันสำคัญไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ไร้ประสิทธิภาพ

๑๔) สถานที่จัดคอนเสิร์ตหรือกีฬาควรมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อเพิ่มสันทนาการได้ แต่ต้องมีการควบคุมและมาตรการสำหรับผู้ที่มีถิ่นกำเนิดและสร้างความเดือดร้อน โดยให้ผู้จัดการงานทำประกันและรับผิดชอบ ดูแลความสงบเรียบร้อย

๑๕) การเพิ่มข้อยกเว้นดังกล่าวจะเป็นการส่งเสริมศักยภาพของประเทศไทย ในภาคธุรกิจการท่องเที่ยว อาหารและเครื่องดื่มที่มีอยู่อย่างมากมาย และได้รับการยอมรับจากทั่วโลก ซึ่งประเทศไทยจำเป็นต้องมีการส่งเสริมสภาพแวดล้อมด้านกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ให้สอดคล้องกับความต้องการ การเข้าถึงของนักท่องเที่ยว และสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศไทยอย่างสูงสุด ในขณะที่สามารถสร้างความสมดุลทั้งในมิติเศรษฐกิจและสาธารณสุขควบคู่กันไป เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจภาคบริการและการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดงานหรือกิจกรรมในระดับชาติหรือนานาชาติ และมีคนจำนวนมากไปทำกิจกรรมร่วมกัน การเพิ่มข้อยกเว้นดังกล่าวจะทำให้ประเทศไทยลดอุปสรรคต่อการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อาหารและเครื่องดื่ม รวมถึงภาระเงินจำเป็นแก่ผู้ประกอบการธุรกิจ ผู้บริโภค และนักท่องเที่ยวในวงกว้าง ทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับศักยภาพในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ได้มากขึ้น และดึงดูดผู้เข้าร่วมงานได้เพิ่มมากขึ้นด้วย

- ไม่เห็นด้วย

๑) การห้ามขายในวันสำคัญตามกฎหมายเดิมนั้นดีอยู่แล้ว

๒) อาจเกิดความวุ่นวาย สร้างผลกระทบต่อสังคม การทะเลาะวิวาท ความรุนแรง และมีความเสี่ยงเรื่องอุบัติเหตุจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่มีผู้เข้าร่วมเป็นจำนวนมาก

๓) ประเทศไทยเป็นอารยธรรมต้นแบบระดับประเทศ มีวัฒนธรรมและศาสนา

๔) เป็นการทำกิจกรรมระดับชาติไม่สมควรดื่ม เสี่ยงชื่อเสียงของประเทศ

๕) ควรเป็นสถานที่ปิด คนไม่พลุกพล่านมาก แบ่งแยกให้ชัดเจนเพราะจะควบคุมได้ และไม่ส่งผลกระทบต่อสังคมมากนัก

๖) ยิ่งยกเว้นยิ่งอิสระ สงสารและเห็นใจเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติที่ต้องคอยสอดส่อง ชาวบ้านที่ไม่เข้าข้อยกเว้นก็จะขาย เจ้าหน้าที่ก็จะมาจับ ชาวบ้านรากหญ้าก็เดือดร้อน แต่ระดับธุรกิจใหญ่ไม่เดือดร้อน

๗) เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่จำเป็นจะต้องมีในการจัดงานต่าง ๆ

๘) การตีพิมพ์ของมีนเมาสร้างความเดือดร้อนรำคาญ สิ่งที่จะตามมาคือการทะเลาะวิวาท หากมีศักยภาพมากพอก็จะเห็นด้วย

๙) สถานที่ที่เป็นแหล่งรวมคนจำนวนมาก หากเกิดปัญหาความรุนแรง ปัญหาจะส่งผลกระทบต่อคนจำนวนมาก

๑๐) ไม่ควรห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน ๕ วันสำคัญทางพุทธศาสนาเลย

๑๑) ควรจะอนุญาตให้ขายได้ทุกที่เพื่อความเท่าเทียม เพราะผู้ประกอบการสถานที่อื่นก็ต้องทำมาหากินเช่นกัน

๑๒) ไม่ควรมีข้อกำหนดเพิ่มเติม นอกจากจะเป็นการเพิ่มภาระการออกข้อบังคับ และการบังคับใช้ รวมถึงการปฏิบัติของผู้ประกอบการและผู้ให้บริการที่ต้องมาทำความเข้าใจ ควรจะไม่มีข้อกำหนดเพิ่มเติม โดยให้เป็นเหมือนวันปกติทั่ว ๆ ไป

๑๓) อาจเป็นการเปิดช่องให้เกิดการทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐ อีกทั้งกิจกรรมระดับชาติสามารถเลี่ยงไม่ตรงกับวันสำคัญทางพุทธศาสนาได้ จึงไม่จำเป็น

๑๔) จะทำให้เกิดความไม่เสมอภาคและการแบ่งระดับสร้างความเหลื่อมล้ำในสังคม

๑๕) หากเป็นงานระดับจังหวัด แต่โดนห้ามขายก็ไม่ได้ด้วย ควรยกเลิกการห้ามขายโดยไม่มีข้อยกเว้น

๑๖) การกระตุ้นเศรษฐกิจควรเพิ่มมูลค่าของอัตลักษณ์ความเป็นคนไทย อาทิ ทรัพยากรธรรมชาติ ประเพณี วัฒนธรรม ไม่ใช่ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวที่มาเมา ก่อปัญหา และสร้างผลกระทบมากมาย

๑๗) สถานที่ที่มีคนมาก ๆ ไปรวมอยู่ด้วยกัน ถ้าทุกคนเมา โอกาสที่จะเกิดปัญหาเพิ่มขึ้น

๑๘) กิจกรรมพิเศษระดับชาติหรือนานาชาติไม่มีความจำเป็นที่จะเน้นการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การอนุญาตให้ขายได้จะเปิดโอกาสให้กลุ่มทุนขนาดใหญ่มีช่องทางการทำการตลาด แต่ผู้ประกอบการรายย่อยไม่มีโอกาสเช่นนี้

๑๙) กิจกรรมพิเศษคืออะไร ใครเป็นผู้อนุมัติ ใครเป็นคนกำกับดูแล กฎหมายยังกำหนดหน้าที่ไม่ชัดเจน

๒๐) หลักเกณฑ์ในการกำหนดบริเวณที่จะอนุญาตใช้เกณฑ์ใดกำหนด มีกระบวนการสอบถามความเห็นประชาชนในบริเวณใกล้เคียงที่จะอนุญาตหรือไม่

๒๑) ผู้จัดจะมีข้ออ้างว่าเป็นงานระดับชาติ เพื่อสามารถขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ ทำให้การควบคุมที่ผ่านมาไม่เกิดผล จะมีงานระดับชาติจัดขึ้นทุกวัน

๒๒) ไม่ควรใช้ “สุรายาเมา” มาเป็นข้ออ้างหรือโอกาส ในการสร้างสัมพันธภาพกับนานาอารยประเทศ

๒๓) ไม่เห็นด้วยกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในทุกกรณี ควรปล่อยอิสระเหมือนอาหาร เครื่องดื่มปกติทั่วไป

๒๔) คนที่มาร่วมกิจกรรมในงานแล้วดื่ม หากออกจากงานใครคือผู้รับประกันว่าจะไม่เกิดผลกระทบต่อสังคมโดยรวม

๒๕) หากวัตถุประสงค์เป็นการท่องเที่ยว เป็นกิจกรรมแต่จัดเป็นแหล่งมั่วสุม ถ้าเป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือเป็นกิจกรรมก็ควรหาสิ่งที่ดี ๆ มานำเสนอ ควรต้อนรับนักท่องเที่ยวด้วยพุทธศาสนา เสนอให้เห็นของเด่นของดีของประเทศไทย

๒๖) ควรจะยกเลิกทั้ง ๕ วัน ให้ขายได้ทุกสถานที่ รวมถึงร้านค้าปลีก (ยกเว้นสถานที่สำคัญทางศาสนา โรงเรียน ส่วนราชการ และที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของประชาชนโดยรวม เช่น สถานีบริการน้ำมัน เชื้อเพลิง เป็นต้น) เน้นการบังคับใช้กฎหมาย ไม่ให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าถึงกลุ่มเด็กและเยาวชน รวมถึงกรณีที่อาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชน เช่น กรณีเมาแล้วขับ เป็นต้น

๒๗) ไม่ควรเพิ่มเติมข้อยกเว้น ยิ่งจะทำให้สังคมโดยรวมไม่ปกติสุขชวุ่นวายมากขึ้น หนึ่งปีหยุดขายแอลกอฮอล์ ๕ วัน ไม่ทำให้ผู้ประกอบการเดือดร้อน (สังคมโดยรวมต้องมาก่อนเสมอ)

๒๘) ไม่สามารถระบุได้ว่ากิจกรรมใดเป็นกิจกรรมพิเศษ กิจกรรมใดเป็นกิจกรรมระดับชาติ กิจกรรมใดเป็นกิจกรรมระดับนานาชาติ และคนจำนวนมากคือคนตั้งแต่กี่คนขึ้นไป

๒๙) ก่อนกำหนดวันจัดงานที่ต้องการให้มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก็เลือกวันที่ไม่ตรงกับ ๕ วันพระ

๓๐) ไม่ควรมีข้อยกเว้น ควรขายได้ทุกกิจกรรม เอื้อนายทุนมากเกินไป ควรหันมาสนใจรายได้ของชุมชน

๓๑) เพิ่มการบังคับใช้และการควบคุมของเจ้าของงานเกี่ยวกับการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เยาวชน

๓๒) หากมีการอนุญาตให้ขายในทุกวันก็ไม่มีความจำเป็นในการขออนุญาต เป็นการกระทำที่ไม่ได้ส่งเสริมและไม่ได้สนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างแท้จริง เพิ่มขึ้นตอนที่จำเป็น

๓๓) ไม่ควรกำหนดวันห้ามขาย การให้มีข้อยกเว้นอาจเป็นช่องทางในการทุจริตของเจ้าหน้าที่

๓๔) เยาวชนถูกห้ามไม่ให้ซื้อแอลกอฮอล์อยู่แล้ว สิ่งที่ต้องทำ คือ ทำให้เยาวชนได้รับการอบรมมาก่อน เพื่อให้เข้าใจเรื่องเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หากกระทำผิดควรโดนลงโทษแบบเหมาะสม อาทิ การบำเพ็ญประโยชน์ การเข้าไปช่วยงาน รณรงค์เรื่องแอลกอฮอล์ เพื่อปรับพฤติกรรมและความรู้

๓๕) มาตรการไม่ให้มีการขายแอลกอฮอล์ สำหรับเยาวชน คือ การตรวจบัตรก่อนซื้อ ไม่มีบัตรไม่ขาย หรือถ้าเป็นระบบร้านสะดวกซื้อเจ้าใหญ่ ก็ใช้ระบบยืนยันตัวตน

๓๖) “กิจกรรมพิเศษระดับชาติหรือนานาชาติ” และ “คนจำนวนมาก” ไม่มีเกณฑ์ชัดเจนในกฎหมาย เปิดช่องให้การประกาศยกเว้นหรือแรงกดดันทางการเมือง/ธุรกิจ มากกว่าหลักวิชาการ และการเปิดทางให้มีข้อยกเว้นจำนวนมาก (รวมถึงงานกิจกรรมพิเศษ) อาจทำให้คนในสังคมรู้สึกกฎหมายไม่มีความศักดิ์สิทธิ์อีกต่อไป

(๓) ผู้ประกอบการร้านค้า ร้านอาหาร

- เห็นด้วย

๑) เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ

๒) บางกิจกรรมพิเศษก็อาจจะต้องควบคุมดูแลให้รัดกุม เพราะเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งร้ายและกระตุ้นให้เกิดปัญหากระทบกระทั่งกันได้ง่าย

๓) หลายครั้งที่โอกาสทางเศรษฐกิจถูกจำกัดด้วยการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยเฉพาะเมื่อสถานที่บางแห่งได้มีโอกาสจัดกิจกรรมพิเศษในระดับชาติหรือนานาชาติ ยกตัวอย่างเมื่อครั้งที่ประเทศกาตาร์เป็นเจ้าภาพการแข่งขันฟุตบอลโลกในปี ค.ศ. ๒๐๒๒ ซึ่งมีการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งในและนอกสนามแข่งขัน เป็นตัวอย่างชัดเจนที่ทำให้เห็นว่ากระทบกับบรรยากาศการชมฟุตบอลเป็นอย่างมาก เพราะโดยปกติแล้วผู้ประกอบการในประเทศเจ้าภาพควรได้รับผลกระทบในทางที่ดีและโอกาสทางการท่องเที่ยว ซึ่งเมื่อสถานที่บางแห่งได้รับโอกาสให้จัดกิจกรรมพิเศษแล้ว ควรใช้โอกาสนั้นในการสร้างศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและกระตุ้นเศรษฐกิจด้วย

๔) ควรให้ขายได้ทุกพื้นที่ เพราะการท่องเที่ยวไม่เคยหยุดพัก

๕) ควรบังคับใช้กับสถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตจำหน่ายสุราด้วย

๖) นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศมาเที่ยวด้วยเวลาจำกัด อยากรที่จะกินดื่มอย่างเต็มที่ จึงควรที่จะสามารถให้ดื่มได้ตามร้านอาหารหรือที่พักด้วย

- ไม่เห็นด้วย

ควรยกเลิกกฎหมายห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันพระ ควรขายได้ทุกวัน เพราะว่าคนในประเทศไม่ได้มีแต่คนนับถือศาสนาพุทธเท่านั้น และไม่ควรเอาศาสนาพุทธมาออกกฎหมายในการบริหารประเทศเช่นนี้

(๔) สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย/สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย/สมาคมร้านค้า/สมาคมร้านอาหาร/สมาคมผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ไม่ได้แสดงความคิดเห็น

(๕) ภาคประชาสังคม

- เห็นด้วย

ควรที่จะแยกแยะให้ชัดเจน

- ไม่เห็นด้วย

๑) ควรจำกัดการดื่มเพื่อลดความเสี่ยงจากการดื่ม อาทิ ปัญหาการดื่มแล้วขับ

๒) ไม่ต้องมีช้อยกเว้น ประเทศไทยมีกฎเพื่อรักษาความสงบสุขของคนในประเทศ หากชาวต่างชาติรับไม่ได้ก็ไม่ต้องเข้ามาประเทศไทย

๓) สามารถไปจัดงานในวันอื่นได้ ไม่ควรนำมาเป็นเหตุผล

๔) อาจสร้างผลกระทบต่อสังคม การทะเลาะวิวาท ความรุนแรงจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่มีผู้เข้าร่วมเป็นจำนวนมาก

๕) ควรส่งเสริมเอกลักษณ์ไทย อันมีพุทธศาสนาเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของชนชาวไทย

๖) การกำหนดวันห้ามขายมีความเหมาะสมอยู่แล้ว ทำให้ผู้คนได้งดเว้นการดื่ม เพื่อลดปัญหาสังคมและอุบัติเหตุ

๗) เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ใช่สินค้าธรรมดา เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น ๆ เพิ่มปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพ ส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ไม่ใช่แค่ประเทศไทยเท่านั้น แต่ยังกระทบไปทั่วโลก ควรมุ่งเน้นการให้ความสำคัญในการขับเคลื่อนเพื่อป้องกันผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นได้ในสังคม และไม่ควรยกเว้นในวันห้ามขายในสถานที่ซึ่งใช้จัดกิจกรรมพิเศษระดับชาติหรือนานาชาติ และมีคนจำนวนมากไปทำกิจกรรมร่วมกัน

(๖) ทำอาภาศยานนานาชาติ

ไม่ได้แสดงความคิดเห็น

(๗) ผู้ประกอบการสถานบริการ

ไม่ได้แสดงความคิดเห็น

(๘) ผู้ประกอบการสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ

- เห็นด้วย

เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวสำหรับบุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้ว

(๙) สถานที่จัดกิจกรรมพิเศษ

- เห็นด้วย

๑) การเพิ่มช้อยกเว้นให้สามารถจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันห้ามขาย สำหรับสถานที่จัดกิจกรรมพิเศษระดับชาติและนานาชาติ เป็นมาตรการที่ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม MICE กระตุ้นการท่องเที่ยว ดึงดูดการลงทุน และสามารถสร้างรายได้ให้กับภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องได้

๒) ช่วยยกระดับถึงความสากลในด้านความคิด และแสดงถึงควมมีวิสัยทัศน์ของทีมบริหาร

(๑๐) โรงแรม

- ไม่เห็นด้วย

ไม่สมควรสนับสนุนเฉพาะกิจกรรมขนาดใหญ่ สมควรให้งานอีเวนต์ขนาดเล็กสามารถขายได้

(๑๑) นักวิชาการ

- เห็นด้วย

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นหนึ่งในผลิตภัณฑ์ที่เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมเทศกาลและงานสังสรรค์ อีกทั้งยังเป็นผลิตภัณฑ์ที่ธุรกิจขนาดเล็กสามารถเข้ามามีส่วนแบ่งทางการตลาดได้ง่าย รวมทั้งยังเอื้อให้เกิดการเผยแพร่อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมไม่ต่างจากอาหาร ส่งผลดีต่อการท่องเที่ยวและส่งเสริมคุณค่าผลิตภัณฑ์จาก

ประเทศไทย ดังนั้น พื้นที่กิจกรรมพิเศษระดับชาติหรือนานาชาติจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่เครื่องตี้มแอลกอฮอล์จะต้องจำหน่ายได้

คำชี้แจง

๑. กรณีเพิ่มรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ให้คำแนะนำเพื่อให้ได้รับข้อมูลอย่างรอบด้านนั้น ขอชี้แจงว่า เนื่องจากสถานที่สำหรับจัดกิจกรรมพิเศษเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวโดยตรง การกำหนดให้เพียงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นผู้ให้คำแนะนำจึงมีความเหมาะสมแล้ว

๒. กรณีกำหนดขอยกเว้นให้กับการจัดกิจกรรมพิเศษระดับชาติหรือนานาชาติ และมีคนจำนวนมากไปทำกิจกรรมร่วมกันไม่มีความชัดเจนนั้นขอชี้แจงว่า ถ้อยคำดังกล่าวมีความชัดเจนแล้ว โดยร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีมีเจตนารมณ์ที่ต้องการจะยกเว้นให้เฉพาะสถานที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมพิเศษที่เป็นระดับชาติหรือระดับนานาชาติ และมีคนจำนวนมากมาทำกิจกรรมร่วมกันเท่านั้น ไม่ได้มีเจตนารมณ์จะยกเว้นให้กับทุก ๆ สถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรมทั่วประเทศ อันเป็นการผ่อนปรนเท่าที่จำเป็น และป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น ทั้งนี้ สถานที่ดังกล่าวจะต้องมีมาตรการคัดกรองและมาตรการที่จำเป็น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัย และจำกัดการเข้าถึงเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ของเด็กและเยาวชน

๓. กรณีไม่เห็นด้วยกับการยกเว้นการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในสถานที่ดังกล่าวนั้นขอชี้แจงว่า หากเป็นวันอื่น ๆ ที่ไม่ใช่วันสำคัญทางพุทธศาสนา ๕ วัน สถานที่ดังกล่าวสามารถขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ได้อยู่แล้ว เพียงแต่ร่างประกาศฉบับนี้ต้องการผ่อนปรนให้ขายได้ในวันห้ามขาย โดยกำหนดเฉพาะสถานที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมระดับชาติหรือนานาชาติ และมีคนจำนวนมากมาทำกิจกรรมร่วมกันเท่านั้น เนื่องจากหลายครั้งที่โอกาสทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของประเทศถูกจำกัดด้วยมาตรการห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ทั้งนี้ สถานที่ดังกล่าวจะต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อป้องกันผลกระทบด้วย การกำหนดขอยกเว้นเช่นนี้จะส่งผลดีต่อธุรกิจการท่องเที่ยวและช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าของผู้ประกอบการ ลดปัญหาและผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ

๔. กรณีไม่มีกฎหมายให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬานั้นขอชี้แจงว่า การกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นไปตามหลักการมอบอำนาจเนื่องจากร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนี้ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งบัญญัติห้ามผู้ใดขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในวันหรือเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แห่งชาติ ซึ่งรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมาย ได้แก่ นายกรัฐมนตรี เมื่อนายกรัฐมนตรีลงนามในประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี จึงเป็นกรณีที่นายกรัฐมนตรีมอบอำนาจให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขสามารถออกหลักเกณฑ์เพิ่มเติมได้ ในส่วนของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นเพียงการให้คำแนะนำในการออกหลักเกณฑ์เท่านั้น เพื่อให้มีการรับฟังข้อมูลอย่างรอบด้าน

ประเด็นที่ ๖ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดเงื่อนไขให้การขายในสถานที่ที่ได้รับการยกเว้นนั้น ๆ ต้องจัดให้มีการคัดกรองและมาตรการที่จำเป็นเพื่อการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม ความปลอดภัยของประชาชน และการจำกัดการเข้าถึงเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน

แสดงความคิดเห็น

(๑) หน่วยงานของรัฐ/พนักงานเจ้าหน้าที่

- เห็นด้วย

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/กองกฎหมาย กรมควบคุมโรค/สำนักงานคลังจังหวัดกาฬสินธุ์/สำนักงานคลังจังหวัดอุบลราชธานี/สำนักงานคลังจังหวัดสมุทรสงคราม/สำนักงานขนส่งจังหวัดพังงา/สำนักงานสถิติ

จังหวัดพัทลุง/สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสตูล/กรมธุรกิจพลังงาน/องค์การบริหารส่วนตำบล/สำนักงานสถิติจังหวัดราชบุรี/กรมประชาสัมพันธ์/โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์/สำนักงานขนส่งจังหวัดนครปฐม/กรมการขนส่งทางบก/กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ/สำนักงานสาธารณสุขอำเภออุ้มผาง/กรมควบคุมโรค/สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสิงห์บุรี/เทศบาลเมือง/สำนักงานสาธารณสุขอำเภอสี่หมึก/สำนักงานสาธารณสุขอำเภอพนมสารคาม/กระทรวงมหาดไทย/สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเสนางคนคม/กระทรวงสาธารณสุข/สำนักงานศาลยุติธรรม/อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน/โรงเรียนเมืองกลางประชานุกูล/ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดชัยนาท/สำนักงานคลังจังหวัดแพร่/สำนักงานธนารักษ์พื้นที่สิงห์บุรี/สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค/สำนักงานคลังจังหวัดอุดรธานี/โรงเรียนทรายมูลวิทยา/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/ที่ทำการปกครองจังหวัดเพชรบุรี/สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด/สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม/กองกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข/กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ/กรมพัฒนาธุรกิจการค้า/กรมการขนส่งทางบก สำนักงานกฎหมาย/กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๒ จังหวัดพิษณุโลก/องค์การบริหารส่วนจังหวัดสิงห์บุรี/โรงเรียนประสานมิตรวิทยา

มีความเห็นเพิ่มเติม

๑) กระทรวงสาธารณสุข/สำนักงานคลังจังหวัดกาฬสินธุ์/สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/สำนักงานคลังจังหวัดอุบลราชธานี/กรมคุมประพฤติ/กองกฎหมาย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ/โรงเรียนเมืองกลางประชานุกูล/องค์การบริหารส่วนตำบล/อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน/กองกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข : เพื่อความสงบเรียบร้อยของสังคม และความปลอดภัยของประชาชน ไม่ก่อให้เกิดความวุ่นวาย

๒) กรมทรัพย์สินทางปัญญา : ผู้ประกอบการได้ประโยชน์จากมาตรการผ่อนปรน จึงควรรับภาระบางประการที่เพิ่มขึ้นในการรักษาผลประโยชน์สาธารณะ

๓) สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑๒ จังหวัดสงขลา/สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/สำนักงานคลังจังหวัดสมุทรสงคราม/สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยภูมิ/สำนักงานศาลยุติธรรม/โรงเรียนเลิงนกทา/ศูนย์สุขภาพจิตที่ ๓/สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสิงห์บุรี/กองบริหารการสาธารณสุข : หากสุดท้ายกฎหมายนี้ผ่าน เปิดโอกาสให้คนดื่มได้ในบางสถานที่ มาตรการข้อนี้ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีมาบังคับ แต่ควรกำหนดให้ชัดเจน และบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง มีมาตรการเข้มงวดคัดกรองในทุกกรณี และหากเกิดเหตุขึ้นจะมีวิธีการจัดการอย่างไร

๔) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/กรมสุขภาพจิต/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/โรงพยาบาลฮอด/สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสิงห์บุรี/ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดชัยนาท/กระทรวงสาธารณสุข/องค์การบริหารส่วนตำบล/องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ/องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาลตำบล : เด็กและเยาวชนควรจำกัดสิทธิการเข้าถึง

๕) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/องค์การบริหารส่วนตำบล : เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ ให้นักท่องเที่ยวสามารถดื่มและเที่ยวได้ในสถานที่ซึ่งกฎหมายกำหนด แต่ควรเพิ่มข้อกำหนดโซนพื้นที่ให้ห่างจากโรงเรียน วัด และชุมชนที่มีวัฒนธรรมไทย

๖) กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม : เด็กและเยาวชนเป็นประชากรกลุ่มอ่อนไหวต่อผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งจากการดื่มของผู้ใหญ่ การเข้าถึงจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ง่าย และการพบเห็นกิจกรรมการตลาดและการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในหลากหลายช่องทาง ส่งผลต่อทัศนคติ การรับรู้ การตัดสินใจเริ่มดื่ม การอยากทดลองดื่ม และยังส่งผลต่อทัศนคติของสังคมว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องธรรมดา ดังนั้น ภาครัฐจึงต้องกำหนดมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมปัญหาของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่อาจจะเกิดขึ้นจากการผ่อนคลายมาตรการนี้ ช่วยสร้างเสริมสุขภาพของประชาชน โดยให้ตระหนักถึงพิษภัยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนช่วยป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้เข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้โดยง่าย

- ไม่เห็นด้วย

สำนักงานคลังจังหวัดอุบลราชธานี/สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑๒ จังหวัดสงขลา/สำนักงานสาธารณสุขอำเภอสุโขทัย/กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล มีความเห็นเพิ่มเติม

๑) สำนักงานขนส่งจังหวัดพังงา/สำนักงานสาธารณสุขอำเภอสุโขทัย/สำนักงานตำรวจแห่งชาติ : ควรตรวจจำหน่ายโดยไม่มีชื่อยกเว้นทุกกรณี

๒) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์ : วันสำคัญทางศาสนาก็ควรที่จะตอบายมุขต่าง ๆ และไม่ควรมีการขายในวันสำคัญทางพุทธศาสนาไม่ว่าจะสถานที่ใด

๓) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ : หากห้ามขายแล้วก็ควรห้ามขายทั่วประเทศให้ปฏิบัติโดยเท่าเทียม มีความเสมอภาคกันทุกภาคส่วน ต้องเป็นมาตรฐานสากล ไม่สมควรมีชื่อยกเว้นให้สถานที่ใดสถานที่หนึ่ง จะได้ไม่มีข้อครหา

๔) สำนักงานขนส่งจังหวัดนครราชสีมา : การคัดกรองและมาตรการที่จำเป็นเพื่อการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม ความปลอดภัยของประชาชน และการจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน ควรจัดให้มีทุกสถานที่

๕) โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์/กระทรวงสาธารณสุข : ไม่สามารถรับประกันได้ว่าคนที่คัดกรองจะคัดกรองได้เต็มที่หรือไม่

๖) โรงพยาบาลร่งควาง/เทศบาลตำบล/เทศบาลเมือง : ไม่ควรงดเว้นและไม่ต้องมีเงื่อนไข เพราะเด็กและเยาวชนเข้าถึงได้ เป็นเสมือนการเชิญชวนให้ผู้ดื่มหน้าใหม่เพิ่มขึ้น

๗) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดพิจิตร : ในโอกาสวันสำคัญทางศาสนาทั้ง ๕ วันดังกล่าว เป็นโอกาสที่สำคัญยิ่งที่เด็กและเยาวชนจะได้เรียนรู้โดยมีผู้ใหญ่เป็นต้นแบบ ควรดำเนินการตามหลักเบญจศีลและเบญจธรรม โดยปราศจากข้ออ้างที่ได้รับยกเว้นเฉพาะสถานที่ กลุ่ม หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ขัดต่อหลักศีลธรรม

๘) การกำหนดมาตรการควบคุมเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นที่รัฐปัจจุบันไม่มีประสิทธิภาพ หากกำหนดชื่อยกเว้นในเงื่อนไขต่าง ๆ มากขึ้นก็ไม่สามารถบังคับได้ จึงควรมีกฎหมายที่ควบคุมจริงจังให้ได้ก่อน

๙) มาตรการดังกล่าวไม่สามารถใช้ได้จริง เนื่องจากไม่มีผลบังคับใช้ทางกฎหมายแก่ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จึงไม่สามารถป้องกันปัญหาความสงบเรียบร้อยของสังคม ความปลอดภัยของประชาชน และการจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน

(๒) ประชาชนทั่วไป

- เห็นด้วย

๑) การจำกัดการเข้าถึงแอลกอฮอล์สำหรับเด็กและเยาวชนเป็นเรื่องสำคัญ เพื่อป้องกันปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่น ควรยกเว้นสถานที่จำหน่ายที่ใกล้สถานศึกษา ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อพัฒนาการและสุขภาพจิตในระยะยาว การจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเด็กและเยาวชน เป็นหน้าที่ที่ผู้ประกอบการที่ดีพึงกระทำ

๒) ควรระบุว่าการคัดกรองและมาตรการที่จำเป็นอย่างน้อยต้องเป็นเช่นไร และการจำกัดการเข้าถึงต้องทำอะไร ควรเพิ่มข้อกำหนดหรือบทลงโทษซึ่งเป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาทางสังคม เพื่อความสงบและความปลอดภัยของส่วนรวม

๓) ผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภทสองต้องมีความรู้ มีการป้องกันการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากผู้ที่มีเมามาจนไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ หากฝ่าฝืนจะต้องโดนยึดใบอนุญาตและปรับ

๔) การจำกัดการเข้าถึงของเด็กเป็นเรื่องที่ประชาชนทุกคนควรทำอยู่แล้ว แต่ต้องไม่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน ๕ วันสำคัญทางพุทธศาสนาเลย

๕) การเลือกที่จะบริโภคหรือซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ว่าเวลาไหนและวันไหนควรเป็นสิทธิของประชาชนทุกคน

๖) ปัจจุบันไม่สามารถปฏิบัติได้จริง อาทิ ผู้ประกอบการสถานบริการไม่ได้ให้ความสำคัญว่าเยาวชนอายุเท่าไรที่เข้าไปใช้บริการ ควรมีมาตรการให้กับสถานบริการว่าต้องมีการคัดกรอง ห้ามขายให้เด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี มีการตรวจบัตรประชาชน เหมือนมาตรการของต่างประเทศที่มีการใช้ได้ผลมาแล้ว

๗) ควรออกมาตรการการจัดการมาพร้อม ๆ กับการปรับปรุงแก้ไขประกาศ เพื่อให้การบังคับใช้ไม่เกิดช่องโหว่

๘) ควรมีการคัดกรองและมาตรการด้านการป้องกันจากการดื่มแล้วขับ หรือทะเลาะวิวาท มีการลงโทษให้หนัก

๙) ในความเป็นจริงเยาวชนสามารถเข้าถึงได้ง่ายอยู่แล้ว ควรเน้นไปที่การปลูกฝังสามัญสำนึกและการให้ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่า

๑๐) การมีนโยบาย มีมาตรการควบคุมการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เท่าที่จำเป็น หรือผ่อนคลายมาตรการอย่างเหมาะสม เพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของประเทศ ควบคู่ไปกับการบังคับใช้กฎหมายสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เป็นอันตรายอย่างเข้มงวด อาทิ การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขับรถในขณะมีเมามา หรือการห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ หรือผู้ที่มีเมามาจนครองสติไม่อยู่ จะสร้างความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ พัฒนามาตรฐานและขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อุตสาหกรรมอาหาร และเครื่องดื่ม ตลอดจนอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง สร้างวัฒนธรรมการประกอบการและการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างรับผิดชอบ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเศรษฐกิจและสังคมอย่างสมดุล

- ไม่เห็นด้วย

๑) เป็นการเพิ่มภาระแก่ผู้ประกอบการ เพราะเป็นสิ่งผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามกฎหมายอยู่แล้ว

๒) กฎหมายมีการควบคุมในเรื่องเหล่านี้แล้ว การเขียนเพิ่มจะเปิดช่องให้เจ้าหน้าที่รัฐเข้ามาฉวยโอกาสแสวงหาประโยชน์โดยไม่ชอบได้ ทั้งข้อความเหล่านี้เป็นนามธรรมแต่ต้องไม่ได้ จึงเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่รัฐใช้คุกคามข่มขู่เพื่อเรียกเงินจากผู้ประกอบการได้

๓) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อสุขภาพ อุบัติเหตุและอาชญากรรม กระบวนการคัดกรองที่ผ่านมายังไม่สามารถทำได้จริง

๔) ปัจจุบันปัญหาจากคนเมามีมากมายจนไม่สามารถลดผลกระทบได้ การกระตุ้นเศรษฐกิจควรสร้างสรรค์จากความเป็นไทยจะดีกว่า

๕) ควรกำหนดมาตรการที่ชัดเจน ระบุหน่วยงานที่รับผิดชอบ กำกับ ดูแล ตรวจสอบ พร้อมกำหนดมาตรการลงโทษหากไม่ปฏิบัติตาม หรือการรับผิดชอบร่วมหากคนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานไปก่อให้เกิดความสูญเสีย

๖) มีคนจำนวนมากไปทำกิจกรรมร่วมกัน หากมีคนเมาเลื่อนเมือง จะส่งผลกระทบอย่างรุนแรง

๗) เป็นการเพิ่มข้อความที่ไม่เกิดประโยชน์และซ้ำซ้อน เนื่องจากมีกฎหมายอื่นควบคุมเรื่องอายุผู้ซื้ออยู่แล้ว

๘) ควรจะยกเลิกทั้ง ๕ วันให้ขายได้ทุกสถานที่ รวมถึงร้านค้าปลีก (ยกเว้นสถานที่สำคัญทางศาสนา โรงเรียน ส่วนราชการ และที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของประชาชนโดยรวม เช่น สถานีบริการน้ำมัน เชื้อเพลิง เป็นต้น) เน้นการบังคับใช้กฎหมาย ไม่ให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าถึงกลุ่มเด็กและเยาวชน รวมถึงกรณีที่อาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชน เช่น กรณีเมาแล้วขับ เป็นต้น

๙) ไม่ควรเพิ่มเติมข้อยกเว้น ยิ่งจะทำให้สังคมโดยรวมไม่ปกติสุขวุ่นวายมากขึ้น หนึ่งปีหยุดขายแอลกอฮอล์ ๕ วัน ไม่ทำให้ผู้ประกอบการเดือดร้อน สังคมโดยรวมต้องมาก่อนเสมอ

๑๐) ไม่ควรกำหนดวันห้ามขาย เพราะกระทบสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนที่ไม่ได้นับถือศาสนาพุทธ ในการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

๑๑) ควรจะมีมาตรฐานเท่ากันไม่ว่าจะขายสถานที่ใด เวลาใด ควรออกบทลงโทษที่รุนแรงขึ้น สำหรับร้านค้าหรือสถานที่ที่ละเมิดกฎหมายในการจำหน่ายให้กับบุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ

๑๒) ไม่เห็นด้วยกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในทุกกรณี ควรปล่อยอิสระเหมือนอาหารหรือเครื่องดื่มปกติทั่วไป

๑๓) เป็นการเพิ่มดุลพินิจรวมถึงเพิ่มอำนาจเจ้าหน้าที่รัฐในการไล่จับผู้กระทำความผิด หากไม่ดำเนินการตามที่กำหนด ซึ่งไม่ควรจะเกิดขึ้นตั้งแต่แรก ประชาชนควรมีสิทธิในการค้าขายโดยไม่มีข้อกีดกัน ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์กับผู้ใดเลยยกเว้นเจ้าหน้าที่รัฐที่ถืออำนาจ

๑๔) ควรปรับปรุงเรื่องการนำเสนอผลเสียมากกว่าการจำกัดการเข้าถึง ให้ความรู้ในเชิงสร้างสรรค์ไม่โทษว่าคนดื่มเป็นบุคคลไม่ดีหรืออันตราย

๑๕) ไม่ควรนำหลักปฏิบัติหรือความเชื่อทางศาสนามาบังคับใช้ทางกฎหมาย

๑๖) การกำหนดเงื่อนไขตามข้อนี้ ควรมาจากฐานข้อมูลที่ต้องกำหนดเงื่อนไขมาตรการจริง ๆ อาจเป็นข้อมูลที่ได้จากการลงพื้นที่หรือจากผู้ปฏิบัติที่เห็นว่าเป็นไปได้ที่จะกำหนดขึ้น ไม่ควรเอาเพียงความเห็นหรือข้อมูลมาจากบรรดาคณะกรรมการหรือหน่วยงาน NGO เท่านั้น

๑๗) อัตราการท่องเที่ยวในรูปแบบวัฒนธรรมประเพณีมีมากกว่า ซึ่งในบริเวณต่าง ๆ ไม่ควรมีระบบคัดกรองอายุในพื้นที่ยกเว้นกรณีพื้นที่ปกครองพิเศษ อาทิ เมืองพัทยา สามารถมีระเบียบมาตรการต่างหากอยู่แล้ว

๑๘) การจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเด็กและเยาวชน ไม่ควรมีคำว่าที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากจะหมายถึงว่ามีกรณีที่เหมาะสมด้วย

(๓) ผู้ประกอบการร้านค้า ร้านอาหาร

- เห็นด้วย

๑) เห็นด้วยในการแบ่งเกณฑ์อายุ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาตามมา

๒) บางกิจกรรมพิเศษอาจจะต้องควบคุมดูแลให้รัดกุม เพราะเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งเร้าและกระตุ้นให้เกิดการกระทบกระทั่งกันได้ง่าย

๓) การปฏิบัติตามมาตรการที่จำเป็นเพื่อการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม ความปลอดภัยของประชาชน และการจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเด็กและเยาวชน เป็นหน้าที่ที่ผู้ประกอบการที่ดีพึงกระทำ

๔) ควรบังคับใช้กับสถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตจำหน่ายสุราด้วย

๕) ควรกำชับและเข้มงวดกับสถานประกอบการ ร้านค้า ในการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับเยาวชนหรือมีบทลงโทษรุนแรงกับผู้จำหน่ายสุราให้กับเยาวชน

- ไม่เห็นด้วย

อย่าคิดว่าประชาชนไม่เข้าใจ ควรเป็นสิทธิการเข้าถึงอย่างไร

(๔) สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย/สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย/สมาคมร้านค้า/สมาคมร้านอาหาร/สมาคมผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ไม่ได้แสดงความคิดเห็น

(๕) ภาคประชาสังคม

- เห็นด้วย

๑) การรับผิดชอบของร้านค้าต้องทำอย่างจริงจัง หากไม่มีอำนาจบังคับแค่ขอความร่วมมือย่อมไม่ได้ผล

๒) ทุก ๆ การจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ว่าที่ใด ๆ ต้องมีเงื่อนไขเหล่านี้อยู่แล้ว และควรถือปฏิบัติอย่างเข้มงวดจริงจัง ต้องมีการตรวจสอบอย่างเข้มงวดจริงจังด้วยเช่นกัน การละเว้น การเห็นแก่ผลประโยชน์เงินทองจนอาจจะหลอกลวงคุณธรรม

- ไม่เห็นด้วย

๑) เพิ่มช่องทางการกระทำผิดกฎหมาย

๒) ไม่ควรยกเว้นใด ๆ ในการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ควรเพิ่มความเข้มงวดในการกำกับดูแลการละเมิดข้อห้ามให้มีประสิทธิภาพ

๓) ส่งเสริมดีกว่าเฝ้าระวัง เพิ่มภาระให้เจ้าหน้าที่โดยไม่จำเป็น

(๖) ทำอาภาศยานนานาชาติ

- เห็นด้วย

๑) แม้จะกระทำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว แต่ก็ควรคงไว้ซึ่งข้อจำกัดบางประการเพื่อประโยชน์แห่งความสงบเรียบร้อยของสังคมด้วย

๒) การบังคับใช้การคัดกรองและมาตรการที่จำเป็นเพื่อรักษาความปลอดภัย ต้องมีพนักงานเจ้าหน้าที่และระบบที่มีความเหมาะสม คล่องตัว ครอบคลุมสถานที่ที่ได้รับการยกเว้นดังกล่าว

(๗) ผู้ประกอบการสถานบริการ

ไม่ได้แสดงความคิดเห็น

(๘) ผู้ประกอบการสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ

- เห็นด้วย

สมควรคัดกรองเพราะเยาวชนที่อายุไม่ถึงสมควรได้รับสิทธิ การละเว้นจะทำให้เกิดปัญหาตามมา

(๙) สถานที่จัดกิจกรรมพิเศษ

- เห็นด้วย

การเปิดโอกาสให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ที่ได้รับการยกเว้น ควรอยู่ภายใต้การกำกับดูแล โดยควรจัดให้มีการคัดกรองและกำหนดมาตรการที่จำเป็น รวมถึงการจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน เพื่อป้องกันปัญหาทางสังคมที่อาจเกิดขึ้น เช่น พฤติกรรมมึนเมา การทะเลาะวิวาท อุบัติเหตุที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ เป็นต้น การกำหนดให้สถานที่ที่ได้รับการยกเว้นต้องมีมาตรการควบคุม อาทิ การตรวจสอบอายุของผู้ซื้อ การจำกัดพื้นที่ให้บริการเฉพาะในบริเวณที่ได้รับอนุญาต การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม จะช่วยลดความเสี่ยงต่อปัญหาทางสังคมและรักษาความสงบเรียบร้อยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๑๐) โรงแรม

ไม่ได้แสดงความคิดเห็น

(๑๑) นักวิชาการ

- เห็นด้วย

ควรจะต้องมีมาตรการลงโทษสถานประกอบการ ไม่ใช่มาตรการขอความร่วมมือ บังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง มีการปิดสถานประกอบการจริง มีการปรับ

คำชี้แจง

๑. กรณีไม่ควรมีมาตรการเนื่องจากเป็นการเพิ่มภาระให้กับผู้ประกอบการ เนื่องจากเป็นมาตรการที่ผู้ประกอบการจะต้องปฏิบัติตามอยู่แล้ว และเพิ่มโอกาสการทุจริตของเจ้าหน้าที่นั้นขอชี้แจงว่า การผ่อนปรนมาตรการอาจทำให้เกิดผลกระทบเชิงลบ การกำหนดให้มีมาตรการคัดกรองและมาตรการที่จำเป็นนี้ เพื่อป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น สอดคล้องกับบางความเห็นที่ต้องการให้กำหนดเงื่อนไขสำหรับผู้ขายในการจัดให้มีมาตรการเพื่อความสงบเรียบร้อยของสังคม และความปลอดภัยของประชาชน รวมทั้งไม่ก่อให้เกิดความวุ่นวาย

นอกจากนี้ การที่ผู้ประกอบการได้รับประโยชน์จากการผ่อนปรนมาตรการ ก็ควรรับภาระบางประการที่เพิ่มขึ้น ในการรักษาผลประโยชน์สาธารณะ ซึ่งการกำหนดให้มีมาตรการดังกล่าวควบคู่กับมาตรการที่ใช้บังคับอยู่เดิม อาทิ การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขับรถในขณะมีเมเมา หรือการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้ที่อายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ จะยิ่งทำให้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สร้างความเชื่อมั่นในการดำเนินธุรกิจ พัฒนามาตรฐานและขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม ตลอดจนอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเศรษฐกิจและสังคมอย่างสมดุล

๒. กรณีการกำหนดมาตรการคัดกรองและมาตรการที่จำเป็น รวมถึงการจำกัดการเข้าถึงของเด็กและเยาวชนมีลักษณะเป็นนามธรรม ไม่มีสภาพบังคับทางกฎหมายนั้นขอชี้แจงว่า มาตรการดังกล่าวเป็นการวางกรอบแนวทางเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับกิจกรรมหรือสถานที่ ซึ่งผู้ที่ฝ่าฝืนจะได้รับโทษตามกฎหมายด้วย เนื่องจากถือเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๓. กรณีการจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเด็กและเยาวชนไม่ควรมีคำว่าที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากจะหมายถึงว่ามีกรณีที่เหมาะสมด้วยนั้น เมื่อพิจารณาแล้วเห็นควรปรับปรุงแก้ไขถ้อยคำตามข้อเสนอแนะ

๔. กรณีการเสนอให้นำมาตรการดังกล่าวไปบังคับใช้กับทุกสถานที่ขายที่มีใบอนุญาตขายสุรานั้นขอชี้แจงว่า ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนี้ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งบัญญัติห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันหรือเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ โดยประกาศดังกล่าวจะกำหนดเงื่อนไขหรือข้อยกเว้นประกอบเท่าที่จำเป็นก็ได้ ดังนั้น การกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ขายทุกคนที่มีใบอนุญาตขายสุราให้ต้องดำเนินการเพื่อป้องกันผลกระทบตามคำถามข้อนี้ จึงอาจเกินขอบอำนาจ

ประเด็นที่ ๗ ข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ต่อร่างประกาศฉบับนี้ (ถ้ามี)

(๑) หน่วยงานของรัฐ/พนักงานเจ้าหน้าที่

แสดงความคิดเห็น

๑) กรมทรัพย์สินทางปัญญา : ผู้ประกอบการได้ประโยชน์จากมาตรการผ่อนปรน จึงควรรับภาระบางประการที่เพิ่มขึ้นในการรักษาผลประโยชน์สาธารณะ

๒) สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑๒ จังหวัดสงขลา : การปรับปรุงแก้ไขประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่ต่อเนื่อง

๓) สำนักงานสาธารณสุขอำเภอสุโขทัย/โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์/เครือข่ายองค์กรงดเหล้าจังหวัดอุดรดิตถ์/องค์การบริหารส่วนตำบล : ไม่ควรมีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกที่และไม่ควรมีข้อยกเว้น

๔) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/กรมสุขภาพจิต/การรถไฟแห่งประเทศไทย/เทศบาลตำบล/สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกากระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม/กระทรวงสาธารณสุข/สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสิงห์บุรี/องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ/องค์การบริหารส่วนตำบล/อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดสิงห์บุรี/ศูนย์บริการสาธารณสุข/องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี/กรมการปกครอง/สำนักงานสถิติจังหวัดกำแพงเพชร : การกำหนดมาตรการและการคัดกรองการจำกัดสิทธิและการเข้าถึงของเยาวชนควรเข้มงวด โดยเฉพาะมาตรการสำหรับเยาวชน ปัจจุบันยังไม่สามารถควบคุมได้อย่างเด็ดขาด โดยเฉพาะกรณีเด็กและเยาวชนยังมีการจับกุมให้เห็นอย่างต่อเนื่อง

๕) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ : วันสำคัญทางศาสนาควรที่จะงดขายมึขต่าง ๆ

๖) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/กองบริหารการสาธารณสุข : ควรมีมาตรการกำหนดโซนพื้นที่ให้ห่างจากสถานศึกษา วัดและชุมชนที่มีวัฒนธรรมไทย รวมถึงมาตรการในการจัดการโดยชุมชนเป็นสิ่งจำเป็น ต้องสร้างความเข้มแข็งเพื่อความปลอดภัยในชุมชน

๗) สำนักงานคลังจังหวัดสมุทรสงคราม : เด็กและเยาวชนถือว่าเป็นอนาคตที่จะช่วยนำพาประเทศไปสู่ความเจริญก้าวหน้า ควรสร้างองค์ความรู้เรื่องผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นำสิ่งที่ดีปลูกฝังให้กับเยาวชน

๘) สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๗ จังหวัดขอนแก่น : เป็นการเปิดช่องโหว่ทางกฎหมายหรือช่องทางให้คนหาเงินโดยไม่เคารพกฎหมายนำมาเป็นข้ออ้าง

๙) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ/สาธารณสุขจังหวัดสุโขทัย/สำนักงานสาธารณสุขอำเภอสีชมพู : ไม่เห็นด้วยกับการมีช้อยกเว้น เนื่องจากไม่สามารถควบคุมได้จริง ซึ่งการยกเว้น ๕ วันจาก ๓๖๕ วัน ไม่สามารถควบคุมได้ พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่สามารถบังคับใช้กฎหมาย ร้านค้าหรือสถานบริการไม่ปฏิบัติตาม ยังคงพบเห็นการขาย

๑๐) กระทรวงมหาดไทย : หากกฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้จะเกิดปัญหาอาชญากรรมและปัญหาการทะเลาะวิวาทจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

๑๑) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/สำนักงานคลังจังหวัดอุบลราชธานี : สถานบริการหรือสถานที่จำหน่ายซึ่งได้รับการยกเว้นตามกฎหมาย โดยส่วนใหญ่แล้วจะไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือไม่มีความรับผิดชอบต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ควรมีมาตรการให้สถานบริการมีการรับผิดชอบกับผลกระทบที่เกิดขึ้น

๑๒) กรมธุรกิจพลังงาน : ผู้บังคับใช้กฎหมายจะต้องปฏิบัติให้เข้มงวดและเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่ อาทิ การงดขายสุราให้กับผู้ที่อยู่ในอาการมึนเมา การอบรมพนักงานเพื่อจัดการกับผู้ดื่มที่มึนเมาและแสดงความก้าวร้าว การโฆษณาต้องไม่มุ่งเป้าไปที่เด็กและเยาวชนที่อายุต่ำกว่า ๒๐ ปี เพิ่มบทลงโทษกรณีขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี เพิ่มมาตรการเฝ้าระวังการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี

๑๓) เทศบาลตำบล : ไม่ควรเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดเดิม หากมีการคัดกรองจะต้องใช้งบประมาณและบุคลากรเพิ่ม ซึ่งสิ้นเปลือง

๑๔) สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงใหม่/สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๑ : ต้องระบุหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการคัดกรองด้วย โดยในช่วงปิดเทอมหรือช่วงเทศกาลมักจะพบปัญหาเด็กและเยาวชนชักชวนกันไปดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กันเป็นกลุ่ม และเข้าไปยังสถานบริการซึ่งอนุญาตให้เด็กเข้าได้

๑๕) กรมการค้าภายใน : ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นการกำหนดมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยไม่ให้เป็นอุปสรรคกับการประกอบอาชีพของประชาชนมากเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาลและยังคงไว้ซึ่งหลักการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เท่าที่จำเป็น

๑๖) สำนักงานเขต : การจำกัดหรือยกเว้นสถานที่ขายบางแห่ง แสดงให้เห็นถึงความไม่เสมอภาคและไม่เป็นธรรมระหว่างสถานที่ที่ยกเว้นกับสถานที่ขายอื่น ๆ ควรพิจารณาในเรื่องความเป็นกลางทางศาสนา เนื่องจากประเทศไทยเป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางศาสนา

๑๗) ควรมีการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างจริงจังและไม่ให้เกิดประโยชน์ทับซ้อนในคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เนื่องจากความเสียหายจะเกิดขึ้นแก่สังคมและเกิดการแทรกแซงโดยการเมืองการบังคับใช้ขาดประสิทธิภาพ

๑๘) ปกติวันพระใหญ่สถานที่เหล่านี้ก็ปิดให้บริการอยู่แล้ว

๑๙) ไม่มีการศึกษาผลกระทบ ผลดี ผลเสียของการปรับปรุงประกาศห้ามขายในวันพระใหญ่ ๕ วัน

๒๐) ควรกำหนดโซนในการซื้อขาย

๒๑) เพิ่มมาตรการบังคับใช้ที่ชัดเจน กำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืน ไม่ว่าจะเป็นการปรับหรือการยึดใบอนุญาตจำหน่าย เพื่อให้มีความเข้มงวดในการปฏิบัติตาม

๒๒) ควรกำหนดระยะเวลาการขายให้ชัดเจน

๒๓) ขณะนี้บุคลากรทางการแพทย์แบกรับภาระในการดูแลประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และปัจจัยเสี่ยงอื่น ๆ มีภาระหนักมาก การไม่ขายเหล้าวันพระส่งผลให้ภาระของบุคลากรทางการแพทย์ลดลง

๒๔) หากต้องการที่จะปลดล็อกโดยเพิ่มข้อยกเว้นก็ควรจะยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ทั้งฉบับ เนื่องจากสุดท้ายเป็นการผลักภาระให้กับผู้รับผิดชอบงาน รัฐบาลได้ภาษีจำนวนมากแล้ว แต่ผลประโยชน์ผู้ประกอบการได้มากกว่าหลายเท่า ทำไมรัฐบาลไม่ผลิตและจำหน่ายเอง นำงบประมาณเหล่านี้นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและนำมาพัฒนาประเทศ

๒๕) กฎหมายควรให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด ไม่ใช่กลุ่มคนใดคนหนึ่ง

๒๖) มาตรการเดิมดีอยู่แล้ว ควรคงไว้เพื่อลดภาระเจ้าหน้าที่ หากมีการดื่มเพิ่มสร้างภาระที่จัดการยาก และข้าราชการทำงานยากหากมีการแบ่งประเภทสถานที่

๒๗) พยาบาลห้องฉุกเฉินมีงานล้นมือ ตอนกลางคืนมีแต่คนเมาเข้ามาใช้บริการ ไม่ว่าจะรถชนหรือทะเลาะกัน เดียงสำหรับประชาชนไม่พอที่จะรับอยู่แล้ว ประชาชนทั่วไปไม่มีพื้นที่ใช้บริการ ขอให้ทบทวนกฎหมายนี้อย่างเคร่งครัด

๒๘) เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอต่อการตรวจเรื่องเมาแล้วขับ ทำความเดือดร้อนให้กับคนที่อยู่บนท้องถนน

๒๘) ประเทศไทยควรเคารพเรื่องศาสนา วันสำคัญก็ต้องลด ละ เพื่อให้ได้พักไม่ใช้จะปล่อยให้กินทุกวัน

๒๙) กฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์น่าจะเข้มข้นกว่านี้ ไม่ใช่ผ่อนปรนจนเกินจำเป็น ขอให้รัฐบาลเห็นใจประชาชน คนดื่มทำความเดือดร้อนให้กับประชาชนทั่วไปมากขึ้นเรื่อย ๆ

๓๐) เอกชนได้ประโยชน์ ภาระตกอยู่กับภาครัฐและประชาชน

๓๑) คนไทยไม่ดื่มเหล้าวันพระใหญ่ ควรมีไว้เพื่อปกป้องศาสนา

๓๒) กระทบต่อเยาวชนและสิทธิเด็กในระยะยาว แม้จะมีเงื่อนไขให้ควบคุมการเข้าถึงของเยาวชน แต่ข้อยกเว้นการขายในวันห้ามขายอาจลดเกราะป้องกันทางสังคมที่ช่วยไม่ให้เยาวชนเริ่มต้นการดื่มเร็วขึ้น อาทิ เห็นบรรยากาศการดื่มจากผู้ใหญ่ในวันสำคัญ หรือเข้าถึงง่ายในงานใหญ่ เยาวชนเริ่มดื่มเร็วขึ้น เพิ่มความเสี่ยงต่อการเสพติด พฤติกรรมเสี่ยง และปัญหาสุขภาพในอนาคต

๓๓) รัฐบาลต้องปกป้องสังคม ผลกระทบเยอะมากในชุมชน

(๒) ประชาชนทั่วไป

แสดงความคิดเห็น

๑) ควรมีการตรวจเข้มและจับ/ปรับจริง โดยเฉพาะร้านที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ปลอม

๒) หากมีข้อยกเว้นเหล่านี้ ควรเปิดให้รถไฟและบนขบวนรถไฟมีการจำหน่ายสุราได้ เพียงแต่ต้องเพิ่มมาตรการความปลอดภัยเช่นเดียวกัน

๓) ไม่ควรขายให้เด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี โดยเด็ดขาด

๔) ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีมีความเหมาะสม แต่การปฏิบัติตามประกาศ ต้องเผยแพร่และทำความเข้าใจกับประชาชนมาก ๆ

๕) ควรงดการขายในเทศกาลต่าง ๆ และในวันสำคัญ

๖) ควรให้ครอบครัวร้านค้าอื่น ๆ ด้วย โดยอาจยกเว้นสถานที่จำหน่ายที่ใกล้สถานศึกษา ก็เพียงพอ

๗) เป็นผลดีต่อเยาวชน ลดอุบัติเหตุ การเสียชีวิต

๘) ควรศึกษาและทำประชาพิจารณ์เป็นกรณี ๆ ไป

๙) ไม่ควรมีข้อยกเว้น ควรคงไว้ตามเดิมเนื่องจากเป็นการปกป้องคนส่วนใหญ่ที่ไม่ดื่ม และเป็นแนวทางที่สังคมยอมรับแล้ว

๑๐) มาตรการเดิมดีอยู่แล้ว ทุกวันนี้ไม่สามารถควบคุมไม่ให้เด็กดื่มได้ ลูกหลานในชุมชนมีแต่ติดยาเสพติด

๑๑) ในทางปฏิบัติชาวต่างชาติไม่ได้เข้าใจ ควรพิจารณาผ่อนปรนให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แม้ตรงกับวันสำคัญทางศาสนา เพื่อเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวที่เป็นรายได้ของประชาชน

๑๒) ควรปรับโทษให้หนักขึ้นเท่าตัวเพื่อให้คนที่คิดจะไม่ปฏิบัติตามเกรงกลัว

๑๓) ผลดีที่จะเกิดขึ้นมีน้อยกว่าผลเสียในทุกมิติ ควรพิจารณาถึงข้อเสียให้ได้มากกว่าข้อดี เพราะหากผิดพลาดไปแล้วหมายถึงอนาคตของชาติอาจจะมีปัญหาอย่างแน่นอน

๑๔) รัฐควรปกป้องประชาชน เห็นแก่ประโยชน์ของประชาชนมากกว่ากลุ่มทุนทั้งในประเทศและต่างชาติ ให้คิดถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติหรือสังคมโดยรวมก่อนเสมอ รัฐบาลที่เห็นแก่ประโยชน์ของตน และพวกพ้องย่อมไม่ใช่รัฐบาลที่ดี เป็นกฎหมายที่ออกมาขัดต่อความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ การห้ามขายเพียงห้าวันไม่น่าจะทำให้เศรษฐกิจตกต่ำลงได้ การยกเลิกวันห้ามขายจะทำให้สังคมโดยรวมไม่ปกติสุขวุ่นวายมากขึ้น

๑๕) ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนี้เหมือนใบสั่งปลดล็อกกฎหมายที่ส่งเสริมหรือรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันดีงามของประเทศไทย

๑๖) ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนี้ต้องการยกเลิกวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อส่งเสริมกิจกรรม/เทศกาล อาทิ ฟูลมูนปาร์ตี้ กระตุ้นเศรษฐกิจ แต่ต้องควบคุมผลกระทบสังคม/สุขภาพ อาทิ ปัญหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเยาวชน และอุบัติเหตุ

๑๗) การห้ามขายโดยยึดวันสำคัญของศาสนาใดศาสนาหนึ่ง ขัดกับการเป็นรัฐฆราวาส และยังละเมิดสิทธิและเสรีภาพของศาสนาอื่น ไม่ควรเอาศาสนามาเป็นข้ออ้างในการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพราะจะสร้างความแตกแยกจากการนับถือศาสนา

๑๘) ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายหลักในการยกเลิกข้อกำหนดวันห้ามขายซึ่งเป็นข้อจำกัดที่ควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในบางช่วงเวลาหรือวันสำคัญทางศาสนาหรือการเมือง การยกเลิกข้อกำหนดนี้จะส่งผลกระทบและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในหลายด้าน ได้แก่

- การส่งเสริมกิจกรรมและเทศกาล การยกเลิกวันห้ามขายจะเปิดโอกาสให้มีการจัดกิจกรรมและเทศกาลที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้อย่างเสรีมากขึ้น อาทิ เทศกาลฟูลมูนปาร์ตี้ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีชื่อเสียงในประเทศไทยและเกี่ยวข้องกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะสามารถจัดขึ้นได้โดยไม่มีข้อจำกัดด้านเวลา นอกจากนี้ ยังอาจมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรูปแบบอื่น ๆ เพิ่มขึ้น

- ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ การยกเลิกวันห้ามขายอาจกระตุ้นเศรษฐกิจในภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น ธุรกิจร้านอาหาร บาร์ สถานบันเทิง การท่องเที่ยว เป็นต้น การเพิ่มขึ้นของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อาจนำไปสู่รายได้ที่เพิ่มขึ้นสำหรับผู้ผลิตและผู้จำหน่าย อย่างไรก็ตาม ต้องพิจารณาถึงผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายทางสังคมและสุขภาพที่อาจเพิ่มขึ้นด้วย

- ผลกระทบต่อสังคมและสุขภาพ การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ง่ายขึ้นอาจนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของการบริโภคในกลุ่มประชากรต่าง ๆ โดยเฉพาะเยาวชน อาจมีผลกระทบต่อปัญหาสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น โรคตับ อุบัติเหตุ ความรุนแรง เป็นต้น ต้องมีการพิจารณามาตรการควบคุมและป้องกันผลกระทบทางสังคมและสุขภาพอย่างรอบคอบ

- การควบคุมและกำกับดูแล การยกเลิกวันห้ามขายอาจต้องมาพร้อมกับการปรับปรุงกฎหมายและมาตรการควบคุมอื่น ๆ เพื่อป้องกันผลกระทบด้านลบ เช่น การกำหนดอายุขั้นต่ำในการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การควบคุมการโฆษณา การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการขับขีภายใต้อิทธิพลของแอลกอฮอล์

เป็นต้น การกำกับดูแลที่เข้มงวดเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการส่งเสริมเศรษฐกิจและการปกป้องสุขภาพของประชาชน

- ความเห็นที่แตกต่าง ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนี้อาจก่อให้เกิดความเห็นที่แตกต่างในสังคม โดยมีทั้งผู้ที่สนับสนุนและผู้ที่คัดค้าน ผู้สนับสนุนอาจมองว่าเป็นการส่งเสริมเสรีภาพทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ในขณะที่ผู้คัดค้านอาจกังวลถึงผลกระทบทางสังคมและสุขภาพ ดังนั้น การพิจารณาถึงผลกระทบในทุก ๆ ด้านจึงเป็นสิ่งสำคัญ

๑๙) การแก้ไขปัญหาคีรติเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ใช่ปัญหาเร่งด่วนเท่าปัญหาคอรัปชันไม่ปลอดภัยและปัญหาปากท้องของประชาชน และการให้ความรู้กับประชาชนในเรื่องของอันตรายของสุราทำให้ประชาชนมีความตระหนักรู้เป็นสิ่งสำคัญมากกว่าการออกข้อห้ามจำหน่าย

๒๐) ผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีมาก ประเทศต้องรับภาระการรักษาเยี่ยงยากว่า ๑๕,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี เป็นการเพิ่มคนเมาลงถนน อุบัติเหตุและความรุนแรงจะตามมา

๒๑) สถานบริการผับบาร์ที่ยกเว้นเพิ่มเติมเป็นสถานที่ที่มีการคัดกรองอายุจึงเหมาะสมดีแล้ว

๒๒) การอนุญาตให้ขายเหล้าหรือไม่ สิ่งที่ควรนำมาพิจารณาควรเป็นเรื่องความสะดวกในการเดินทางด้วยรถสาธารณะ เพื่อเป็นทางเลือกให้คนดื่มเหล้าไม่ต้องขับรถส่วนตัวหลังดื่มเสร็จ ไม่ใช่พิจารณาว่าวันนั้นเป็นวันพระหรือไม่แล้วถึงจะอนุญาตให้ขายหรือไม่ขาย

๒๓) การออกกฎหมายที่ดี ควรปฏิบัติได้จริง ทุกคนเข้าใจกฎหมายเหมือนกัน ไม่ต้องตีความหรือใช้ดุลพินิจ ซึ่งกฎหมายส่วนมากที่ออกมามักมีช่องว่าง ให้ข้าราชการที่ไม่ดีหาช่องทางเรียกรับส่วย สินบนรางวัลจากร้านหรือการจัดงานต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ราบรื่น โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง

๒๔) ร้านค้าของชำย่อยภายในชุมชนควรร่วมด้วย คนสามารถหาซื้อในร้านชำได้ในวันห้ามขาย รวมถึงซื้อตุ๋นได้

๒๕) การเลือกที่จะบริโภคหรือซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ว่าเวลาไหนและวันไหนควรเป็นสิทธิของประชาชนทุกคน トラบที่ไม่ได้สร้างความเดือดร้อน หรืออุบัติเหตุใด ๆ การจำกัดวันจำหน่ายเป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ อีกทั้งคนเดี่ยวนี้นส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่บ้านแล้ว

๒๖) ไม่ควรเอาใจนักท่องเที่ยวไร้คุณภาพ หรือผู้ผลิตเหล้าเบียร์ไวน์เสรี หรือเด็กอายุน้อย ๆ เพื่อเป็นฐานเสียง โดยไม่ได้ดูคุณภาพของประเทศในระยะยาว

๒๗) ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนี้ความสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายหลักตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อันจะช่วยลดปัญหาและผลกระทบทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สุขภาพ และเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการป้องกันนักดื่มหน้าใหม่ การลดโอกาสในการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวาระหรือโอกาสที่ไม่เหมาะสม การห้ามขายในวันสำคัญทางศาสนาเป็นมาตรการที่สะท้อนเจตนารมณ์นี้ โดยมุ่งหวังให้วันดังกล่าวเป็นวันแห่งความสงบ การประกอบศาสนกิจ ลดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ที่อาจเกิดจากการเมินเมา และส่งเสริมวัฒนธรรมอันดีงาม ทั้งนี้ การเพิ่มข้อยกเว้นจำนวนมากและครอบคลุมสถานที่หลากหลายประเภท อาจบั่นทอนและสวนทางกับเจตนารมณ์ดั้งเดิมของกฎหมายอย่างมีนัยสำคัญ การอนุญาตให้ขายในสถานบริการ สถานประกอบการคล้ายสถานบริการ โรงแรม และสถานที่จัดกิจกรรมพิเศษ อาจทำให้การห้ามขายในวันสำคัญทางศาสนา กลายเป็นเพียงสัญลักษณ์มากกว่าจะเป็นมาตรการควบคุมที่มีประสิทธิภาพจริงจาง ส่งผลให้การลดผลกระทบทางสังคมและสุขภาพตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย อาจไม่บรรลุผลเท่าที่ควร

การขายในสนามบินนานาชาติเป็นข้อยกเว้นที่มีอยู่เดิม และมีความสมเหตุสมผลในระดับหนึ่ง เนื่องจากการเป็นด่านอำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสารระหว่างประเทศ ซึ่งอาจไม่ได้ยึดถือวันสำคัญทางศาสนาเช่นเดียวกับคนไทยส่วนใหญ่ และเป็นการดำเนินการในพื้นที่ควบคุมเฉพาะ ซึ่งยอมรับได้ตามแนวปฏิบัติเดิม

การขายในสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญมาก เนื่องจากสถานบริการเป็นสถานที่ที่มีความเชื่อมโยงโดยตรงกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การอนุญาตให้ขายในวันห้ามขายทั่วไป อาจส่งผลให้เกิดการรวมตัวเพื่อดื่มในสถานที่เหล่านี้มากขึ้น นำไปสู่ปัญหาอาชญากรรม อุบัติเหตุ และความไม่สงบเรียบร้อยได้ โดยเฉพาะเมื่อพื้นที่ส่วนใหญ่จดจำหน่าย และอาจเกิดคำถามถึงความเท่าเทียมกับผู้ประกอบการร้านอาหารทั่วไป หรือร้านค้าปลีก ที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ขาย จึงควรทบทวนข้อยกเว้นนี้อย่างรอบคอบที่สุด อาจพิจารณาจำกัดเวลา หรือกำหนดเงื่อนไขที่เข้มงวดเพิ่มเติมหากยังยืนยันที่จะให้มีข้อยกเว้นนี้

การขายในสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการในแหล่งท่องเที่ยว คำว่า "ลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ" เป็นถ้อยคำที่มีความไม่แน่นอนสูงมาก อาจก่อให้เกิดปัญหาในการตีความและการบังคับใช้ว่าสถานประกอบการใดเข้าข่ายหรือไม่เข้าข่าย การกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ประกาศกำหนดพื้นที่หรือบริเวณที่เป็น "แหล่งท่องเที่ยว" สำหรับข้อยกเว้นนี้ เป็นการสร้างภาระและขั้นตอนเพิ่มเติม และอาจเปิดช่องให้เกิดการใช้ดุลพินิจที่ไม่สอดคล้องกัน หรือเกิดความล่าช้าในการประกาศ ทำให้ผู้ประกอบการและเจ้าหน้าที่เกิดความสับสน และมีความเสี่ยงสูงที่จะกลายเป็นช่องว่างให้สถานประกอบการจำนวนมากพยายามตีความให้ตนเองเข้าข่าย เพื่อจะสามารถขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปได้อย่างยิ่งย้ง จึงเห็นควรยกเลิกข้อยกเว้นนี้ หรือหากจำเป็นจริง ๆ ต้องกำหนดลักษณะของสถานประกอบการและพื้นที่ให้ชัดเจน โดยไม่ต้องออกประกาศเพิ่มเติม หรืออ้างอิงกับนิยามตามกฎหมายอื่นที่มีอยู่แล้ว

การขายในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม เป็นการเปิดกว้างให้มีการขายได้อย่างถูกกฎหมายในพื้นที่โรงแรมทั้งหมด ซึ่งอาจไม่ได้จำกัดเฉพาะแขกผู้เข้าพัก ทำให้โรงแรมกลายเป็นแหล่งจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่สำคัญในวันห้ามขาย ควรมีความชัดเจนว่า การอนุญาตนี้ครอบคลุมการขายให้แก่บุคคลทั่วไปที่เข้ามาใช้บริการในโรงแรม (เช่น ห้องอาหาร บาร์) หรือจำกัดเฉพาะแขกที่ลงทะเบียนเข้าพักเท่านั้น การไม่ระบุให้ชัดเจนอาจนำไปสู่การใช้โรงแรมเป็นช่องทางหลีกเลี่ยงข้อห้าม หากจะคงข้อยกเว้นนี้ควรจำกัดขอบเขตให้ชัดเจน เช่น อนุญาตเฉพาะการบริการในห้องพัก (Room Service) สำหรับแขกที่ลงทะเบียน หรือจำกัดพื้นที่ขายเฉพาะส่วนที่ไม่เปิดเป็นสาธารณะทั่วไป เป็นต้น

การขายในสถานที่จัดกิจกรรมพิเศษระดับชาติ/นานาชาติ คำว่า "กิจกรรมพิเศษ" "ระดับชาติหรือนานาชาติ" และ "มีคนจำนวนมากไปทำกิจกรรมร่วมกัน" ยังขาดความชัดเจนและหลักเกณฑ์ที่แน่นอนในการพิจารณา การรอประกาศกำหนดจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สร้างความไม่แน่นอนเช่นเดียวกับกรณีสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ และอาจไม่ทันท่วงทีต่อการจัดกิจกรรม การอนุญาตให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงาน "กิจกรรมพิเศษ" ที่จัดขึ้นตรงกับวันสำคัญทางศาสนา อาจถูกมองว่าไม่เหมาะสมและขัดต่อความรู้สึกของประชาชนจำนวนมาก ควรยกเลิกข้อยกเว้นนี้ หรือกำหนดหลักเกณฑ์ที่เข้มงวดและชัดเจนอย่างยิ่ง เช่น ต้องเป็นกิจกรรมที่ได้รับการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี และมีมาตรการควบคุมที่รัดกุมเป็นพิเศษ เป็นต้น

ร่างข้อ ๔ การกำหนดมาตรการเพิ่มเติม มีเจตนาดีแต่ขาดความชัดเจน การกำหนดให้ผู้ขายตามข้อยกเว้นข้อ ๓ ต้องจัดให้มี "การคัดกรองและมาตรการที่จำเป็น" เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัย และจำกัดการเข้าถึงของเด็กหรือเยาวชนเป็นหลักการที่ดี แต่ขาดรายละเอียดเชิงปฏิบัติ คำว่า "มาตรการที่จำเป็น" เปิดกว้างให้ตีความได้หลากหลาย ทำให้ยากต่อการตรวจสอบและบังคับใช้ ผู้ประกอบการอาจใช้มาตรการเพียงเล็กน้อยพอเป็นพิธี ขณะที่เจ้าหน้าที่อาจไม่มีเกณฑ์ที่ชัดเจนในการประเมินว่ามาตรการนั้น "เพียงพอ" หรือไม่ หากจะคงข้อยกเว้นในข้อ ๓ ไว้ ควรระบุ "มาตรการขั้นต่ำที่จำเป็น" ให้ชัดเจนในประกาศนี้ เช่น การตรวจบัตรประชาชนหรือเอกสารยืนยันอายุอย่างเข้มงวดทุกรายการ กำหนดจำนวนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยต่อจำนวนผู้ใช้บริการ การห้ามจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายทุกรูปแบบในวันดังกล่าว การกำหนดเวลาจำหน่ายที่ชัดเจน (หากแตกต่างจากเวลาปกติ) การมีป้ายประกาศข้อห้ามและบทลงโทษที่ชัดเจน การกำหนด

บทลงโทษที่ชัดเจนสำหรับผู้ประกอบการที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรการในข้อ ๔ นี้ (นอกเหนือจากโทษฐานขายผิดกฎหมาย) นอกจากนั้น มีประเด็นด้านการบังคับใช้และความสับสน การมีชื่อยกเว้นที่ซับซ้อนและต้องอาศัยประกาศเพิ่มเติมจากหลายกระทรวง จะสร้างภาระอย่างมากต่อเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย (ตำรวจ , สรรพสามิต , เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง , เจ้าหน้าที่สาธารณสุข) ในการตรวจสอบและวินิจฉัยว่าสถานที่ใดเข้าข่ายได้รับยกเว้นหรือไม่ ประชาชนและผู้ประกอบการเองก็จะเกิดความสับสน ไม่แน่ใจว่าสถานที่ใดขายได้หรือไม่ได้ ซึ่งอาจนำไปสู่การกระทำผิดโดยไม่เจตนา หรือการโต้แย้งกับเจ้าหน้าที่

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ควรมีการทบทวนอย่างจริงจังว่าการขยายชื่อยกเว้นเหล่านี้มีความจำเป็นเร่งด่วนเพียงใด และชี้แจงให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางเศรษฐกิจหรือการท่องเที่ยวกับผลกระทบทางสังคม สุขภาพ วัฒนธรรมอย่างรอบด้านแล้วหรือไม่ ควรยึดหลักการเดิมที่ห้ามขายเป็นการทั่วไปในวันสำคัญทางศาสนา แล้วพิจารณาชื่อยกเว้นเท่าที่จำเป็นจริง ๆ และมีความชัดเจน ไม่คลุมเครือ เช่น กรณีสนามบินนานาชาติ หากจำเป็นต้องมีชื่อยกเว้นเพิ่มเติม ควรเขียนให้ชัดเจนในประกาศฉบับเดียว หลีกเลี่ยงการอ้างอิงถึงประกาศอื่นที่จะออกตามมาในอนาคตให้มากที่สุด และควรจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนอย่างกว้างขวาง ทั้งภาคประชาชน ภาคธุรกิจ ภาควิชาการ และหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย ก่อนการประกาศใช้

๒๘) ควรเพิ่มความเข้มข้นไม่ใช่ผ่อนปรน และวันสำคัญทางศาสนาควรพักการดื่ม กฎหมายที่มีอยู่แล้วควรทำตามอย่างเคร่งครัด ไม่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยน

๒๙) เห็นด้วยกับการแบ่งพื้นที่ที่มีชาวต่างชาติเป็นจำนวนมาก เช่น โซนท่องเที่ยวให้สามารถขายได้แต่ต้องควบคุมพื้นที่ในการจำหน่าย เป็นต้น

๓๐) ไม่เห็นด้วยกับการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางพุทธศาสนา และกำหนดการขายที่เอื้อแต่นายทุน ไม่ว่าจะเป็นวันอะไรประชาชนก็สามารถเข้าถึงสิ่งมีนเมาได้ทั้งนั้น และการกำหนดห้ามขายกับผู้ประกอบการตามชุมชนต่าง ๆ เป็นความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ชุมชนไม่เติบโต ควรมีการกระจายรายได้ไปยังชุมชนต่าง ๆ กำหนดแค่อายุของผู้ดื่มแอลกอฮอล์เท่านั้น และนักท่องเที่ยวสามารถเข้ามาเที่ยวได้อย่างไม่ต้องกังวลว่าวันที่มาเที่ยวจะเป็นวันสำคัญของทางพุทธศาสนาหรือไม่ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของชุมชนและภาครัฐมากขึ้น

๓๑) การงดจำหน่ายวันพระไม่ได้ทำให้คนลดการดื่ม เพราะยังสามารถซื้อหรือจัดหาก่อนวันพระได้ สุดท้ายไปกระหน่ำขายให้ผู้ประกอบการและภาคของพนักงานบริการที่ได้รับค่าแรงรายวัน

๓๒) ควรจำกัดพื้นที่การขาย เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล ในรัศมี ๑ กิโลเมตร เป็นต้น

๓๓) ประเทศที่พัฒนาแล้วหลายประเทศไม่ได้มีการกำหนดห้ามดื่มหรือห้ามจำหน่ายสุรา แต่ไม่มีปัญหา เพราะกฎหมายต่างประเทศลงโทษจริงจัง แตกต่างกับประเทศไทยที่กฎหมายอ่อนแอมาก คนในสังคมจึงไม่เกรงกลัวกฎหมาย การกำหนดเงื่อนไขวันขายเป็นการแก้ปัญหที่ปลายเหตุ การห้ามขายที่ผ่านมาเคยพิจารณาสถิติว่าคนดื่มลดลงหรือไม่ เมื่อสถิติไม่ลดลงก็ควรจะพิจารณาได้แล้วว่ามาตรการกำหนดวันและเวลาขายไม่ได้ผล ไม่ส่งผลต่อสถิติการดื่ม

๓๔) เสนอให้ขายได้ทุกวัน แต่ต้องมีการควบคุมการดื่ม ไม่ไปดื่มในสถานที่สาธารณะ ใกล้เคหสถาน ที่จะเป็นการรบกวนผู้อื่นทั้งในกลางวันและกลางคืน รวมถึงการดื่มในร้านอาหาร สถานบันเทิง หรือภายในบ้านที่ต้องปิดมิดชิด ไม่ให้แสงหรือเสียงเล็ดลอดออกไปก่อความรำคาญให้กับผู้พักอาศัยรอบด้าน

๓๕) การกำหนดห้ามขายในวันสำคัญทางศาสนา ไม่ได้ส่งผลต่อการจำกัดการเข้าถึงของประชาชนตามเจตนาของกฎหมาย แต่เป็นการเร่งการขายล่วงหน้าเพื่อกักตุนและซื้อเกินความต้องการ เพราะรู้ว่าจะไม่สามารถซื้อในวันดังกล่าวได้ ควรมีข้อมูลสถิติที่ชัดเจนว่าการห้ามขายในวันสำคัญทางศาสนาช่วยให้เกิดผลกระทบดังกล่าวได้จริง เพื่อเป็นข้อมูลประกอบให้กับประชาชน ลดความเข้าใจผิดของประชาชนต่อหน่วยงานรัฐที่เป็นผู้ออกกฎหมาย

๓๖) หากประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนี้ถูกนำไปใช้ ร้านค้าหรือสถานประกอบการบางแห่งซึ่งไม่เข้าข่ายที่ถูกกำหนดให้ยกเว้นจะทำการเปิดให้บริการโดยไม่เข้าใจถึงเนื้อหาของประกาศ โดยวันสำคัญที่เกี่ยวข้องกับศาสนา มักจะมีผู้คนจำนวนมากรวมตัวกันเพื่อทำบุญในช่วงกลางคืนหรือเช้ามืด ซึ่งบางสถานบริการหรือร้านค้าทั่วไปที่เปิดให้บริการอยู่ใกล้หรือในบริเวณ มักจะเปิดเพลงเสียงดัง กินดื่มเสียงดัง และอาจเมามาย เข้ามารบกวนบุคคลทั่วไปที่ต้องการมาทำบุญ

๓๗) แนวทางการกำหนดพื้นที่ท่องเที่ยวควรชัดเจน ควรกำหนดหลักเกณฑ์ที่แน่นอนในการพิจารณาว่าสถานที่ใดเข้าข่าย “แหล่งท่องเที่ยว” และ “สถานประกอบการที่คล้ายสถานบริการ” เพื่อลดความคลุมเครือในการบังคับใช้

๓๘) ควรพิจารณายกเลิกวันห้ามขายทั้งหมด การกำหนดวันห้ามขายตามวันสำคัญทางพุทธศาสนาเป็นการจำกัดสิทธิของผู้บริโภคและผู้ประกอบการโดยไม่จำเป็น ประเทศที่มีวัฒนธรรมทางศาสนาเข้มแข็งหลายประเทศ อาทิ ญี่ปุ่น รัฐบาลรัฐในสหรัฐอเมริกา ยังคงอนุญาตให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายใต้การควบคุมที่เหมาะสม ควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนตัดสินใจด้วยตัวเองภายใต้กฎหมายที่เคร่งครัด เช่น การบังคับใช้กฎหมายมาแล้วซ้ำ การจำกัดอายุผู้ซื้อ เป็นต้น น่าจะเป็นแนวทางที่เหมาะสมกว่า ควรมุ่งเน้นการบังคับใช้กฎหมายแทนการห้ามขาย หากเป้าหมายของกฎหมาย คือ การลดผลกระทบทางสังคม ก็ควรมุ่งเน้นไปที่การควบคุมพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การบริโภคในที่สาธารณะโดยไม่รับผิดชอบ การขายให้ผู้เยาว์ เป็นต้น แทนที่จะใช้การห้ามขายเป็นมาตรการหลัก การยกความสำคัญของศาสนาหนึ่งมาเบียดเบียนคนในสังคมที่ไม่ได้นับถือศาสนานั้น ไม่ใช่สังคมที่ยอมรับความหลากหลาย

๓๙) ควรลดความซับซ้อนของการออกข้อยกเว้น กระบวนการกำหนดสถานที่ที่ได้รับข้อยกเว้นควรโปร่งใสและชัดเจน โดยให้มีหลักเกณฑ์ที่ทุกฝ่ายสามารถเข้าใจได้ เพื่อป้องกันปัญหาการเลือกปฏิบัติระหว่างธุรกิจประเภทต่าง ๆ ควรพิจารณาผลกระทบต่อเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ควรมีการศึกษาผลกระทบของข้อจำกัดด้านเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อภาคธุรกิจและการท่องเที่ยว โดยอาจพิจารณาแนวทางจากประเทศที่มีการบริหารจัดการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างสมดุล อาทิ สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย ที่เน้นการกำกับดูแลพฤติกรรมผู้บริโภคแทนการห้ามขาย

๔๐) กฎหมายสุราไม่เคยผ่านประชามติก่อนบังคับใช้ และไม่เคยเป็นนโยบายของพรรคการเมืองใดที่ควรเข้มงวด คือ การดื่มสุราแล้วขับขี่ยวดยานพาหนะ หรือก่อเหตุความไม่สงบ ควรกำหนดโทษให้หนัก

๔๑) ประเด็นที่ควรพิจารณาเพิ่มเติม คือ ผลกระทบต่อสุขภาพและครอบครัว การเพิ่มข้อยกเว้นในการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อาจทำให้เกิดการบริโภคที่มากขึ้นในบางกลุ่ม ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพและความปลอดภัย รวมถึงความสูญเสียในครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับปัญหาจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น การเกิดอุบัติเหตุหรือปัญหาทางเศรษฐกิจในครอบครัว ความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจและสุขภาพ แม้จะมีการส่งเสริมเศรษฐกิจผ่านการลดข้อจำกัด แต่การสูญเสียในระบบหลักประกันสุขภาพอาจเป็นผลกระทบที่ต้องพิจารณาอย่างจริงจัง รัฐบาลควรมีมาตรการเสริม เช่น การรณรงค์ลดการบริโภคที่ไม่เหมาะสม การเพิ่มงบประมาณในการดูแลสุขภาพประชาชน เป็นต้น นโยบายนี้ถูกมองว่าเน้นการสนับสนุนผู้ประกอบการรายใหญ่หรือกลุ่มนายทุนมากเกินไป อาจทำให้เกิดความไม่พอใจในหมู่ประชาชนทั่วไป การสร้างความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจจึงเป็นสิ่งสำคัญ

๔๒) ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนี้เป็นการเอื้อทุนแอลกอฮอล์ โดยไม่สนใจการสูญเสียที่จะตามมา ทั้งจำนวนคนตายจาก NCDs รถชนคนตาย กระทบวงสาธารณสุขบอกเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งไม่ดี แต่กระทรวงการคลังกลับส่งเสริมการขาย

๔๓) อาจจะทำให้มีเยาวชนดื่มมากขึ้นเพราะหาซื้อได้ง่าย มาตรการนี้มีเจตนาต้องการปกป้องลูกหลานเด็กและเยาวชนจากความเสี่ยงของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชน และส่งเสริมการละเว้นอบายมุขในวันสำคัญทางศาสนา จึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับกฎหมายนี้

๔๔) ไม่เห็นด้วยกับการยกเลิกการห้ามขายวันพระ การอนุญาตให้มีการขายในวันดังกล่าวเป็นการขัดต่อศีล ๕ เนื่องจากประเทศไทยเป็นเมืองพุทธ มีศีล ๕ เป็นที่เหนียวแน่นประเทศไทยให้อยู่ในศีลในธรรมซึ่งไม่ควรขายในวันห้ามขายดังกล่าว ประชาชนจะได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีมากกว่าส่งเสริมให้ดื่มโดยสร้างโอกาสให้เข้าถึงการดื่มมากขึ้น

๔๕) ต้องมีมาตรการควบคุมและคัดกรองเพื่อไม่ขายให้คนเมา ไม่ให้คนดื่มออกไปสู่พื้นที่สาธารณะ

๔๖) การส่งเสริมให้มีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบเสรี จะเป็นการสร้างความรำคาญให้กับคนร่วมงาน

๔๗) ควรเพิ่มมาตรการขดเชยทางเศรษฐกิจแทนการกำหนดช้อยกเว้นเพื่อเอื้อต่อธุรกิจ

๔๘) กระทบต่อเยาวชนและสิทธิเด็กในระยะยาว แม้จะมีเงื่อนไขให้ควบคุมการเข้าถึงของเยาวชน แต่ช้อยกเว้นการขายเป็นการลดเกราะป้องกันทางสังคมที่ช่วยไม่ให้เยาวชนเริ่มต้นการดื่มเร็วขึ้น อาทิ เห็นบรรยากาศการดื่มจากผู้ใหญ่ในวันสำคัญ หรือเข้าถึงง่ายในงานใหญ่ เยาวชนเริ่มดื่มเร็วขึ้น เพิ่มความเสี่ยงต่อการเสพติด พฤติกรรมเสี่ยง และปัญหาสุขภาพในอนาคต

๔๙) การกำหนดช้อยกเว้นเป็นภาระต่อผู้จัดงาน ผู้ประกอบการ และภาครัฐ เช่น สาธารณสุข สรรพสามิต ตำรวจ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร สื่อมวลชน โรงพยาบาล มูลนิธิ ที่ต้องจัดให้มี “ระบบคัดกรอง และมาตรการควบคุม” เช่น การตั้งจุดตรวจ การจ้างเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย การตรวจบัตรประชาชน เป็นต้น การดำเนินการดังกล่าวย่อมมีต้นทุนสูง โดยเฉพาะกับงานที่มีผู้เข้าร่วมจำนวนมากหรือสถานที่เปิดโล่ง และผู้ที่ได้รับประโยชน์ คือ เอกชน หรือธุรกิจ แอลกอฮอล์

๕๐) ควรยกเลิก นอกจากภาครัฐทำให้ประชาชนมีวินัยไม่ได้แล้วยังจะสร้างให้คนในสังคมขาดวินัยมากขึ้นไปอีก ปัญหาทางสังคมเกิดขึ้นอยู่แล้ว และเกิดขึ้นทุกวัน หลายครั้งที่ปล่อยให้ภาคเอกชนเข้ามาจัดการแทนภาครัฐ ซึ่งรัฐควรพึงระลึกถึงประชาชนในสังคมทุกคนด้วย อย่าเพิ่มแต่เงินเข้ากระเป๋า เพิ่มชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้นก่อน

๕๑) การดื่มเหล้าทำให้คนขาดสติ มียกเว้นวันพระ วันสำคัญทางศาสนา ยังพอให้นักดื่มได้คิดถึงบ้าง หากปล่อยเสรี คนก็ไม่รู้จักควบคุมตัวเอง

๕๒) ส่งเสริมให้คนมีสุขภาพดี ดีกว่าส่งเสริมให้คนดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพและสิ้นเปลืองงบประมาณในการรักษา ทุกวันนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากเมาแล้วขับ การเกิดอุบัติเหตุ และเสียชีวิตจากการดื่มก็มากอยู่แล้ว

๕๓) ไม่ควรเพิ่มความเสี่ยงให้กับประชาชน ควรโอบอุ้มคนส่วนน้อยมากกว่าคนส่วนใหญ่ เป็นการเอื้อต่อความเสี่ยงด้านสุขภาพและความสงบเรียบร้อยของสังคม

๕๔) การกระตุ้นเศรษฐกิจมีวิธีอื่น ๆ มากมาย เช่น การส่งเสริมภาคเกษตรกรรม เป็นต้น การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อาจจะได้ผลกำไรไม่มาก หากเปรียบเทียบกับผลกระทบที่จะตามมา อาทิ อุบัติเหตุจากการเมาแล้วขับ ต้องสิ้นเปลืองงบประมาณด้านการรักษาพยาบาล ให้ผู้ประกอบการออกมารับผิดชอบด้วยได้หรือไม่

๕๕) ให้โอกาสนักท่องเที่ยวที่จะมาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากเกินไป เศรษฐกิจจะดีขึ้นหรือไม่ไม่เกี่ยวกับนักท่องเที่ยวมาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างเดียว สิ่งอื่นที่ดีมีอีกมากมาย

๕๖) สิ่งใดที่ขัดต่อหลักศีลธรรม ไม่ควรจะนำเสนอ ผลักดัน หรือส่งเสริมเพื่อก่อให้เกิดปัญหามากขึ้นอีก หลักกฎหมาย หลักการ กฎ ระเบียบต่าง ๆ ไม่ควรจะขัดกับหลักศีลธรรม จะออกกฎหมายโดยไม่สนใจหลักศีลธรรม ยิ่งผิดต่อหลักความจริง

๕๗) เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสินค้าที่คร่าชีวิตมนุษย์ สร้างผลกระทบให้กับสังคมไทย ก็ครัวเรือนต้องขาดเสาหลัก ต้องเป็นผู้พิการซึ่งต้นเหตุมาจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ฉะนั้นจะทำได้ก็แล้วแต่ สุขภาพประชาชน

หรือผลกระทบที่จะเกิดกับประชาชนเป็นสิ่งสำคัญ กระทรวงสาธารณสุขควรที่จะให้ความสำคัญในประเด็นนี้มากกว่าการอุ้มนายทุน

(๓) ผู้ประกอบการร้านค้า ร้านอาหาร

แสดงความคิดเห็น

๑) ควรยกเลิกการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามศาสนาพุทธ เพราะไม่ได้มีผลให้ดื่มน้อยลง แต่เสียประโยชน์ในเชิงนักท่องเที่ยว และการกระตุ้นเศรษฐกิจ นอกจากนั้น ศาสนาพุทธไม่ใช่กฎหมาย ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยเอาศาสนาหนึ่งเดียวมาบังคับใช้กับคนทุกคนในประเทศ ควรอนุญาตให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกวัน อีกทั้งประชาชนคนไทยมีวิจรรย์ญาณเพียงพอในการเลือกและตัดสินใจในการดื่มตามสิทธิที่พึงมี รัฐไม่มีอำนาจที่จะห้าม เป็นการขัดต่อหลักสิทธิของประชาชน

๒) ควรขายได้ในวันสำคัญทางศาสนาต่างกล่าว

๓) ควรขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้เพื่อประชาชนจะไม่ขาดรายได้ ทั้งนี้ เฉพาะสถานที่ที่มีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการ

๔) ควรบังคับใช้กับสถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตจำหน่ายสุราด้วย

๕) ต้องการให้ยกเลิกการห้ามขายสุราในวันพระ โดยอาจจะเริ่มจากการให้ขายได้เฉพาะในที่พัก และร้านอาหาร

๖) ควรให้ร้านอาหารสามารถขายได้ไม่มีข้อยกเว้น ทุกคนควรมีสิทธิขายได้เท่ากัน ยกเลิกการห้ามขายทั้งหมดโดยไม่มีข้อยกเว้น เพราะร้านค้าทั่วไปที่ไม่ได้อยู่ในแหล่งท่องเที่ยวก็ได้รับผลกระทบ

๗) ควรอนุญาตให้ขายแบบไม่มีข้อกำหนด เนื่องจากการประกอบอาชีพ

๘) การแก้ไขยังเปิดโอกาสให้การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติ ซึ่งทำให้คนไม่ตระหนัก

๙) การเปิดให้ดื่มมากเกินไปทำให้เกิดภาระกับร้านอาหาร รวมถึงค่าใช้จ่ายของคณงาน รายได้ร้านอาหารส่วนใหญ่มาจากอาหาร ไม่ควรขยายเวลาเพิ่ม

๑๐) ขาดความชัดเจน ถึงเกณฑ์การอนุญาตพื้นที่ที่สามารถขายได้ ไม่มีความไม่ชัดเจนมากพอถึงมาตรการ

๑๑) สร้างพื้นที่ขายหรือทางอื่นที่ทำให้สามารถขายอย่างอื่นทดแทนได้

๑๒) พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ควรมุ่งเน้นที่การให้ความรู้แก่ผู้ดื่ม และกำหนดบทลงโทษแก่ผู้ละเมิด

๑๓) การออกกฎหมายใด ต้องใช้เสียงของประชาชนส่วนมากเป็นหลัก มิใช่เอาคนกลุ่มน้อยเป็นหลัก

๑๔) ไม่จำเป็นต้องมาแก้ไขกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับบุคคลใด การที่ไม่ได้ขายในวันพระหรือมีช่วงเวลาไม่ได้เป็นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (ถ้าจะแก้จริง ๆ วันก่อนเลือกตั้งก็ต้องขายได้) ไม่ใช่การแก้ไขปัญหที่ตรงจุด วันหยุดแค่ ๕ วันต่อปี ไม่น่าจะส่งผลกระทบอะไร ควรห้ามต่อไป

๑๕) ส่งเสริมให้มีคนเมา เมาแล้วขับ เกิดอุบัติเหตุ ตาย พิการ บาดเจ็บเพิ่มขึ้น

๑๖) ควรให้ขายได้ทุกที่และทุกวัน และให้ขายช่วงเวลา ๑๔.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. ได้ด้วย เนื่องจากข้อห้ามต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้ภาครัฐกิจการให้บริการและการท่องเที่ยวสูญเสียเม็ดเงินหมุนเวียนอย่างมาก ไม่ดีต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจทั้งระดับใหญ่และเส้นเลือดฝอย

๑๗) การงดขายวันพระ ไม่มีผลกับการค้าขาย เพราะคนไม่ค่อยดื่มที่ร้าน

๑๘) คนที่เมาเที่ยวเมืองไทยไม่ได้อยากมาดื่มเหล้า เบียร์ แต่อยากมาสัมผัสวัฒนธรรม ประเพณีมากกว่า โดยเฉพาะประเทศไทยเป็นเมืองพุทธ มีสิ่งที่น่าสนใจมากกว่า

๑๙) ไม่ควรให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันพระ เพราะลดค่าเรื่องบุญประเพณีในสังคมลงไป

(๔) สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย/สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย/สมาคมร้านค้า/สมาคมร้านอาหาร/สมาคมผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

แสดงความคิดเห็น

- ๑) ควรสร้างเมืองการท่องเที่ยวที่ปลอดภัย
- ๒) เห็นด้วยเพราะกระทบการท่องเที่ยว ชาวต่างชาติมาพักผ่อนต้องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อพักผ่อน ไม่ได้เข้าใจหรือต้องการเข้าใจในบริบทของประเทศและศาสนาอื่น ๆ การที่ประเทศไทยทำข้อกำหนดมากมาย ทำให้เสียโอกาสทางการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะภาษีที่แพงเกินไป มากกว่าประเทศเพื่อนบ้าน หรือในเอเชีย
- ๓) ควรยกเลิกการห้ามขายในทุกกรณี ทั้งวัน เวลา สถานที่ เนื่องจากการห้ามเป็นการกีดกันสิทธิ
- ๔) ควรมีการควบคุมให้มากกว่านี้ บังคับใช้กฎหมายให้เคร่งครัด ของเดิมเหมาะสมแล้ว เอาแต่พอประมาณ ทำการท่องเที่ยวให้ปลอดภัยยิ่งขึ้นดีกว่า
- ๕) ควรอนุญาตให้โรงแรม ซึ่งเป็นที่พักส่วนบุคคล

(๕) ภาคประชาสังคม

แสดงความคิดเห็น

- ๑) เป็นการลดทอนคุณค่าทางประเพณีวัฒนธรรม ไม่สมควรอย่างยิ่ง ควรส่งเสริมให้เห็นว่าประเทศไทยเป็นผู้นำโลกด้านสุขภาพมากกว่า นักท่องเที่ยวก็มาทุกวันห่วงเรื่องความปลอดภัยมากกว่าห่วงว่าไม่ได้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ควรส่งเสริมให้เป็นเอกลักษณ์ เป็นการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เน้นด้านจิตใจให้คนมาค้นหาความสุขทางธรรม ทางศาสนาจะดีกว่า ได้นักท่องเที่ยวมีคุณภาพ ควรเน้นขายวัฒนธรรม
- ๒) ควรยึดถือธรรมเนียมประเพณีของชาวพุทธ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นอบายมุข ปากทางแห่งความพินาศแห่งโลกทรพย์ ชาวพุทธควรงดเว้น โดยเฉพาะในวันสำคัญทางพุทธศาสนา อีกทั้งช่วยสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรม
- ๓) เป็นแนวคิดที่หวังเพียงกระตุ้นเศรษฐกิจ แต่ขาดการเชื่อมโยงถึงผลกระทบที่จะตามมา กังวลเรื่องผลกระทบ ความรุนแรง อุบัติเหตุ ชุมชน ทะเลาะวิวาทจะเพิ่มขึ้น รัฐบาลควรทบทวนผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก การเปิดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เสรี แต่ยังไม่มีการควบคุมที่ดี อาจส่งผลให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และครอบครัว เศรษฐกิจ สามารถส่งเสริมผ่านเรื่องอื่นได้
- ๔) การไม่ขาย ๕ วัน ช่วยสังคมได้เป็นอย่างมาก ทำให้ลดปัญหาผลกระทบ และให้สังคมตื่นตัวเรื่องธรรมะศีลธรรม อย่าไหลตามกระแสอบายมุขจนเกินเลย
- ๕) สุราเป็นยาเสพติดไม่ควรทำให้เป็นเรื่องปกติธรรมดา งดยาวันพระดีอยู่แล้ว ช่วยลดปัญหาได้แล้วไม่ควรแก้ไข
- ๖) ควรห้ามเพื่อส่งเสริมการดูแลสุขภาพ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย ภาพลักษณ์ แบบอย่างที่ดี
- ๗) วันพระควรส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา
- ๘) การเปิดโอกาสให้มีการขายเหล้าเพิ่มขึ้น ผลประโยชน์อยู่ที่คนขายมากกว่าคนดื่ม คนดื่มมีแต่เสียกับเสียในทุกด้าน หากลูกหลานของเรา (ของคนขายเหล้าในสถานที่ต่าง ๆ หรือของคนที่เสนอร่างกฎหมาย) ดื่มเหล้า เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง จากการที่มีร้านค้าหรือสถานที่ให้ซื้อดื่มอย่างเสรี หรือดื่มแล้วเกิดอุบัติเหตุ หรือมีเรื่องราวต่าง ๆ อันมีสาเหตุมาจากการดื่ม จะยังสบายใจอยู่หรือไม่
- ๙) ไม่ควรงดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันใด ๆ
- ๑๐) การควบคุมด้านกายภาพ เป็นมาตรการที่มีประสิทธิภาพ ตามองค์การอนามัยโลก

(๖) ทำอาภาศยานนานาชาติ

แสดงความคิดเห็น

๑) ควรกำหนดรายละเอียดที่เป็นมาตรการสำคัญตามร่างข้อ ๔ เพื่อใช้เป็นมาตรฐานขั้นต่ำให้เจ้าของสถานที่ตามข้อยกเว้นนำไปบังคับใช้อย่างทั่วกัน ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติไม่ต้องตีความว่ามาตรการแค่ไหนจึงจะถือว่าครบถ้วนตามความจำเป็น

๒) ควรมีการส่งเสริมให้มีบริการการทดสอบความมีนเมา เพื่อให้ผู้บริโภคแอลกอฮอล์สามารถประเมินตนเองได้ว่าปริมาณแอลกอฮอล์เกินกว่าที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ และทำให้ผู้ทดสอบสามารถจัดการปัญหาต่าง ๆ กับตนเอง เพื่อลดผลกระทบต่องสังคมจากความมีเมื่อดังกล่าวได้

๓) กระบดต่อเยาวชนและสิทธิเด็กในระยะยาว แม้จะมีเจอนไขให้ควบคุมการเข้าถึงของเยาวชน

๔) ประกาศฉบับเดิมดืออยู่แล้ว

๕) ผู้โดยสารมาจะเป็นอันตรายต่อผู้อื่น ถ้าปล่อยให้ขายได้ในสนามบินและไม่มีการควบคุม

(๗) ผู้ประกอบการสถานบริการ

แสดงความคิดเห็น

๑) ผิดหวังกับกระทรวงสาธารณสุข ไม่ควรอนุญาตกรณีผู้ประกอบการกิจการสถานประกอบการที่คล้ายสถานบริการ เพราะมักทำผิดกฎหมาย ไม่มีใบอนุญาตขายสุรา มีเหตุรุนแรง อาชญากรรมจากคนเมาบ่อยครั้ง

๒) งดขายวันพระเป็นที่รับรู้ทั่วไปแล้ว ไม่มีผลกับทางร้าน

๓) การยกเว้นให้โรงแรมสามารถขายเหล้าได้ อาจถูกมองว่าเป็นการลดคุณค่าทางศีลธรรมที่รัฐควรส่งเสริม

๔) ไม่ได้มีนิยามที่ชัดเจนในกฎหมาย อาจจะมีการเลี่ยงบาลี อาทิ ร้านเกมออนไลน์ นำไปสู่การตีความโดยพลการ หรือเกิดความไม่ชัดเจนในการบังคับใช้ ส่งผลให้ร้านอาหารหรือสถานบริการบางแห่งที่ไม่ใช่ “สถานบริการตามกฎหมาย” แต่อ้างลักษณะคล้ายกัน แอบอ้างสิทธิได้

(๘) ผู้ประกอบการสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ

แสดงความคิดเห็น

๑) ควรเปิดเสรี ประชาชนมีความคิดและมีวิจารณ์ญานดีพอที่จะเลือกว่าควรทำอะไรเวลาใด ควรให้ความรู้เรื่องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ถูกวิธีก็พอ

๒) อยากให้คำนึงประโยชน์ของคน

๓) ประกาศฉบับเดิมดีแล้ว

(๙) สถานที่จัดกิจกรรมพิเศษ

แสดงความคิดเห็น

๑) อุตสาหกรรม MICE เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูง และเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยเฉพาะในเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ อาทิ กรุงเทพมหานคร การยกเว้นให้สถานที่จัดกิจกรรมระดับชาติและนานาชาติ ประเภทศูนย์แสดงสินค้าและศูนย์การประชุมให้สามารถจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ จะช่วยยกระดับให้ประเทศไทยสามารถดึงดูดงานประชุมและงานนิทรรศการสำคัญในระดับนานาชาติได้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการประชุมที่สำคัญของกรุงเทพมหานคร ควรได้รับการพิจารณาให้ได้รับข้อยกเว้น เนื่องจากเป็นศูนย์กลางการจัดงานที่สำคัญระดับนานาชาติ และเป็นกลไกหลักในการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านอุตสาหกรรม MICE หากศูนย์ประชุมในประเทศไทยไม่สามารถให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล อาจส่งผลกระทบต่อให้งานประชุมระดับนานาชาติเลือกจัดในประเทศอื่นแทน ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยสูญเสียรายได้จากอุตสาหกรรม MICE และการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง

๒) เพื่อให้เศรษฐกิจไทยเดินหน้า

๓) ประกาศฉบับเดิมได้อยู่แล้ว ควรคิดทบทวนถึงผลกระทบที่จะตามมา ลานกางเต้นท์ที่คนมาเที่ยวแล้วไม่เต็ม สร้างผลดีกับรายได้มากกว่า ปัจจุบันคนไม่นิยมไปเที่ยวที่มีคนเต็ม เพราะสร้างความเดือดร้อนภาระต่อส่วนรวมและเมื่อมาแล้วยากที่จะไปห้ามปราม

๔) ลดการทะเลาะและปัญหาการสูญเสีย

๕) ควรส่งเสริมกิจกรรมดี ๆ ช่วงวันหยุด

๖) ควรมีการทำรายงานศึกษาก่อนรับฟังความเห็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนี้

๗) เสี่ยงต่อการพอกพูนภาพลักษณ์ธุรกิจแอลกอฮอล์ การเพิ่มช้อยกเว้นให้ขายในงานระดับชาติหรือนานาชาติ อาจเปิดโอกาสให้ธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใช้โอกาสนี้ในการสร้างภาพลักษณ์เชิงบวก เช่น การจัดบูธ การเป็นผู้สนับสนุนหลักในงานเทศกาลระดับโลก หรือ “อิงบุญ อิงวัฒนธรรม” เป็นต้น เพื่อหลีกเลี่ยงข้อจำกัด ควรเพิ่มมาตรการชดเชยทางเศรษฐกิจแทนการยกเว้น แทนที่จะเปิดช้อยกเว้นเพื่อเอื้อต่อธุรกิจ

๘) “กิจกรรมพิเศษระดับชาติหรือนานาชาติ” และ “คนจำนวนมาก” ไม่มีเกณฑ์ชัดเจนในกฎหมาย เปิดช่องให้การประกาศยกเว้น เป็นการอ้างอิงตามความเห็นส่วนตัวหรือแรงกดดันทางการเมืองหรือธุรกิจมากกว่าหลักวิชาการ และการเปิดทางให้มีช้อยกเว้นจำนวนมาก (รวมถึงงานกิจกรรมพิเศษ) อาจทำให้คนในสังคมรู้สึกกฎหมายไม่มีความศักดิ์สิทธิ์อีกต่อไป

๙) สมัยนี้นักท่องเที่ยวมองหาพื้นที่ปลอดภัย ไม่สร้างความรำคาญ เหล้าเบียร์เมื่อเต็มแล้วส่งผลกระทบต่อนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เข้ามาใช้บริการ camping มาพักผ่อนและจัดการยาก โดยเฉพาะช่วงหยุดยาวในวันสำคัญทางศาสนา

๑๐) ปกติวันพระ ไม่นิยมจัดกิจกรรมดื่มอยู่แล้ว

(๑๐) โรงแรม

แสดงความคิดเห็น

๑) ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติตามอย่างจริงจังตามที่กำหนด

๒) ทุกคนควรมีจิตสำนึกส่วนตัว ไม่ควรต้องบังคับ เกิดผลกระทบกับรายได้ เกิดภาพลักษณ์ที่แย่กับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะพูดเสมอว่าหากรู้ว่าห้ามดื่มคงไม่เดินทางมา และคิดว่าไม่เป็นธรรมกับคนที่ไม่เกี่ยวข้อง ไม่ควรบังคับ เปิดโลกให้กว้าง

๓) อยากเห็นพื้นที่ท่องเที่ยวรอบ ๆ มีแต่ความสงบ

๔) การเปิดให้มีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบเสรี จะส่งผลให้เกิดกรณีทะเลาะวิวาทกันโดยง่าย เนื่องจากขาดสติ

๕) นักท่องเที่ยวไม่นิยมดื่มที่โรงแรมเท่าไร

๖) ปกตินักท่องเที่ยวไม่นิยมดื่มในวันพระ

(๑๑) นักวิชาการ

แสดงความคิดเห็น

๑) การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นำไปสู่การดื่มและปัญหาที่ตามมา การสร้างช้อยกเว้นเช่นนี้รัฐจะได้ไม่คุ้มเสีย

๒) รายงานองค์การอนามัยโลกให้มีการจำกัดสถานที่ดื่ม สถานที่ขาย วันเวลาขาย เหมือนสวีเดน ฟินแลนด์ นอร์เวย์ ห้ามขายวันอาทิตย์ ห้ามถึง ๕๒ วัน แต่ประเทศไทยแค่ ๕ วัน

๓) สำหรับประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นการปลดล็อคการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์วันพระใหญ่ ช่วงเวลาปกติ สถานที่พิเศษหรือช่วงเทศกาล ไม่สมควรเพิ่ม เพราะในสภาวะปัจจุบันไม่มีเครื่องพิสูจน์ได้ว่าจะกำกับดูแล ผับบาร์ สถานบันเทิง ป้องกันคนเมาแล้วขับได้ อีกทั้งมีการพูดถึงแต่การขยายเวลา แต่การบังคับใช้กฎหมาย

ไม่ได้กล่าวถึงเลย ไม่มีข้อมูลการเพิ่มด้านตรวจ เครื่องมือเจ้าหน้าที่ งบประมาณสนับสนุน ที่จะป้องกันและลงโทษคนเมาแล้วขับได้ ๑๐๐% หาก มีการเพิ่มคนดื่มก็ต้องเพิ่มเครื่องมือให้กับตำรวจ เพื่อป้องกันผลกระทบที่จะตามมา

๔) ควรสร้างการท่องเที่ยวที่ปลอดภัยและยั่งยืน ลด ncds ปัญหาสังคม มุ่งหน้า SDGs

๕) ปัญหาแอลกอฮอล์ส่งผลกระทบต่อประชาชน สถิติการดื่มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังนั้น มาตรการควบคุมต้องเข้มข้นไม่ควรปล่อยเป็นสินค้าทั่วไป

๖) กฎหมายป้องกันทำไว้ดีแล้ว ไม่ควรเปลี่ยนแปลง ห้ามขายวันพระเพื่อลดผลกระทบทางอุบัติเหตุและความรุนแรง

๗) เอื้อต่อนายทุนรายใหญ่

๘) มอมเมาเยาวชน

๙) ควรตรวจการเสนอร่างประกาศฉบับนี้ โดยยกตัวอย่างงานศึกษาในต่างประเทศ อาทิ ประเทศออสเตรเลียมีนักกีฬาที่มีความรู้สึกลอยกลับแทนแบรนด์ที่สนับสนุน ที่น่าตกใจ คือ นักกีฬาที่ได้รับการสนับสนุนมีโอกาสที่จะดื่มเครื่องดื่มยี่ห้ออื่นประมาณร้อยละ ๖๗ เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่ได้รับการสนับสนุน จากการศึกษาพบว่า เยาวชน อายุ ๑๒ ปี ที่ดูกีฬาที่มีความสัมพันธ์กับการดื่ม โดยเด็กกลุ่มดังกล่าวมีการดื่มเบียร์เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ นอกจากนี้ การสนับสนุนกีฬาของบริษัทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยังส่งผลทำให้เกิดการฝังลึกด้านความเชื่อระหว่างกีฬาและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เมื่อกล่าวถึงกีฬาจะคิดถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทันที นอกจากนี้ยังพบว่าเกินครึ่ง หรือร้อยละ ๖๐ - ๘๐ ธุรกิจแอลกอฮอล์จะทุ่มทุนไปกับการโฆษณา

๑๐) ควรยกเลิกการห้ามขายให้ได้มากที่สุด เนื่องจากเป็นเรื่องของรายได้และการท่องเที่ยว มากกว่าเรื่องศีลธรรม

๑๑) ภาคประชาสังคมรณรงค์ แต่รัฐกลับเปิดเสรี บั่นทอนความร่วมมือของภาคประชาชนและภาคีเครือข่ายหลายภาคส่วน เช่น เครือข่ายงดเหล้า นักวิชาการ องค์กรศาสนา ชุมชนท้องถิ่น ร่วมกันรณรงค์ “งดเหล้าเข้าพรรษา” และวันพระใหญ่ มาเป็นเวลากว่า ๑๐ ปี การเพิ่มข้อยกเว้นอาจทำให้พลังภาคประชาชนลดลง เพราะรู้สึกว่าการพยายามถูกลดค่าโดยนโยบายรัฐ ทำลายแรงจูงใจของภาคีภาคประชาชนที่เคยร่วมมือกับรัฐ และอาจถอนตัวจากการรณรงค์ในอนาคต

๑๒) สถิติการตายกับการดื่มหรือเมาแล้วขับยังมีมาก ยิ่งเปิดโอกาสยิ่งตายมาก

๑๓) รัฐบาลควรเน้นเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ สร้างสังคมที่ปลอดภัยยั่งยืนแทนการมอมเมาสังคม การแก้ไขได้ไม่คุ้มเสีย ต้นทุนที่สังคมต้องจ่ายมากกว่ารายได้จากการขยายเวลาขาย

๑๔) อย่าเปิดโอกาสเพราะจะเป็นก้าวแรกที่จะขายได้ทุกจุดของประเทศ มีรายงานในฐานข้อมูลว่า คนวัยแรงงานตายก่อนวัยอันควรมากที่สุด นอกจากนั้น เป็นการเพิ่มภาระโรคขึ้นมาอีก

คำชี้แจง

๑. กรณีการกำหนดหลักเกณฑ์ของสถานที่ที่ได้รับการยกเว้น โดยกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดหลักเกณฑ์โดยคำแนะนำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดหลักเกณฑ์โดยคำแนะนำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แล้วแต่กรณี ตามร่างประกาศฉบับนี้ จะเป็นเหตุให้การกำหนดหลักเกณฑ์ล่าช้าไม่ทันต่อสถานการณ์นั้นขอชี้แจงว่า กรณีดังกล่าวเป็นไปเพื่อให้หลักเกณฑ์มีความยืดหยุ่นและเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา และเพื่อให้การออกหลักเกณฑ์เป็นไปอย่างรอบคอบ สอดคล้องกับบริบท ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนทุกมิติจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กรณีจึงมีความเหมาะสมแล้ว และไม่ทำให้เป็นการผ่อนปรนมากเกินไป เนื่องจากกรณียกเว้นการขายในสถานที่ดังกล่าวจะได้รับการยกเว้นเฉพาะกรณีที่เป็นการไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดเท่านั้น

๒. กรณีอาร์มภทและเนื้อหาขงร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีมีความขัดแย้งกัน เนื่องจากอาร์มภทตามร่างประกาศที่รับฟังความคิดเห็นคือ “เพื่อควบคุมการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันที่กำหนด เพื่อป้องกันและลดผลกระทบทางสังคมและสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงการส่งเสริมความปลอดภัยในสังคม” แต่ร่างประกาศฯ มีเนื้อหาผ่อนปรนมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้น เมื่อพิจารณาแล้วเห็นควรรับข้อเสนอแนะโดยแก้ไขเป็น “เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน”